A la ciutat de Girona, a nou de març de dos mil quinze.

A dos quarts de vuit del vespre, en el Saló de Sessions de la Casa Consistorial es reuneix el Ple de la Corporació per celebrar sessió plenària ordinària. Presideix l'alcalde Carles Puigdemont Casamajó i hi concorren els tinents i tinentes d'alcalde, Jordi Fàbrega Vilà, Marta Madrenas Mir, Ma. Àngels Planas Crous, Isabel Muradàs Vázquez i els regidors i regidores Carles Ribas Gironès, Eduard Berloso Ferrer, Joan Alcalà Quiñones, Coralí Cunyat Badosa, Roser Urra Fàbregas, Jordi Navarro Morera, Anna Pujolàs Vilar, Concepció Veray Cama, Joan Menacho Gabardino, Joan Baptista Olòriz Serra, Maria Núria Terés Bonet, Sílvia Paneque Sureda, Carlos Palomares Safarres, Carles Bonaventura Cabanes, Pia Bosch Codolà, Xavier Amores Bravo, Àngel Quintana Morraja, Amèlia Barbero Rivera i Joaquim Bonaventura Ayats.

Dóna fe de l'acte la secretària general M. Glòria Gou Clavera. També hi assisteix l'interventor Carles Merino Pons.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència declara oberta la sessió.

Intervé el Sr. alcalde qui felicita a la regidora Sra. Anna Pujolàs Vilar que ha estat mare recentment.

1. APROVACIÓ DE L'ACTA DE LA SESSIÓ ANTERIOR

El senyor alcalde pregunta si s'aprova l'acta de la sessió anterior de data 9 de febrer d'enguany.

Ningú demana la paraula i, per tant, queda aprovada com a acta de l'esmentada sessió.

2. INFORMES DE PRESIDÈNCIA

En l'apartat d'informes de Presidència, el Sr. alcalde explica, tots vostès tenen ja el que és l'informe socioeconòmic corresponent a la valoració del mes de febrer del 2015. Fixin-se que podem dir amb un cert goig i amb un cert orgull que la xifra d'aturats que varem registrar a la ciutat al febrer del 2015 ja és inferior no només al mes de gener, que ja és un fet remarcable, sinó que se situa a xifres inferiors fins i tot del 2011. És a dir, que hi ha menys aturats avui a la ciutat dels que hi havia al febrer del 2011. És una molt bona dada. A més a més, que es produeix en el mes que, si ho recorden, fa dos anys va registrar la pitjor dada de la sèrie, que va arribar a la xifra rodona dels 8.000 aturats. Per tant, fixin-se: 2013, 8.000; 2015, 7.148 –aquest viatge a l'entremig vol dir alguna cosa. Encadenem quinze mesos seguits de variació interanual positiva, o negativa en aquest cas, de disminució del nombre d'aturats; quinze mesos consecutius de disminució interanual de l'atur a la ciutat de Girona. I això, agafant-ho fins i tot aquesta variació febrer-gener és la més alta, el millor resultat de la dècada. I així també ho és la variació interanual. En relació a la variació d'aturats del darrer semestre, podem dir que tenim la mateixa xifra exactament, 187 que teníem el 2006,

que era un any que no podíem parlar de crisi o almenys en els termes que la coneixem avui, i les dades del darrer quadrimestre, per agafar un període més proper, són per primera vegada des de fa deu anys negatives. És a dir, hem reduït en cinquanta-tres el nombre d'aturats, quan tots aquests deu anys augmentava significativament.
Hi ha una altra dada positiva que no és només, vostès veuran que el nombre de contractes del mes de gener, que és el que referenciem a l'informe socioeconòmic, ha augmentat considerablement amb relació als geners anteriors, però avui justament hem tingut la dada de contractes del mes de febrer, i la dada del mes de febrer és francament no de manera puntual, sinó molt, molt, molt significativament superior: hem passat d'un nombre de contractes de 2.655, febrer 2014, a 3.556. És aquesta punta que veuen aquí que ens situa clarament en un escenari completament diferent des del 2008. Nombre de contractes, hi ha gairebé mil contractes més que els que es varen produir ara fa un any exactament a la ciutat de Girona.
És cert que no hem de deixar de reiterar el que hem reiterat des que fem o des que en els informes socioeconòmics s'apunten dades que podem entendre com a positives, i és que d'aquesta xifra de contractes probablement no arriben a l'11% els contractes indefinits, això és un fet. I que no sabem quin és el període de durada dels contractes de tipus temporal, perquè saben també que les durades s'escurcen i que a vegades pot haver-hi contractes que duren pocs dies o poques setmanes i d'altres que duren més. Ja sabem que això és així, per tant, hem de reiterar que estem en el bon camí, fins i tot per tractar-se d'un mes de febrer, tenim ja una perspectiva que ens precedeix que ens permet afirmar-ho ja amb molta rotunditat, però que estem encara lluny de sortir del que són les conseqüències de la crisi i de la precarietat que ens ha deixat la crisi.
Però per donar un parell de pinzellades més positives a l'informe, veuran que els afiliats a la seguretat social, justament igual que al febrer de l'any passat, que van pujar lleugerament, aquest any han pujat també significativament, de més de 1.000, gairebé 1.500 persones més, nombre d'afiliats a la seguretat social, que també és una dada a tenir en compte, sobretot quan disminueix l'atur.
I, finalment, només perquè vegin l'evolució de les llicències d'activitat, que alguna cosa té a veure amb el comportament del mercat laboral, des del 2011 que no hem parat de créixer: si el 2011 teníem 524 noves llicències d'activitats, ja el 2014 el varem tancar amb 693 llicències d'activitats. I els dos anys que ens precedeixen també han anat pujant.
Per tant, en resum, aquest és el quadre que podem presentar avui: tractant-se d'un mes de febrer, crec que val la pena que en destaquem els aspectes positius, tenint en compte però tots els matisos que calgui fer a la situació general.

3. DECRETS I ACORDS A DONAR COMPTE AL PLE

* Sentència núm. 288, de 21 de novembre de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 2 de Girona, que desestima el recurs contenciós administratiu núm. 83/2014, interposat per la part recurrent contra els acords adoptats per la Junta de Govern Local en sessió del dia 3 de febrer de 2011, sobre designacions de llocs de treball de cap de Servei d'Edificació, Protecció del Patrimoni i habitatge i de cap de Servei de Planejament i Gestió Urbanística, i contra els acords de la mateixa Junta de 10 de març de 2011, de desestimació dels recursos de reposició interposats.

* Sentència núm. 4, de 13 de gener de 2015, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 3 de Girona, que estima el recurs contenciós administratiu núm. 101/12, interposat pel recurrent contra el Decret dictat per l'Alcaldia-Presidència en data 8 de juliol de 2011, pel que es va acordar repercutir-li la quantitat de 6.495,90 €, en concepte de despeses de 27 animals decomissats.

* Sentència núm. 7, de 15 de gener de 2015, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 3 de Girona, que estima el recurs contenciós administratiu núm. 329/12,interposat per la part recurrent contra el Decret dictat per l'Alcaldia-Presidència en data 5 de gener de 2012, pel que es va denegar la liquidació definitiva de l'ICIO, d'import 14.419,06 €.

* Sentència núm. 52, de 12 de febrer de 2015, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 3 de Girona, que desestima el recurs contenciós administratiu núm. 82/11, interposat per la recurrent contra la desestimació per silenci administratiu de la reclamació de responsabilitat patrimonial formulada en data 12 de desembre de 2008, davant l'Ajuntament de Girona, per les lesions sofertes en motiu de la caiguda que va patir al carrer Santa Clara d'aquesta ciutat, en relliscar quan passava per la vorada d'acer que hi ha en aquest carrer. La reclamació desestimada s'elevava a la quantia de 20.689,60 €

* Sentència núm. 30, de 12 de febrer de 2015, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 2 de Girona, que desestima el recurs contenciós administratiu núm. 95/2012, interposat per la societat recurrent contra el Decret dictat per l'Alcaldia-Presidència en data 9 de gener de 2012, pel que se la va requerir per tal de procedir al condicionament d'un solar cèntric de la ciutat en no mantenir les degudes condicions de seguretat tot indicant-se la forma tècnica de dur a terme les obres en advertiment d'execució subsidiària. La sentència imposa les costes a la part recurrent.

* Sentència núm. 54, de 12 de febrer de 2015, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 3 de Girona, que desestima el recurs contenciós administratiu - procediment de drets fonamentals núm. 253/14, interposat pels recurrents contra la denegació del requeriment de 13 de juny de 2014 per tal que l'Ajuntament de Girona acordés la nul·litat de ple dret de l'acord de 21 de gener de 2014, pel que es varen signar els acords entre representants de l'Ajuntament de Girona, Sindicats i càrrecs unipersonals del Comitè d'Empresa per la modificació dels articles 14, 15, 16, 46 i 80 de l'acord/conveni 2010-2012 prorrogat fins el 2014 en entendre que s'havia vulnerat el dret fonamental a la llibertat sindical. La sentència imposa les costes del procés a la part recurrent.

* Sentència núm. 38, de 16 de febrer de 2015, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 2 de Girona, que desestima el recurs contenciós administratiu núm. 425/13, interposat per la societat recurrent contra el Decret dictat per l'Alcaldia- Presidència en data 2 de setembre de 2013, pel que no es va admetre a tràmit l'escrit presentat per la part recurrent.

* Sentència núm. 154, de 26 de febrer de 2015, del Jutjat d'Instrucció núm. 3 de Girona, dictada en el procediment de diligències urgents - judici ràpid 1/2015, en virtut de la qual es condemna a l'acusat com autor responsable d'un delicte de conducció sota la influència de drogues tòxiques de l'article 379.2 del Codi Penal i d'un delicte de conducció sense permís per pèrdua de punts de l'article 384 del Codi Penal, a les penes, respectivament, de 2 mesos de presó, privació del dret a l'exercici del sufragi passiu durant el temps de la condemna i privació del dret a conduir vehicles a motor i ciclomotors pel temps de 8 mesos i 2 dies, i de 2 mesos de presó i privació del dret a l'exercici del sufragi passiu durant el temps de la condemna; més al pagament de les costes processals causades, havent d'indemnitzar a l'Ajuntament de Girona conjunta i solidàriament amb la companyia d'assegurances, en la quantitat de 697,12 €.

* Sentència núm. 43, de 26 de febrer de 2015, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 2 de Girona, que desestima el recurs contenciós administratiu núm. 504/11, interposat per la recurrent contra el Decret dictat per l'Alcaldia-Presidència en data 3 d'octubre de 2011, pel que es va desestimar la reclamació de responsabilitat patrimonial formulada pels danys soferts en motiu d'una caiguda patida a la via pública, al carrer Acàcia de Girona, el dia 31 de març de 2009, com a conseqüència de l'esfondrament de dues llosetes del paviment que configuraven una pilona metàl·lica. La reclamació desestimada s'elevava a la quantia de 50.509,13 €. La sentència imposa les costes a la part recurrent.

Decret de l'Alcaldia de data 13 de febrer de 2015 relatiu a nomenament personal eventual de confiança i assessorament especial.

Nomenar personal eventual de confiança o assessorament especial a la senyora Karina Torralbo Van Pelt, assessora del grup municipal del PP, amb la categoria de tècnica de grau mitjà, amb una dedicació de 37,5 hores setmanals, i una retribució íntegra mensual de 1.759,14 euros i amb efectes del dia 9 de febrer de 2015.

De conformitat amb el previst a l'article 10 del Decret 214/1990, de 30 de juliol, s'efectuarà la publicació de la present resolució en el BOP i en el DOG, i es publicarà en el tauler d'anuncis de la corporació.

Del present decret se'n donarà compte al Ple Municipal en la primera sessió que celebri

Acord de la Junta de Govern Local de data 20 de febrer de 2015 relatiu a aprovar el "Reglament de funcionament del Comitè de Seguretat i Salut (CSS) de l'Ajuntament".

1.- Aprovar el "Reglament de funcionament del CSS de l'Ajuntament de Girona", que s'adjunta a la proposta.

2.-Informar de l'aprovació d'aquest document al primer Ple Municipal que es celebri desprès de la data d'aprovació per la JGL.

Decret de l'Alcaldia de data 24 de febrer de 2015 relatiu a liquidació pressupost Organisme Autònom Patronat Call de Girona corresponent a l'exercici 2014

Aprovar la liquidació del pressupost corresponent a l'exercici 2014 de l'Organisme Autònom Patronat Call de Girona en base als antecedents obrants a l'expedient i posant de manifest el resultat següent:

A.) Magnituds pressupostàries: Respecte al pressupost de despeses :

1. Exercici en curs:

- Pressupost inicial de despeses: 410.412,50

- Modificacions de despeses: 116.432,99

- Pressupost definitiu de despeses: 526.845,49

- Despeses autoritzades: 495.801,56

- Despeses compromeses: 453.853,09

- Obligacions reconegudes: 453.853,09

- Pagaments líquids realitzats: 442.083,73

- Pendents pagament: 11.769,36

2. Exercicis tancats:

- Pendent pagament inici exercici: 33.550,20

- Pagaments realitzats: 33.550,20

- Pendent pagament final exercici: 0,00

Respecte al pressupost d'ingressos:

1. Exercici en curs:

- Pressupost inicial d'ingressos: 410.412,50

- Modificacions d'ingressos: 116.432,99

- Pressupost definitiu d'ingressos: 526.845,49

- Drets reconeguts nets: 474.958,13

- Recaptació neta: 417.196,31

- Drets pendents cobrament: 57.761,82

2. Exercicis tancats:

- Pendent cobrament inici exercici: 84.633,90

- Rectificacions drets reconeguts: - 176,00

- Recaptació: 47.211,90

- Pendent cobrament final exercici: 37.246,00

B.) Resultats execució pressupostària:

- Resultat pressupostari de l'exercici ajustat: 40.481,85

- Resultat pressupostari de l'exercici: 21.105,04

- Romanent de crèdit: 72.992,40

- Romanent de crèdit a incorporar exercici 2015: 41.948,47

- Romanent de tresoreria:

* Romanent de tresoreria total: 95.376,06

* Dotació provisió dubtós cobrament: 0,00

* Romanent per a despeses generals: 10.627,59, després de la incorporació dels romanents detallats a l'apartat anterior i el romanent que es considera afectat segons resolució de presidència

C.) Magnituds avaluació compliment Llei Orgànica 2/2012:

- Capacitat de finançament: Ingressos no financers: 474.958,13

Despesa no financera: 453.853,09

Ajustos segons SEC: - 5.761,82 (pendent de cobrament cap 3)

Capacitat de finançament/necessitat de finançament: 15.343,22

- Regla de la despesa: Liquidació exercici 2013:

Despesa no financera: 441.635,63

Despesa no financera no computable: - 91.295,48 (subvencions rebudes)

Ajustos segons SEC: 0,00

Pagaments per transferències internes: 0,00

Despesa computable 2013: 350.340,15

Liquidació exercici 2014:

Despesa no financera: 453.853,09

Despesa no financera no computable: - 52.000,00 (subvencions rebudes)

Ajustos segons SEC 2013: 0,00

Pagaments per transferències internes: 0,00

Despesa computable 2014: 401.853,09

Taxa de variació despesa computable 2012/2013: 14.70 %

L'incompliment del principi exposat ve motivat per l'execució durant l'exercici 2014 de romanents compromesos d'exercicis anteriors, per import 19.394,81 € i la reducció de les transferències rebudes per import 39.295,48. Extrapolant aquest efecte, la despesa no financera computable de l'exercici 2014 hauria suposat 343.162,80, quantia inferior a la base de despesa 2014 sobre taxa de referència del creixement del PIB per a 2014 (1.5%).

Decret de l'Alcaldia de data 24 de febrer de 2015 relatiu a liquidació pressupost Organisme Autònom d'Educació Musical corresponent a l'exercici 2014

Aprovar la liquidació del pressupost corresponent a l'exercici 2014 de l'Organisme Autònom d'Educació Musical de Girona en base als antecedents obrants a l'expedient i posant de manifest el resultat següent:

A.) Magnituds pressupostàries:

Respecte al pressupost de despeses:

1. Exercici en curs:

- Pressupost inicial de despeses: 725.220,00

- Modificacions de despeses: 64.520,57

- Pressupost definitiu de despeses: 789.740,57

- Despeses autoritzades: 784.251,63

- Despeses compromeses: 780.298,61

- Obligacions reconegudes: 779.098,47

- Pagaments líquids realitzats: 750.634,18

- Pendents pagament: 28.464,29

2. Exercicis tancats:

- Pendent pagament inici exercici: 1.899,51

- Pagaments realitzats: 1.899,51

- Pendent pagament final exercici: 0,00

Respecte al pressupost d'ingressos:

1. Exercici en curs:

- Pressupost inicial d'ingressos: 725.220,00

- Modificacions d'ingressos: 64.520,57

- Pressupost definitiu d'ingressos: 789.740,57

- Drets reconeguts nets: 698.466,76

- Recaptació neta: 696.906,76

- Drets pendents cobrament: 1.560,00

2. Exercicis tancats:

- Pendent cobrament inici exercici: 122.647,42

- Recaptació: 28.336,25

- Pendent cobrament final exercici: 94.311,17

B.) Resultats execució pressupostària:

- Resultat pressupostari de l'exercici ajustat: -64.942,96

- Resultat pressupostari de l'exercici: -80.631,71

- Romanent de crèdit: 10.642,10

- Romanent de crèdit a incorporar exercici 2015: 5.153,16

- Romanent de tresoreria:

* Romanent de tresoreria total: 38.412,57

* Dotació provisió dubtós cobrament: 0,00

* Romanent per a despeses generals: 33.256,44, després de la incorporació dels romanents detallats a l'apartat anterior

C.) Magnituds avaluació compliment Llei Orgànica 2/2012:

- Capacitat de finançament: Ingressos no financers: 674.077,22

Despesa no financera: 754.708,93

Ajustos segons SEC: - 1.560,00 (pendent de cobrament cap 3) Capacitat de finançament/necessitat de finançament : - 82.191,71

Aquesta necessitat de finançament ve motivada per la no-execució dels ingressos previstos en pressupost derivats de l'aportació de la Comunitat Autònoma i dels usuaris del servei, per import 50.400,00 € i 20.063,14 respectivament, i la despesa executada de romanents compromesos d'exercicis anteriors d'import 20.841,91 €.

- Regla de la despesa: Liquidació exercici 2013:

Despesa no financera: 741.095,02

Despesa no financera no computable: 0,00

Ajustos segons SEC: 0,00

Pagaments per transferències internes: 0,00

Despesa computable 2013: 741.095,02

Liquidació exercici 2014:

Despesa no financera: 754.708,93

Despesa no financera no computable: 0,00

Ajustos segons SEC 2013: 0,00

Pagaments per transferències internes: 0,00

Despesa computable 2014 : 754.708,93

Taxa de variació despesa computable 2012/2013: 1.84 %

L'incompliment del principi exposat ve motivat per l'execució durant l'exercici 2014 de romanents compromesos d'exercicis anteriors, per import 20.841,91. Extrapolant aquest efecte, la despesa no financera computable de l'exercici 2014 hauria suposat 733.867,02, quantia inferior a l'executada durant 2013.

- Sostenibilitat financera:

El préstec rebut es correspon a la bestreta concedida per l'Administració General de l'Entitat Local d'import 24.389,54 € per a necessitats de tresoreria i avalada per l'aportació pendent de cobrament de la Generalitat de Catalunya degudament reconeguda per import 94.070,00€ corresponent a l'exercici 2012.

Decret de l'Alcaldia de data 4 de març de 2015 relatiu a liquidació pressupost exercici 2014 Ajuntament de Girona

Aprovar la liquidació del pressupost corresponent a l'exercici 2014 de l'Ajuntament de

Girona en base als antecedents obrants a l'expedient i posant de manifest el resultat següent:

A.) Magnituds pressupostàries:

Respecte al pressupost de despeses:

1. Exercici en curs:

- Pressupost inicial de despeses: 101.285.090,00

- Modificacions de despeses: 45.493.776,03

- Pressupost definitiu de despeses: 146.778.866,03

- Despeses autoritzades: 139.055.335,34

- Despeses compromeses: 128.234.621,95

- Obligacions reconegudes: 116.020.118,57

- Pagaments líquids realitzats: 111.026.033,15

- Pendents pagament: 4.994.085,42

2. Exercicis tancats:

- Pendent pagament d'exercicis anteriors: 6.849.374,73

- Pagaments realitzats: 6.786.956,25

- Pendent pagament final exercici: 62.418,48

Respecte al pressupost d'ingressos:

1. Exercici en curs:

- Pressupost inicial d'ingressos: 101.285.090,00

- Modificacions d'ingressos: 45.493.776,03

- Pressupost definitiu d'ingressos: 146.778.866,03

- Drets reconeguts nets: 117.444.700,21

- Recaptació neta: 100.931.107,49

- Drets pendents cobrament: 16.513.592,72

2. Exercicis tancats:

- Drets reconeguts nets d'exercicis anteriors: 47.545.875,15

- Recaptació: 16.643.560,23

- Pendent cobrament final exercici: 30.902.314,92

B.) Resultats execució pressupostària:

- Resultat pressupostari de l'exercici ajustat: 15.773.638,09

- Resultat pressupostari de l'exercici: 1.424.581,64

- Romanent de crèdit: 30.758.747,46

- Romanent de crèdit a incorporar exercici 2015: 28.643.259,51

- Romanent de tresoreria:

* Romanent de tresoreria total: 47.153.045,37

* Dotació provisió dubtós cobrament: 18.317.330,15

* Romanent per a despeses generals: després de la incorporació dels romanents detallats a l'apartat anterior: 192.455,71

Per a la dotació de la provisió per dubtós cobrament del total pendent a 31 de desembre s'apliquen els criteris recomanats per la Direcció General de Política Financera, Assegurances i Tresor de la Generalitat de Catalunya, en funció de l'antiguitat dels drets pendents de cobrament originats en el procediment de recaptació tributària i d'acord els percentatges mínims que figuren als informes 20/2014 i 21/2014 de la Sindicatura de Comptes.

C.) Magnituds avaluació compliment Llei Orgànica 2/2012:

- Capacitat de finançament:

Ingressos no financers: 111.927.672,21

Despesa no financera: 109.388.307,70

Ajustos segons SEC: - 2.040.375,31

Capacitat de finançament/necessitat de finançament: 498.989,20

- Regla de la despesa: Liquidació exercici 2013:

Despesa no financera: 98.395.356,53

Despesa no financera no computable: -11.699.534,28

Ajustos segons SEC: 0,00

Pagaments per transferències internes: -608.821,68

Despesa computable 2013: 86.087.000,57

Liquidació exercici 2014 :

Despesa no financera: 109.388.307,70

Despesa no financera no computable: -13.160.511,78

Ajustos segons SEC 2013: 0,00

Pagaments per transferències internes: - 596.073,77

Despesa computable 2014: 95.631.722,15

Taxa de variació despesa computable 2012/2013: 9.76 %

- Principi de sostenibilitat financera:

Ingressos liquidats per operacions corrents: 110.411.994,48

Despeses liquidades per operacions corrents: 100.083.547,45

Estalvi brut: 10.328.447,03

Anualitat teòrica amortització: 8.891.997,26

Estalvi net: 1.436.449,77

Estalvi net quota amortització 2013: 3.904.205,89

Capital viu per operacions a llarg termini: 55.020.678,48

Capital viu per operacions a curt termini: 0,00

Capital viu operacions avalades: 5.120.475,84

Ingressos liquidats per operacions corrents: 110.411.994,48

Ingressos afectats legalment i/o no recurrents: 6.454.263,77

Ingressos corrents als efectes rati endeutament: 103.957.730,71

Rati endeutament 31/12/2014 : 57.85 %

* DESIGNAR a la senyora Marta Madrenas i Mir, representant de la Corporació en la la societat mercantil amb capital públic "Tractament de Residus i d'Aigües Residuals del Sistema de Girona, SA" - TRARGISA.

Del present decret se'n donarà compte a la propera sessió plenària que se celebri.

Intervé la Sra. Barbero, regidora no adscrita, qui exposa, és una qüestió molt senzilla, el decret aquest de l'Alcaldia que aprova la liquidació del pressupost de l'exercici 2014, que és competència seva, i no hi ha cap cosa a dir, però sí que voldríem dir que com que a partir d'ara s'ha de constituir la comissió especial de comptes i que d'aquesta comissió en formen part els membres de la Comissió Informativa d'Hisenda, voldríem demanar que els regidors no adscrits poguéssim participar també en aquesta comissió, perquè, si no, resultaria que vuit regidors no tindríem accés a aquesta comissió.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, en teoria em sembla que és una petició que es pot atendre, atesa la singularitat d'aquesta situació i, per tant, si no hi ha cap problema tipus legal. Perquè també com a ciutadans em diu que hi poden assistir, per tant, d'alguna manera, no hi ha cap problema per atendre aquesta petició, que em sembla, per altra banda, raonable perquè hi ha un gruix de vuit regidors no adscrits en aquest consistori que, evidentment, no poden quedar a les barreres d'un determinat nivell d'informació que necessiten saber com a regidors. Per tant, endavant.

Fa ús de la paraula la Sra. Paneque, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, també sobre el mateix decret, efectivament, ja hi haurà ocasió de parlar de la memòria general, però com que també hi va adjunt el de l'Organisme Autònom d'Educació Musical i el Patronat del Call, només fer unes petites puntualitzacions.

I és que ja a la reunió del Patronat del Call va sortir la problemàtica del deute que té la Generalitat acumulat amb aquest patronat. Sé que és un deute degudament reconegut, però voldríem saber si hi ha algun avenç o alguna data prevista per rebre, aquests diners, que, si no ho vaig entendre malament, estan acumulats des del 2012.
I també sobre una pràctica que sí que hi voldria parar esment, i és l'augment, en aquest pensem un tant exagerat, dels ingressos previstos, més tenint en compte que els mateixos membres del Patronat consideraven que 2014 ja havia estat un bon any i que potser no serien capaços d'assumir aquest nivell de previsió d'ingressos que hi havia per al 2015.
Augmentar els ingressos en excés o posar-los al límit d'allò que pot no ser possible pot fer que la despesa posteriorment, sigui per sobre dels ingressos. Simplement, és fer aquest apunt i posar-ho en evidència.

I sobre l'Organisme Autònom d'Educació Municipal, també fer esment de l'estat de les instal·lacions, que vostès coneixen perfectament, i sobre la necessitat que es facin inversions des de l'Ajuntament a aquest equipament municipal, més quan hem tingut notícia que un alumne no va tenir accés a l'escola perquè tenia mobilitat reduïda i no es va poder procedir a la matrícula, doncs, perquè no tenia un accés possible a l'aula on li tocava.

Intervé el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, amb referència a aquest decret que parla sobre la liquidació del pressupost, nosaltres ja hem manifestat diverses vegades que considerem que les fases d'elaboració i tramitació del pressupost són diverses i que, des del nostre punt de vista, totes haurien d'incorporar participació ciutadana. Per això, considerem que quan es faci efectiva la comissió especial de comptes hi hauria d'haver –és una petició que fem– una audiència pública oberta a la ciutadania, per poder tractar de forma oberta, participativa i transparent la liquidació del pressupost del 2014.
També demanaríem que quan comenci el procés d'elaboració del compte general, que es publiciti el termini d'exposició pública perquè la ciutadania en tingui coneixement i pugui fer al·legacions si ho considera oportú.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, amb relació a la petició de la senyora Paneque, vostè sap, efectivament, que la Generalitat ha anat reduint considerablement el deute que tenia amb aquest Ajuntament en els últims anys de manera significativa. I estem treballant, perquè aquells serrells que ens queden en alguns llocs acabin pràcticament a deute zero, però encara és difícil atesa la situació de tresoreria que té la Generalitat. Però és veritat que hem anat aprimant bastant aquell coixí que hi havia de deute de la Generalitat amb l'Ajuntament.
Pel que fa a la previsió dels ingressos, crec que la previsió és bastant realista, tenint en compte el que ha estat un molt bon any 2014. Vostè recorda que l'afluència de públic al Museu d'Història dels Jueus, probablement atrets per la descoberta del micvé a principi de l'any, va superar el 30 per cent d'increment, si no ho recordo malament; per tant, va ser un gran any, un any històric, es va superar el llindar de les cent mil visites, que, en fi, crec que ens en varem alegrar tots aquell dia i varem felicitar fins i tot els gestors del centre perquè van donar una bona dada.
Sobre aquestes dades s'ha projectat, evidentment, un pressupost que continuo pensant que és realista, i hem de ser un punt ambiciosos amb relació al Museu dels Jueus, perquè s'estan fent activitats dins i fora per atraure visitants en aquest centre, que realment té un interès excepcional. I en puc donar testimoni: no fa tant de temps que varem estar amb responsables de les comunitats jueves de Polònia que justament hi havia aquest vincle que ells valoraven enormement.
Per tant, evidentment que seguirem molt atentament l'evolució dels ingressos, és evident. Crec que si en els propers mesos o arribat el primer semestre, veiem que hi

ha una desviació significativa de la previsió d'ingressos, potser haurem d'aplicar alguna mesura correctora. Però crec, hi insisteixo, que s'ha fet amb molt de rigor i que confio que podrem complir. Ho hem fet fins ara, jo crec que aquesta vegada també no serà una excepció.
Pel que fa a l'Organisme Autònom de Música, mirarem les dificultats d'accessibilitat. Sí, en tot cas, pel que fa a la qüestió que vostè planteja, la regidora li respondrà. Però amb relació al deute de la Generalitat, dir-li el mateix: sabem perfectament que l'Ajuntament ha de fer front als incompliments de la Generalitat o a la impossibilitat de la Generalitat de poder fer front a uns compromisos de poder finançar escoles de música, però l'Ajuntament respon, l'Ajuntament hi és i podem donar la garantia a les famílies que nosaltres mantindrem l'activitat de l'escola de música en els nivells de qualitat com a mínim que ha tingut fins ara o més.
Amb relació a la qüestió puntual, la senyora Muradàs li ampliarà la informació.

Intervé la Sra. Muradàs, regidora delegada d'Educació i Esports, qui exposa, amb relació a aquesta qüestió, dir que la informació no és realment així, no és del tot com ha explicat la regidora Sílvia Paneque. Aquesta família volia fer la matriculació del seu fill, nosaltres varem parlar de la qüestió que havíem de fer una adaptació de les escales per tenir la possibilitat que pogués accedir a les aules del pis superior, però durant tot aquest curs podia fer classe a la planta baixa. En tot cas, va ser la mateixa família la que després es va desdir de la seva voluntat, però nosaltres ja havíem contactat fins i tot amb l'Àrea d'Urbanisme –i tant– per fer l'estudi de la possibilitat d'instal·lar una màquina d'aquestes.

Intervé la Sra. Paneque, qui exposa, si em permet molt breument, una puntualització: entre que la família sol·licita la matriculació i la resposta passen més de dos mesos, i la família, evidentment, quan li arriba la resposta després de dos mesos, sí, ja havia buscat una alternativa. És cert que ho descarten, però, és clar, havien passat dos mesos entre la seva sol·licitud i la resposta de l'Ajuntament.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, en relació a la preocupació del senyor Navarro, dir-li que la liquidació dels pressupostos, evidentment, serà feta amb tota garantia perquè qui tingui interès a participar-ne, en formi part.
Pel que fa a la publicitat de la publicació del compte general, ho hem fet sempre, si cal fer-ho amb més èmfasi, ho farem amb més èmfasi. Però sempre s'ha dit perquè és públic el termini en què hi ha a disposició dels grups el compte general; és públic per als grups i per als ciutadans. No sé si en l'últim compte general va haver-hi moltes consultes dels grups municipals, però també estaria bé que els grups a part de demanar, diguem-ne, que es publiciti el termini, doncs, demanessin el compte general i hi participessin. No hi haurà cap problema a deixar clar públicament quina és l'obertura perquè la gent pugui presentar al·legacions.
Pel que fa a l'audiència pública, vostè sap que aquest és un mecanisme, que ja n'hem parlat alguna vegada, que probablement no és el millor format per a aquest assumpte, probablement el podem trobar en un altre. I jo li diria que si a la vista del resultat de la liquidació hi ha alguna cosa que calgui aclarir especialment, que no ho crec perquè crec que anirà en la línia en què que ha anat en els darrers anys i, per tant, serà una liquidació que podrà donar a la ciutadania la tranquil·litat que aquest Ajuntament no genera dèficit, sinó que genera un petit superàvit, i per tant, que té els comptes completament estabilitzats i ben normalitzats i ben sanejats. Si hi hagués algun tipus de dubte que realment reclamés aquest mecanisme extraordinari que és una audiència pública, admeto que en podem parlar, però ara de moment no li accepto la proposta. I, en tot cas, el remeto a un cop s'acabi el termini per veure si això seria raonable.

Sense cap més intervenció el Ple de la Corporació és dóna per assabentat de les anteriors sentències i decrets.

4. CONVALIDACIONS

* DECLARAR, d'acord amb l'article 103.2.a del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'hisendes locals, als efectes de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres, que les obres de la Plaça del Vi, 9 i del c/ Emili Grahit, 52 són d'especial interès o utilitat municipal, segons el previst en la pròpia ordenança fiscal.

Ningú demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

COMISSIÓ INFORMATIVA D'ALCALDIA

5. Aprovar la proposta de modificació dels estatuts del Consorci del Transport Públic de l'Àrea de Girona, Autoritat Territorial de Mobilitat (ATM).

Vista la modificació dels estatuts del Consorci del Transport Públic de l'Àrea de Girona, Autoritat Territorial de la Mobilitat, del que l'Ajuntament de Girona en forma part com a administració integrant.

D'acord amb la reunió de data 19 de desembre de 2014 on el Consell d'Administració del Consorci del Transport Públic de l'Àrea de Girona, Autoritat Territorial de Mobilitat, va acordar encarregar al Comitè Executiu la realització de les actuacions que siguin oportunes per a la modificació dels estatuts d'aquest Consorci, per a la seva adaptació i actualització a la normativa de vigent aplicació.

Vist que en data 27 de gener de 2015 la Generalitat va adoptar l'Acord de Govern 9/2015, pel qual s'aprova la modificació dels Estatuts, entre d'altres, del Consorci del Transport Públic de l'Àrea de Girona, Autoritat Territorial de Mobilitat, en els següents termes:

"Afegir un nou paràgraf, el tercer, a l'article 1, amb la redacció següent:

1.3 El Consorci resta adscrit a l'Administració de la Generalitat de Catalunya mitjançant el departament competent en matèria de transports.

Modificar l'article 23, que queda redactat de la manera següent: Article 23

Fiscalització

El Consorci resta subjecte a auditoria financera i de regularitat en el marc del control financer establert, per a aquest tipus d'entitats, en la normativa reguladora de les finances públiques de Catalunya, sota la responsabilitat de la Intervenció General de la Generalitat de Catalunya.

Modificar l'article 24, que queda redactat de la manera següent:

Article 24

Règim pressupostari i comptable

24.1 El règim pressupostari i comptable aplicable al Consorci és el que determinen la normativa reguladora de les finances públiques de la Generalitat per a aquest tipus d'entitats, i els criteris o normativa de desplegament que pugui dictar l'òrgan

competent en matèria de pressupostos de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

24.2 El règim comptable aplicable al Consorci és el que disposen la normativa reguladora de les finances públiques de la Generalitat per a aquest tipus d'entitats, i les instruccions i normativa de desplegament que dicti la Intervenció General de la Generalitat de Catalunya.

Modificar l'article 26, que queda redactat de la manera següent: Article 26

Règim del personal

26.1 El règim jurídic del personal al servei del Consorci és el de l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Aquest personal pot ser funcionari o laboral, i ha de procedir d'una reassignació de llocs de treball de les administracions consorciades.

26.2 Quan les necessitats del Consorci ho exigeixin, aquest pot contractar personal laboral temporal".

Atès que examinades les modificacions dels estatuts proposades, les mateixes s'ajusten al que disposen les Lleis 27/2013, de 27 de desembre, de Racionalització del Sector Públic i d'altres mesures de reforma administrativa.

Atès que l'article 322 del Reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals preveu que la modificació dels estatuts del Consorci, amb l'acord previ del seu òrgan de govern, ha de ser ratificada pels ens consorciats i acordada amb les mateixes formalitats que per a la seva aprovació.

Atès que l'article 313.2 del Reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals preveu que els acords per aprovar i modificar els estatuts del Consorci s'han d'adoptar amb el vot de la majoria absoluta de membres de la Corporació.

Per tot això la Comissió Informativa de l'Alcaldia, sotmet a la consideració de l'Ajuntament en Ple l'adopció del següent acord:

Primer. Aprovar la proposta de modificació dels estatuts del Consorci del Transport Públic de l'Àrea de Girona, Autoritat Territorial de Mobilitat, acordada en data 27 de gener de 2015 per la Generalitat de Catalunya, en els termes exposats anteriorment.

Segon. Donar trasllat d'aquest acord de ratificació al Consorci del Transport Públic de l'Àrea de Girona, Autoritat Territorial de Mobilitat, per al seu coneixement i efectes escaients.

Presenta la proposta el Sr. alcalde, qui exposa, en varem parlar a la comissió informativa. Això ja ho hem anat veient en diversos organismes, és el mateix que hem vist abans i ho haurem de veure en altres organismes, que en aplicació de les lleis ara s'han d'adscriure i s'han de canviar, diguem-ne, d'estatuts perquè quedi clar que cada consorci, cada entitat està adscrita a una o altra administració.

Obert debat, intervé el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, simplement que com sempre hem fet en aquest tipus de votacions ens abstenim. I, a més a més, hi ha un punt, una de les modificacions de l'articulat que diu que el consorci en funció de les necessitats del servei contractarà personal de tipus temporal. Ho veiem lògic, però sí que nosaltres no voldríem que es contractés personal temporal a través d'empreses de treball temporal.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per vint-i-un vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, PPC, i els regidors i regidores no adscrits Sr. Carlos Palomares, Sr. Carles Bonaventura, Sra. Glòria Plana, Sra. Pia Bosch, Sr. Xavier Amores, Sr. Àngel Quintana, Sra. Amèlia Barbero i Sr. Joaquim Bonaventura i quatre abstencions dels grups municipals de la CUP i ICV-EUiA.

COMISSIÓ INFORMATIVA D'HISENDA I GESTIÓ MUNICIPAL

6. Aprovar l'Oferta Pública d'Ocupació per a l'any 2015.

Vista la plantilla de personal d'aquest Ajuntament, aprovada pel Ple Municipal de 26 de gener de 2015, les necessitats del servei i les previsions de provisió de places en aquest exercici 2015, es proposa l'adopció del següent acord:

Primer.- MODIFICAR, de conformitat amb el que disposa l'article 27 del Decret 214/1990, de 30 de juliol, pel que s'aprova el Reglament de Personal al servei de les entitats locals, la plantilla de personal de l'Ajuntament de Girona per a l'any 2015, aprovada pel Ple de la Corporació en data de 26 de gener de 2015, en el sentit d'incorporar les places que es detallen en el document annex, als efectes de cobrir-les mitjançant el sistema de promoció interna i amb amortització de la placa d'origen, si s'escau, una vegada resolt el procés selectiu reglamentari derivat de l'oferta pública d'ocupació corresponent.

Segon.- APROVAR l'oferta pública d'ocupació pel present exercici 2015, respecte les places a cobrir de la plantilla de personal aprovada pel Ple Municipal en sessió celebrada el dia 26 de gener de 2015 i modificada per l'acord anterior, de conformitat amb l'establert a l'article 70 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, article 91 de la Llei de Règim Local 7/1985 de 2 d'abril, reguladora de les Bases de Règim Local, i article 21 apartat g) de la mateixa llei, segons redacció introduïda per la Llei 57/2003, de 16 de desembre; i article 56 del Decret 214/1990 de Reglament de personal al servei de les entitats locals i altres disposicions vigents.

Tercer.- Disposar la seva publicació en el Butlletí Oficial de la Província i en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, conforme estableix l'article 57.2 del Reglament de Personal al servei de les Entitats Locals de 30 de juliol de 1990, remetent còpia a la Direcció General d'Administració Local de la Generalitat de Catalunya.

Presenta la proposta la Sra. Planas, regidora delegada d'Hisenda i Gestió Municipal, qui explica, el que portem és aprovar l'oferta pública de promoció interna d'unes places: per passar d'auxiliar d'administratiu a administratiu, 15 places; d'administratiu a tècnic, 6 places; de peó a peó especialista, 10 places, i de peó a oficial, 5 places.

Obert debat, intervé la Sra. Barbero, qui manifesta, jo voldria que no s'ofengués ningú, però m'ha sobtat moltíssim que al mes de març, quan queden menys de tres mesos per acabar el mandat, ens proposin la modificació de la plantilla amb la creació de trenta-nou llocs de treball que es cobriran pel sistema de promoció interna.
I jo em pregunto: no hagués estat més procedent analitzar i modular cada any les necessitats de la plantilla i no esperar a fer-ho a corre-cuita? Han descobert ara que hi ha aquestes necessitats de promoció del personal? Per què han deixat passar quatre anys sense fer res en aquest sentit?
L'any 2011, a l'inici de la legislatura i dintre de les seves competències, van aprovar vostès una important reorganització administrativa que va anar acompanyada també d'una reestructuració del personal. Aquestes mesures donaven a entendre, o almenys així m'ho semblava, que serien el començament d'un nou model de gestió de personal, però la realitat ha estat que des d'aquella data, és a dir, des del 2011 fins

avui, pràcticament no s'ha aplicat cap nova mesura que caminés en aquesta direcció. I em sap greu perquè tenien a la seva disposició el Manual de funcions de la relació de llocs de treball, que ja sé que s'han revisat algunes fitxes, o sigui, que s'han hagut de fer algunes modificacions. Però és un document que permet disposar de tota la informació dels llocs de treball i, per tant, és el millor instrument per poder desenvolupar la carrera professional dels empleats públics. I a la vegada, aquest manual serveix per anar plantejant en cada moment una millor adequació de la plantilla a les necessitats dels serveis municipals, d'acord sempre amb les funcionalitats específiques dels llocs i de les persones que els ocupen.
Tenint en compte que durant aquests quatre anys hi ha hagut restriccions fixades pel Govern de Madrid, no s'han creat nous equipaments ciutadans i tampoc s'han implementat nous serveis, que són els fets o les circumstàncies que donen lloc normalment a la incorporació de nou personal. Com que això no ha passat, es podrien haver aprofitat altres vies per introduir millores organitzatives, com és el cas de la promoció interna o la requalificació de llocs de treball.
Però el cert és que excepte les modificacions de la plantilla de la policia municipal ben poca cosa s'ha fet o, en tot cas, coses ben puntuals sense cap objectiu definit ni proposta global.
Ho diu l'Estatut bàsic de l'empleat públic i ho recullen també vostès en el fonament de l'informe que dóna lloc a aquesta proposta: «La promoció interna és una mesura de planificació dels recursos humans que té com a objectiu, en primer lloc, l'adquisició de les competències i els requisits necessaris per a la progressió en la carrera professional dels treballadors, i, en segon lloc, contribuir d'aquesta manera a una major eficàcia i eficiència en la prestació dels serveis.»
La proposta d'avui és, per tant, una decisió que demostra les mancances de planificació en el model organitzatiu, ja que no és el resultat d'una anàlisi global de la plantilla de l'Ajuntament, ni tampoc expressa quins són els objectius en matèria de gestió de personal.
No critico l'acord en si, sinó l'oportunitat i la pèrdua de millores en matèria de recursos humans, que les podien haver fet durant aquests quatre anys.
Tot això i a la vista que també han atès la meva petició que es rectifiqués la proposta perquè estava incompleta, els regidors senyora Bosch, Amores, Quintana i Bonaventura hi votarem a favor.

Intervé la Sra. Paneque, qui exposa, un breu apunt, que he parlat aquest matí amb la regidora, però m'agradaria que constés en acta: tal com se'ns va informar en la comissió informativa, aquest acord arribat amb els sindicats afecta anys posteriors, fins al 2018, si no ho recordo malament. I tot i que no es pot recollir en el punt d'acord, sí que m'agradaria, doncs, que constés en acta aquest acord amb els sindicats.

Intervé la Sra. Terés, qui exposa, nosaltres aprofitem, precisament, per felicitar els sindicats per la negociació que han dut a terme, amb l'equip de govern i per tot el que han aconseguit. Creiem que és de rebut poder reconèixer aquesta feina, perquè és evident el paper dels sindicats en general en les negociacions laborals per evitar temptacions de tot tipus o trampes que ofereix la crisi actual de retrocedir en drets laborals o en oferta d'ocupació.
I, per tant, també m'agradaria que constés en acta, doncs, el paper dels sindicats o de la majoria dels sindicats, en aquest cas, dels treballadors municipals que han aconseguit tot el que han aconseguit, trenta-nou places de promoció és considerable.
Potser el que no entenem, o potser sí ho entenem massa, és el paper de l'Ajuntament de retenir tantes places fins al darrer exercici del seu mandat. Entenem que és un estil de vella política, la d'esperar dos mesos abans d'unes eleccions per treure, aquestes places. És clar, les expectatives que potser aquest 2015 hi haguessin places de concurs no justifica que no s'haguessin pogut anar fent aquestes places de promoció

any a any. De tota manera, entenem que la ciutadania cada vegada està més alfabetitzada políticament i és més intel·ligent i que, precisament, rebutja aquestes estratègies electoralistes, que si no han guiat les decisions actuals, poden fer pensar que sí que les han guiat. I, evidentment, la nostra votació serà favorable.

Fa ús de la paraula el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, simplement afegir un apunt al que ja s'ha dit: nosaltres sí que valorem positivament que hi hagi una promoció interna; és veritat, la valorem positivament, però no podem acceptar de cap de les maneres que els ajuntaments, els municipis, les administracions públiques estiguin bloquejades, restringides per legislacions estatals que impedeixen que les plantilles públiques es puguin ampliar.
Nosaltres pensem que les ciutats, els municipis tenen moltes necessitats i creiem que enlloc està escrit que no s'hagin o no es puguin ampliar les plantilles si les necessitats del servei ho requereixen. Per això, nosaltres emetrem una abstenció, en certa manera, per protestar contra aquestes imposicions, tot i que valorem positivament que es pugui fer aquesta promoció interna.
Sobre els biaixos electoralistes que pugui tenir això, doncs, bé, això, diguéssim, se n'ha parlat aquí a l'Ajuntament, se n'ha parlat a fora no només pels partits polítics, sinó també pels sindicats. Bé, forma part a vegades del guió i està clar que quan governen uns ho fan, quan governen uns altres ho fan; no hauria de ser –no hauria de ser–, però, bé, la realitat és la que és.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, jo com han dit altres portaveus que m'han precedit, simplement la regidora, doncs, això, ens ha explicat que era un pacte amb els sindicats, que, a més, hi ha una part pactada fins a l'any 2018. I també, com deia la senyora Paneque, doncs, simplement que consti en acta aquest pacte amb els sindicats.

Intervé la Sra. Planas, qui explica, dir que quan vaig arribar aquí el 2011 ens varem trobar una auditoria feta l'any 2007, que ens la varem llegir molt atentament, en la qual deia tota una sèrie de mancances que hi havia en els diferents departaments. Hi varem estar treballant. S'han fet diferents canvis de personal. Ens varem trobar, certament, una relació de llocs de treball començada, però no acabada. Hem estat treballant amb aquesta relació de llocs de treball, més de dos anys. Tot això ha provocat que mentrestant hem estat esperant si era possible crear noves places; no ha estat possible. Ens pensàvem que aquest 2015 seria possible, tampoc ha estat possible.
I, llavors, recordar que ha estat un acord amb tots els sindicats aprovat, vull dir que d'electoralista res, perquè si ells així ho haguessin vist, no ens haguessin deixat fer-ho de cap de les maneres. Ells saben que ja portàvem molt de temps parlant-ne, però teníem una eina que l'havíem d'acabar. La gent ha hagut de presentar al·legacions a la relació de llocs de treball, ara ja les tenim totes presentades, ho tenim tot resolt. I per tant, ara ha estat el moment. Pot coincidir o no, però en realitat ha estat el moment per poder-ho fer, perquè també hem vist que aquest 2015 no podíem tirar endavant poder fer oferta pública per incorporar nova gent.
Dir que sí que hem fet nous equipaments. Jo no sé, senyora Barbero, si vostè no recorda que durant aquest període hem obert el centre cívic del Barri Vell, hem obert la Marfà, el pavelló de Montfalgars. Segur que me deixo alguna cosa més, però, vull dir, sí que s'han fet nous equipaments i, per tant, sí que hem fet alguna incorporació per a aquests nous equipaments.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, només afegir algunes qüestions. Falta també l'escola bressol de la Devesa, que també es va posar en marxa en aquest mandat. Per tant, sí que hi ha hagut nous equipaments i, per tant, és normal el que diu la regidora.
Probablement, vostès tindrien raó de titllar-ho d'electoralista si això fos un conill que ens traiem d'un barret, però saben què passa? Que des que hem arribat a la responsabilitat de govern periòdicament, sense interrupció, hem mantingut un contacte amb els representants dels treballadors de l'Ajuntament. I creguin-me, discrepàncies incloses, que n'hi ha i algunes de grans, això ha contribuït a tenir un clima de relació laboral entre l'Administració i els treballadors molt positiu que permet arribar a acords. I, per tant, això és conseqüència d'una manera de treballar internament a l'Ajuntament, no és una oportunitat que ara veiem perquè ens falta no sé quant de temps. Si fos això, gairebé no podríem fer res; ja no podríem fer plens, perquè, clar, en els plens hi hem de portar coses que fem, suposo. I, és clar, si resulta que tot allò que portem a ics dies d'unes eleccions ha de ser titllat d'electoralista i no compta el treball previ que hi ha al darrere, em sembla que no és correcte això.
I, per tant, jo voldria simplement agrair la feina que ha fet la regidora en aquest àmbit, perquè sobretot els que han tingut responsabilitats de govern saben que és un tema complex, que cal molta dedicació, que hi ha molta feina que no es veu, que, per tant, és difícil de valorar, però que són moltes i moltes hores. Que és dedicar tot l'esforç que calgui a la negociació i al diàleg, fins i tot, hi insisteixo, per administrar els desacords, perquè és normal, no tot flueix correctament, és normal. Però, en realitat, la tasca que ens porta aquí a portar aquesta aprovació és fruit d'un treball que ve de lluny.
Per tant, només voldria aclarir això. Bé, per aclarir el que deia la senyora Paneque, les places d'auxiliar administratiu que hi ha el 2016, 2017 i 2018 són quinze, quinze cada any, i el 2016 hi haurà també de peó a oficial cinc més.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per vint-i-tres vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, PPC, ICV-EUiA i els regidors i regidores no adscrits Sr. Carlos Palomares, Sr. Carles Bonaventura, Sra. Glòria Plana, Sra. Pia Bosch, Sr. Xavier Amores, Sr. Àngel Quintana, Sra. Amèlia Barbero i Sr. Joaquim Bonaventura, i dues abstencions de la CUP.

7. Aprovar denominació d'espai públic.

Intervé la Sra. Secretària qui explica que en aquest punt número 7 pel fet de no haver passat per la comissió informativa per un problema de descoordinació administrativa s'hauria de votar prèviament la urgència segons l'article 54 del ROM.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, per tant estem davant d'un tema que la urgència ha vingut sobrevinguda no perquè hi ha hagut una novetat sinó perquè hi ha hagut un error en el procediment administratiu, els demanaria de tenir el debat sobre el punt i no sobre la urgència.

Sotmesa la urgència a votació s'aprova per vint-i-un vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, PPC i els regidors i regidores no adscrits Sr. Carlos Palomares, Sr. Carles Bonaventura, Sra. Glòria Plana, Sra. Pia Bosch, Sr. Xavier Amores, Sr. Àngel Quintana, Sra. Amèlia Barbero i Sr. Joaquim Bonaventura, dues abstencions del grup municipal de la CUP i dos vots en contra del grup municipal d'ICV-EUiA.

Atesa la necessitat de donar nom als espais públics de la ciutat, aquesta Alcaldia-Presidència, sotmet al Ple de la Corporació l'adopció d'acord en els següents termes:

ATORGAR la següent denominació, de conformitat amb l'apartat IV de la Resolució de 9 d'abril fer 1997, per la què es disposa la publicació de la Resolució d'1 d'abril, de la

Presidenta de l'Institut Nacional d'Estadística i del Director General de Cooperació Territorial, a l'espai públic que figura en el plànol que s'acompanya a la proposta:

Sector Mercadal:

PLAÇA DELS MANAIES DE GIRONA. Plaça situada entre la Gran Via Jaume I, el passatge d'Emili Blanch i Roig i l'edifici de la Generalitat de Catalunya.

PLACA: Plaça del Manaies de Girona.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, per tant, estem davant no d'un tema que la urgència vingui sobrevinguda perquè hi ha hagut alguna noveta, sinó perquè hi ha hagut un error en el procediment administratiu, i els demanaria de, si de cas, si hem de tenir el debat sobre el punt, tenir-lo de discussió del punt i no sobre la urgència.

Presenta la proposta la Sra. Planas, regidora delegada d'Hisenda i Règim Interior, qui exposa, Sí, el que ha dit la secretària és anomenar la plaça que està situada entre la Gran Via de Jaume I i el passatge Emili Blanch i Roig de l'edifici de la Generalitat amb el nom de plaça dels Manaies de Girona.

Obert debat, intervé la Sra. Barbero, regidora no adscrita, en representació dels cinc regidors no adscrits que representa, qui exposa, que vagi per endavant que ens sembla fantàstic que els manaies tinguin una plaça, un carrer i tot el que calgui. El que passa que estem una miqueta sorpreses perquè ens va semblar que havíem acordat crear una comissió per decidir els noms que s'havien donar als carrers i a les places públiques. Més que tot perquè una de les qüestions que sempre s'havia plantejat era el tema de gènere.

Intervé el regidor no adscrit Sr. Carles Bonaventura, qui exposa, només en el sentit que ha dit la persona que m'ha precedit. En l'últim Ple, si se'n recorda, a l'apartat de precs i preguntes també vaig recordar això de la comissió nomenclàtor, ens agradaria que es creés perquè hi ha alguns noms que estarien també en llista d'espera.

Intervé la Sra. Paneque, regidora del grup municipal del PSC, qui exposa, sobre dedicar el nom de Manaies de Girona a un espai de la ciutat i més en el seu setanta-cinquè aniversari, doncs, res a dir, tot i que no sempre he compartit algunes de les seves decisions. Però penso que és una manera de reconèixer la contribució que han tingut al llarg de tots aquests anys a la ciutat de Girona.
Però sí que aprofitant aquest punt, s'han esdevingut aquestes últimes setmanes dos fets relacionats amb els noms dels carrers i que penso que val la pena, de denunciar-ho avui o de rebre la resposta oportuna per part del regidor d'Urbanisme. I és que en la Comissió Ciutat Igualtat ja fa moltes setmanes que s'està treballant en un llistat i que s'ha lliurat al regidor un llistat de propostes de noms de dones per anar assignant als diferents carrers i places o, fins i tot, s'han aportat carrers de Girona com, per exemple, al voltant dels blocs sindicals que no tenen nom i que, per tant, es podria aprofitar per anar ubicant i anar augmentant el percentatge de carrers amb nom de dona.
I molt recentment, a més, ens ha arribat, la negativa d'elaborar o de fer un taller que el mateix Ajuntament havia proposat a la Xarxa de Dones per tal d'elaborar un document que a finals de març havia d'acompanyar la proposta que s'ha de debatre sobre el procés participatiu de la Devesa. Era un taller per treballar tot el tema de visió de gènere sobre els usos i sobre tot aquest procés participatiu. Es va convocar expressament la Xarxa de Dones a participar a una reunió a l'Ajuntament i la sorpresa ha estat quan fa pocs dies es va rebre, la negativa de realitzar aquest taller al·legant

que el pressupost era massa elevat. Per tant, voldríem rebre una resposta sobre aquesta qüestió.

Fa ús de la paraula el Sr. Navarro portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, jo els anava a proposar una cosa: crec que ens convindria que hi hagués una comissió…

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, disculpi, és que no havia vist al senyor Olòriz. Prego disculpes, ha estat un error.

Intervé el Sr. Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, a veure, primer de tot, i ja li he dit abans al senyor alcalde que pensava que aquest era un tema que havia de madurar conjuntament amb les altres propostes que hi han per posar a places i noms a la ciutat. No entenc que manaies hagi de tenir una diguem-ne, via més ràpida que les altres que tenim aparcades.
I penso que hauria estat més bé, en principi sense llums i taquígrafs, comentar una mica els punts forts i els punts dèbils de cada proposta, els llocs que hi ha i quins són els llocs més adients.
En el lloc que es proposa hi ha una magnífica màquina de tren –espero que no es tregui–, hi ha molta gent, etcètera, i, per tant, espero que no, és igual, és igual, ja ho comentaré.
A veure, hi ha una qüestió que em preocupa: fa setanta-cinc anys a les Adoratrius hi havien 1.416 recluses. El 28 de juny de 1940 va ser afusellada Matilde Sabaté Grisó a la tàpia del cementiri. Fa setanta-cinc anys. Jo sóc partidari de la reconciliació, perquè penso que és molt important que aquella situació d'aquell cop d'estat, de la guerra que va significar, de la llarguíssima repressió es curi i es curi bé. Però s'ha de curar a partir de la reflexió històrica i a partir de l'assumpció de responsabilitats. Mentre es creen manaies el 1940 i es crea –hi ha la documentació– com una expiació a l'època roja en què s'havia descristianitzat la ciutat, i és composat per persones afectes al *régimen*. En aquella època hi havien *los afectos, los desafectos y los tibios*. Clar, es feien les processons i s'encomanava a Déu mentre s'afusellava gent.
Jo no he vist en cap dels oradors o en cap dels documents una revisió crítica d'aquest començament, i penso que seria important que s'hagués fet. I d'aquí sabent la impopularitat que pot significar davant de determinat sector de la ciutat que digui això sobre els manaies, però és que hi ha una corrent d'oblit –d'oblit–, no pas de revisió i de perdó mutu, sinó d'oblit. Sembla com si fa setanta-cinc anys aquesta ciutat fos com Niça o com París. No era així, aquesta era una ciutat on els vencedors destruïen els vençuts. I això a mi em preocupa que no s'hagi assumit.
Segon, la contemporaneïtat dels manaies, jo ho torno a repetir, en sóc crític en dos aspectes, que m'agradaria que es resolguessin abans de la plaça: l'aspecte històric, però també el fet que no entenc la manca d'igualtat d'homes i dones en aquesta associació. No ho entenc. No entenc que no puguin desfilar dones, vestides de romans; no ho entenc. I no entenc que en la cavalcada se continuï pintant un manaia de la ciutat del color que no li pertoca.
No m'hauria agradat fer aquest discurs, m'hauria agradat fer-lo més entre nosaltres, fins i tot convidar a l'associació per comentar-li la meva opinió, però, clar, com que ha sigut per urgència, no me queda més remei que explicar el meu vot. I el meu vot serà «no» –el meu vot serà «no».
No vull dir que d'aquí a sis mesos, d'aquí a un any –anava a dir en el centenari, evidentment, en el centenari no perquè no hi seré–, que aquesta associació pugui tenir una plaça, com altres associacions de la ciutat que no tenen plaça. Podria dir una llista d'associacions que no tenen plaça.

I aquesta senyora, Matilde Sabaté, no té plaça –no té plaça–, ni placa. Perdó, sí, té placa en el cementiri, que afortunadament aquest Ajuntament en el Govern anterior i en aquest han sigut molt curosos en aquest aspecte.
Aquest és una mica el resum de la meva intervenció, de la intervenció del meu grup i, per tant, desitjaria que no s'hagués produït aquesta decisió avui, però conseqüent amb això, hi votarem en contra.

Intervé el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, els anava a proposar una cosa: «Crec que ens convindria que hi hagués una comissió tècnica en què hi participessin els tècnics del Museu d'Història i de l'Arxiu Municipal, que són els que tenen a veure amb els temes de nomenclàtor, i potser també de la UMAT, que fes una anàlisi de la situació actual, que en digués quins espais, carrers, equipaments estan pendents de batejar, quina és la llista dels noms ja aprovats en el seu temps per assignar a algun espai o carrer, quina és la situació actual dels carrers que s'haurien de rebatejar. Pensin que batejar un carrer, si totes les coses van bé, aquest carrer pot estar un segle amb aquest nom, de manera que crec que és una decisió que la prenem generalment per unanimitat i estaria bé que hi reflexionéssim.» Això ho deia vostè, senyor alcalde, el mes de juliol del 2014, quan a petició de diversos grups municipals proposàvem dedicar espais a la memòria històrica o a la recuperació de la memòria històrica de diversos personatges històrics. Per això, no acabem d'entendre per què havia de venir això a ple de forma tan urgent per posar el nom d'una plaça dedicada als manaies de Girona.

Jo no m'amago que a mi els manaies de Girona no em desperten cap simpatia, no tinc problema a dir-ho públicament. Jo sóc dels que quan els manaies desfilen se'm desfermen simpaties per a Astèrix i Obèlix. Miri, a mi què vol que li digui, a mi les legions romanes mai m'han acabat de desfermar simpaties. Però és igual, això és una opció personal, una opció personal meva que no hauria de pesar en la decisió que prendrem.
Sí que pensem, en canvi, que és un greuge que als manaies se'ls dediqui una plaça i passin per davant d'altres peticions ciutadanes que pensem que també tenen dret a ser ateses. Per això, doncs, bé, apel·lem a les paraules que va dir vostè, senyor alcalde, i apel·lem que en el marc d'aquesta comissió es pugui debatre i decidir amb el criteri d'historiadors i d'altres personalitats, doncs, com articulem això.

Fa ús de la paraula la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, jo la veritat és que m'ha sorprès una mica la intervenció del senyor Olòriz. Jo suposo que quan un parla d'oblit també s'oblida que hi havia gent que era afusellada per anar a missa i per creure en Déu. I, per tant, quan es parla d'història s'ha de parlar de tot i de totes les parts, i més quan es parla del moment, doncs, convuls que va viure el nostre país. Per tant, la reconciliació és important, i tant, i superar el passat i aprendre d'ell i no caure en els errors en un futur també, perquè és la manera, doncs, de tots seguir convivint en pau i de manera justa i igualitària.
Un cop dit això, el meu grup donarà suport a aquesta petició. Estic d'acord que la comissió, per parlar dels noms que hem de donar a les diferents places i carrers de la ciutat cal que la reunim, que la creem i que la reunim, però també considerem, doncs, que és una excepció molt puntual el fet que avui es porti aquest punt a aprovació en aquest plenari a causa del setanta-cinquè aniversari. I, per tant, donant la confiança que és una cosa que no crearà precedent i que crearem aquesta comissió i que, per tant, parlarem i acabarem decidint entre tots el futur nom que donem a les diferents places i carrers de la ciutat de tots aquells que estan en llista d'espera. Doncs, estem convençuts que, com deia, això és una excepció. I, per tant, en aquest sentit, vagi per endavant el nostre suport, i a més a una entitat que nosaltres creiem que sí que és

important a la ciutat de Girona i que ha de seguir tenint aquesta importància en el teixit associatiu de Girona.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, per respondre dues qüestions puntuals de la Sra. Paneque al Sr. Ribas.

Intervé el Sr. Ribas, regidor delegat d'Urbanisme i Activitats, qui exposa, evidentment, la comissió rebrà el decret ben aviat. Ja els varem comentar, i a més em sembla que va ser en el passat Ple aquí, que s'havia tirat endavant la convocatòria davant d'uns fets que van succeir, sobretot perquè un grup majoritari de regidors va deixar d'estar en un grup i havien estat convocats o anaven a ser convocats amb aquest grup, s'ha hagut de refer perquè aquests regidors no adscrits també puguin formar part d'aquesta comissió. Per tant, rebran en breu el decret de convocatòria de la creació de la comissió.

Intervé el Sr. Berloso, regidor delegat de Serveis Socials, Cooperació i Participació, qui exposa, a mi se'm va presentar aquest curs, sí que a iniciativa de la comissió, no a iniciativa només de l'Ajuntament, sinó de la comissió, per preparar, sobre el pla de la Devesa. Se'm va presentar un pressupost de sis mil i escaig d'euros, no el teníem pressupostat; vaig dir que no era possible amb aquest cost. Després, se va dir un de tres mil i escaig; continua sent impossible econòmicament. I això no vol dir que se trobin fórmules, de poder formar, debatre per participar en el Pla Especial de la Devesa.

Per tant, és un problema econòmic, perquè, vull dir, era exagerat davant de les possibilitats econòmiques de què disposem en aquest moment.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, a veure, algunes puntualitzacions en alguns comentaris que han fet els grups: això ve per la via d'urgència, diguem-ne, per un accident administratiu; no havia d'haver vingut per aquesta via, sinó per la via ordinària i, per tant, ja no parlaríem ni de via ràpida ni de via exprés ni de res. Perquè, de fet, això és el que explica que aquesta decisió no passi per la comissió perquè ve d'abans, ve de l'inici, de l'arrencada, que va ser, si no ho recordo malament, el novembre del 2013, que es presenten els actes del setanta-cinquè aniversari dels manaies de Girona. I, per tant, és en aquest context que es planteja donar, batejar un espai de la ciutat, que en podem dir plaça, però que és un espai que no té veïns, que no té domicilis on domiciliar cartes, que és un espai on, efectivament, hi ha una màquina de tren, però hi és accidentalment, és la màquina que hi havia a la plaça Espanya i és la màquina que hi havia, i que ha de tornar-hi el dia que la plaça Espanya recuperi la seva fesomia definitiva, que esperem que sigui més aviat que tard. I que allò és una màquina que amb tota la raó del món ha de ser en l'espai on estava operant, perquè és la del carrilet de Sant Feliu. I com recorden alguns, no sé si tenim tots prou edat, però en aquell espai és on transitaven els tres carrilets que hi havia a la ciutat. Per tant, aquell és un espai bastant adequat per instal·lar-hi el monument que s'està preparant amb relació al setanta-cinquè aniversari.
El fet que es vegi en aquest Ple i no es pugui quedar sobre la taula és perquè això ja està previst per al mes d'abril. I, per tant, d'alguna manera, tindria poc sentit que bategéssim la plaça un cop ja haguéssim fet tots els homenatges que estan previstos, hi insisteixo, en un programa que ve de molt lluny, molt ben planificat, des de finals del 2013 que ja està ben sistematitzat.
He de dir, tanmateix, que sentint el senyor Jordi Navarro, he pensat: «Carai, quines paraules més assenyades que està dient el Jordi Navarro.» Després, quan ha dit que les havia dit jo, he pensat: «Caram…» Té tota la raó, jo pensava: «quina raó que té». I és veritat, però crec que ja havia explicat, d'alguna manera, el perquè en aquest cas –i

subscric el que diu la senyora Veray– aquí, si volen, fem excepció –que no ho és, perquè ja he dit que ve d'abans, això ja ve d'abans, això ja es tramitava d'abans. Però reitero això.
I, finalment, senyor Olòriz, em sembla que la ciutat de Girona ha demostrat que ha sabut homenatjar i valorar amb la màxima dignitat, la màxima publicitat les víctimes del franquisme; no es pot parlar de corrents d'oblit a la ciutat de Girona del que va representar el franquisme. No es pot oblidar. I menys després que acabem d'inaugurar l'equipament més emblemàtic de Girona, la biblioteca més gran de Catalunya amb el nom d'una persona que justament representa probablement totes les víctimes de la injustícia que va ser la repressió franquista, que és el Carles Rahola. Vam col·locar la placa a la plaça Marquès de Camps, que és justament per on van entrar les tropes *nacionales*. Hi ha una placa que ho recordarà per sempre, hi ha la frase del Carles Rahola justament de *Els jardins de la infància*, extreta de l'article que va servir de testimoni de càrrec per al seu assassinat. I a més a més, el nomenclàtor de la ciutat, els espais públics, actes d'homenatge, publicacions d'aquest Ajuntament, en podria llistar, i vostè les coneix molt bé.
Crec que hem treballat tots –vostès quan estaven al Govern i nosaltres hem continuat i si pot ser ho hem incrementat– contra la possibilitat que algú tingués la temptació de l'oblit; a la ciutat de Girona la temptació de l'oblit no existeix, no és possible, perquè crec que hi ha un pacte amplíssim, jo diria que és inclusiu amb tothom, crec que ningú no se situa fora d'aquest pacte que hem de parlar d'això, que hem de dignificar i honorar les víctimes. Jo vull recordar que a l'acte del cementiri, llevat els que potser per raons de tipus religiós o no sé de quin tipus no hi van, però hi vénen totes les formacions d'aquest Ajuntament, a l'acte en què homenatgem totes les víctimes –totes les víctimes–, i on hi ha un record molt digne de les persones injustament afusellades a les tàpies.
I té raó que cada vegada que tinguem oportunitat nosaltres hem de parlar d'això, i no ens n'hem amagat ningú. No té res a veure amb el fet que els manaies, que no s'inventen ara fa setanta-cinc anys, sinó que es recuperen, es recupera una tradició antiga, que, a més a més, és en altres municipis de les comarques gironines, que té a veure amb la confraria, en fi, amb diverses confraries que tenen segles d'història. No hi té res a veure, amb tota sinceritat.
I, a més a més, crec que els manaies d'avui representen una barreja interclassista, interideològica, intersocial molt clara. Miri, el dissabte hi havia el sopar per homenatjar la gent que ha sigut penonista. Ja hi havia, ja fa temps que hi ha dones penonistes, ja hi són, ja hi eren. En els espais que es pot normalitzar, ells ja ho han fet. I jo crec que allà hi havia representada gent de molt diversa tendència de la ciutat de Girona, que és com ha de ser. No són encasellats en un determinat corrent, sinó que em sembla que representen una expressió molt viva, molt arrelada a la ciutat i que mereixen per mèrits propis que el carrer de la ciutat també els pugui retre un homenatge amb motiu d'una ocasió extraordinària que és el setanta-cinquè aniversari de la seva, diguem-ne, recuperació. Per tant, és per això.
I això no li ho puc acceptar, que hi ha un corrent d'oblit que s'estigui imposant, perquè no hi és.

Intervé el Sr. Olòriz, qui exposa, ha fet un excel·lent al·legat en defensa de les institucions públiques de la ciutat que comparteixo. Però aquest al·legat jo no el veig en institucions privades, en institucions que en el seu moment col·laboraren de forma molt clara amb el règim.
Jo quan explico història parlo dels quatre mil assassinats entre el juliol i l'octubre de l'any 36, i ho dic molt clar, que no té ni la més mínima justificació. I fou el resultat d'un cop d'estat que trencà les estructures de l'estat i a partir d'aquí la violència es desfermà: venjança, delinqüència i matar molta gent pel sol fet, com deia la senyora

Veray, de ser catòlic. Només faltaria, això és terrible, és una taca que s'ha d'explicar i que no es pot oblidar.
Però hi va haver un règim que sistemàticament durant anys… Per això demanem els famosos «papers de Salamanca»; els «papers de Salamanca» no eren un arxiu, eren una estructura de delació, eren una estructura per poder denunciar i matar. És això i això no s'explica.
I a les Adoratrius hi havia una presó de dones. Quanta gent de Girona sap que el 1940 hi havia 1.400 dones a les Adoratrius? Si això no és oblit, què és? I això no treu que nosaltres fem tot el que puguem. Però a mi m'agradaria que associacions com els manaies –que els respecto profundament– fessin també aquesta història i diguessin d'on vénen, perquè estem celebrant el setanta-cinc aniversari, no el cent cinquanta, no el dos-cents, no el 1714. No sé de quant eren abans. Estem celebrant el setanta-cinc, el segon any triomfal, punyetes! El segon any triomfal, en el qual al voltant dels manaies estava ple de gent amb camisa blava aixecant el braç. I això era un règim.
I, perdoneu, l'oblit és quan pensem que amb el que les institucions fan ja n'hi ha prou; el conjunt d'entitats de la ciutat, penso que és molt important que ho faci. I potser s'ho prenen malament, però ho faig com a amic, perquè penso que és important que en aquesta evolució hi hagi aquest record històric.
I en el present igual,no se justifica cap entitat, cap entitat de la ciutat podria justificar avui que les dones no poden tenir la mateixa igualtat en totes les accions que fan. Cap. Presents aquí i que poden votar a favor dels manaies, estan a entitats de dones que no assumirien que cap altra entitat de la ciutat fes això. Els manaies pel fet de tenir setanta-cinc anys i sortir disfressats ho poden fer? Jo penso que no. Però és la meva opinió i em puc equivocar –és la meva opinió i em puc equivocar.
Però, clar, si he de donar un vot, si el meu grup ha de donar un vot, l'ha de justificar, a millor parer, però l'ha de justificar.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per vint-i-un vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, PPC i els regidors i regidores no adscrits Sr. Carlos Palomares, Sr. Carles Bonaventura, Sra. Glòria Plana, Sra. Pia Bosch, Sr. Xavier Amores, Sr. Àngel Quintana, Sra. Amèlia Barbero i Sr. Joaquim Bonaventura, i quatre vots en contra dels grups municipals de la CUP i ICV-EUiA.

COMISSIÓ INFORMATIVA DE PROMOCIÓ I OCUPACIÓ

8. Aprovar inicialment, per segona vegada, la modificació puntual del Text refós del PGOU de Girona núm. 59 per la supressió del PMU 13 Ctra. Barcelona i delimitació dels Polígons d'Actuació Urbanística PAU 116 (C/ Barcelona - Avellaneda - Clínica) i PAU 117 (C/ Barcelona - nord).

Es preveu sotmetre a la consideració del Ple de la Corporació, la segona aprovació inicial de la modificació puntual del Text refós del PGOU de Girona núm. 59 per la supressió del PMU 13 Ctra. Barcelona i delimitació dels Polígons d'Actuació Urbanística PAU 116 (C/ Barcelona - Avellaneda - Clínica) i PAU 117 (C/ Barcelona - nord), davant quin acord cal tenir present els antecedents que a continuació es detallen.

En data 9 de juny de 2014, el Ple de l'Ajuntament va aprovar inicialment l'avanç de modificació puntual núm. 59 per a la delimitació del PMU 13 C/ Barcelona nord i per a la creació del Polígon d'Actuació Urbanística PAU 116 - BAC de l'àmbit discontinu C/ Barcelona - Avellaneda - Clínica.

Posteriorment, també per acord plenari del dia 15 de desembre de 2014, es va procedir a la preceptiva suspensió d'instruments de planejament i llicències, a l'empara del que disposa l'article 73 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova

el text refós de la llei d'urbanisme, modificat parcialment per la Llei 3/2012, de 2 de febrer, i a l'aprovació inicial de la modificació puntual del Text refós del PGOU de Girona núm. 59 per la supressió del PMU 13 Ctra. Barcelona i delimitació dels Polígons d'Actuació Urbanística PAU 116 (C/ Barcelona - Avellaneda - Clínica) i PAU 117 (C/ Barcelona - nord).

L'expedient fou sotmès a informació pública pel termini d'un mes, mitjançant edictes publicats en el Butlletí Oficial de la Província de Girona núm. 246, de 29 de desembre de 2014, i en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya núm. 6776, de 23 de desembre de 2014, així com en el Diari de Girona del dia 31 de desembre de 2014, practicant-se alhora notificació individualitzada a tots els propietaris afectats per aquesta actuació urbanística, atesa la importància de la mateixa i els antecedents, malgrat la normativa no ho disposa en aquest tipus d'expedients.

Durant el termini d'informació pública s'han personat a l'expedient el Sr. Ramon Bosch i Agustí (re 2015004475); Caixabank, SA (re 2015004999); Promotora de Estudios del Ocio, SA (re 2015004091); la Direcció General del Patrimoni de la Generalitat de Catalunya (re 2015005135); Repsol Comercial de Productos Petrolíferos, SA (re 2015006243); el Sr. Jordi Navarro i Morera, en nom i representació de Candidatura d'Unitat Popular (CUP); i els Srs. Pedro Izquierdo Alonso i Miguel Ángel Arranz Alonso, en nom i representació de l'entitat Desarrollos Inmobiliarios Fluvià, SL.

Així mateix, en compliment de l'article 85.5 de l'esmentat DL 1/2010, de 3 d'agost, es varen sol·licitar també els preceptius informes sectorials.

És rellevant l'informe sol·licitat a l'Administrador de Infraestructures Ferroviàries (ADIF), en el qual es demanava la reducció de la línia límit d'edificació dels 20 m., que estableix la Llei Ferroviària, a una distància de 8 m., a l'empara del que disposa l'article 16 de la Llei 39/2003, de 17 de novembre, del Sector Ferroviari.

L'informe desfavorable de dita Administració, per considerar els terrenys afectats en tant no s'executi el soterrament del tren convencional, obliga a modificar l'ordenació aprovada inicialment, fet que motiva i justifica que es procedeixi a una segona aprovació inicial de l'instrument de planejament, a l'empara del que disposa l'article 112 del Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'Urbanisme, sens perjudici de mantenir-se la suspensió operada per acord plenari del dia 15 de desembre de 2014.

Caldrà sol·licitar, novament, els informes sectorials pertinents.

Aquesta modificació, que afecta a l'ordenació de tot l'àmbit i, per tant, dels dos PAU previstos, fa que la resolució de les al·legacions presentades esdevingui irrellevant.

A la vista de l'anterior, la Comissió Informativa de Promoció i Ocupació proposa al Ple l'adopció del següent acord:

Primer.- APROVAR inicialment, per segona vegada, la modificació puntual del Text refós del PGOU de Girona núm. 59 per la supressió del PMU 13 Ctra. Barcelona i delimitació dels Polígons d'Actuació Urbanística PAU 116 (C/ Barcelona - Avellaneda - Clínica) i PAU 117 (C/ Barcelona - nord), de conformitat amb el que disposa l'article 96 en relació amb l'article 95 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'urbanisme, modificat parcialment per la Llei 3/2012, de 22 de febrer.

Segon.- Sotmetre l'expedient a informació pública, pel termini d'un mes, mitjançant

publicació d'edictes en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, en el Butlletí Oficial de la Província i en la premsa local, de conformitat amb el que disposa l'article 85.4 de l'esmentat DL 1/2010, de 3 d'agost.

Tercer.- Sol·licitar informe a la Direcció General d'Aviació Civil, i a l'Administrador d'Infraestructures Ferroviàries (ADIF), ambdós del Ministeri de Foment; i a l'Oficina Territorial d'Acció i Avaluació Ambiental (OTAA) dels Serveis Territorials de Girona del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya, d'acord amb el que disposa l'article 85.5 del DL 1/2010, de 3 d'agost.

Presenta la proposta el Sr. Ribas, regidor d'Urbanisme i Activitats, qui exposa, com vostès saben, el 9 de juny del 2014 aquest Ple de l'Ajuntament va aprovar un avanç que comportava la delimitació en concret del PMU 13 de la carretera de Barcelona per una configuració d'un polígon d'actuació urbanística, el PAU 116, que anava en l'àmbit discontinu Barcelona-Avellaneda-Clínica.
Finalment, el 15 de desembre del 2014, es va fer l'aprovació inicial de la supressió del PMU 13 de la carretera Barcelona i la configuració d'aquests polígons d'actuació, el PAU 116 i el PAU 117, per configurar i intentar arranjar una situació, doncs, en què es trobava la ciutat de Girona envers aquesta qüestió.
Mancava, i així se'ls va explicar, un informe preceptiu, en aquest cas, per part d'Adif quant al límit d'afectació en el que eren les vies del tren convencional. Aquest informe havia de permetre en el PAU en si mateix, en aquest polígon d'actuació poder ocupar un espais pròxims a les vies del tren que havien quedat reservats i afectats pel possible soterrament del tren convencional.
En la mesura que nosaltres enteníem que el soterrament del tren convencional havia quedat almenys parat i aparcat, en aquest aspecte, i que eren uns espais que s'utilitzaven únicament i exclusivament per a l'apilament de material necessari per al treball de soterrament del tren convencional, es va sol·licitar informe preceptiu a Adif perquè habilités poder ocupar aquests espais.
L'informe fou negatiu basant-se en el fet que eren espais afectats per la construcció del soterrament del tren convencional, i per aquesta raó el que hem fet és procedir a la modificació de la proposta inicial, on ens separem els vint metres preceptius de les vies del tren i proposem, doncs, la modificació ja inicial tenint en compte aquesta variació. I la sotmetem a aprovació inicial i a informació pública.
Indicar que totes les al·legacions fetes, que foren bastants, de diferents entitats, evidentment, se'ls comunicarà que se'ls obre un nou període d'al·legacions on podran fer les mateixes que van fer en el mateix moment quan es va aprovar inicialment el 15 de desembre del 2014.

Obert debat, intervé el Sr. Amores, regidor no adscrit, en nom dels cinc regidors no adscrits a qui representa, qui exposa, com bé recordaran, el nostre posicionament va ser favorable i per coherència és evident que ara tornarà a ser-ho, atès que l'informe desfavorable d'Adif condueix a un replantejament que, tot i els efectes que pugui tenir sobre les volumetries, doncs, no afecta ni l'edificabilitat ni les bondats que podíem veure en aquell projecte de desenvolupament de la zona, de possibles inversions i de mantenir la proximitat de la Clínica Girona quedant-se en el terme municipal.
Potser, no sé si aquest fet era previsible, és a dir, que Adif semblava que ens diria que no, i fins i tot, jo crec no és pas negatiu que no renunciem al projecte. És veritat que la situació actual fa pensar que és difícilment viable al curt o mitjà termini que es pugui fer el soterrament del tren convencional. Però si estem pensant en una nova zona que se desenvoluparà i que probablement es quedarà durant molts i molts anys, és a dir, si pensem que es farà una gran inversió com la de la Clínica Girona allà, doncs, probablement a llarg termini, doncs, ens podríem arribar a trobar que es pogués donar la situació o els condicionants que ens permetessin o que els gironins en el futur es

poguessin plantejar el soterrament. Per tant, en aquest cas, doncs, tampoc creiem que l'efecte sigui especialment negatiu pel fet que Adif hagi fet aquest informe, diguem-ne, afectant o condicionant el límit d'afectació de la zona.
En tot cas, el sentit del nostre vot serà positiu.

Fa ús de la paraula la Sra. Plana, regidora no adscrita, qui exposa, en la primera aprovació inicial la meva posició va ser una abstenció a l'espera que es presentessin les al·legacions. Així ho vaig manifestar en el seu moment. Entenc que aquesta modificació, com ha dit també el regidor, obre un altre període d'al·legacions des d'aquest moment i, per tant, ja vaig dir que el meu posicionament en aquell moment era l'abstenció, tot i que valorava positivament l'actuació que s'havia de fer allà, que és una actuació que cal fer-la urgentment. I, per tant, per ser coherent també en el seu moment, la meva posició serà l'abstenció.

Intervé el Sr. Carles Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, nosaltres no neguem que aquesta operació urbanística de la qual avui votem aquesta segona modificació puntual, doncs, contribueixi a dignificar l'entrada sud de la ciutat de Girona, que actualment està força degradada, i pugui donar solució a una problemàtica que ha estat conseqüència al nostre entendre d'uns temps d'especulació urbanística en el mercat immobiliari que ens ha portat fins a aquesta situació.
No obstant això, i com hem fet sempre que aquest tema ha arribat al Ple, i per coherència, ens tornarem a abstenir, perquè no acabem de compartir el rerefons ideològic que hi ha darrere d'aquesta operació.

Fa ús de la paraula la Sra. Paneque, regidora del grup municipal del PSC, qui exposa, simplement per anunciar el meu vot favorable de la mateixa manera que ho varem fer en el Ple de desembre, perquè en realitat el que fem és un petit pas administratiu, per tant, el debat ja va ser fet al desembre. I reiterar el nostre vot favorable.
Intervé el Sr. Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, el nostre grup era partidari d'un replantejament de tota aquella zona després del boom immobiliari i volíem obrir un procés de caràcter diferent.
No creiem que la sortida de la Clínica de Girona d'allà on està, que fa un paper també de clínica de proximitat per a molta gent de l'eixample, sigui una bona notícia. La situació en aquest territori, carretera de Barcelona, ens sembla excèntric; no tant excèntric, algú em dirà, com Fornells, però la major part de les persones hi hauran d'anar amb cotxe o amb transport públic.
I en aquest sentit, nosaltres no vèiem malament l'operació metropolitana que Fornells tingués la nova Clínica de Girona. I penso –ara vindrà un altre tema sobre temes metropolitans que no l'hem encertat.
Òbviament, va de retrosoterrament per nosaltres no és gens esperançador que no s'hagi desclassificat aquesta part propera a les vies, perquè pensem que és o somiar truites o realment provocar als veïns de la zona, amenaçar-los amb un nou soterrament. Jo penso que això és una pàgina de la història que no es tornarà a repetir, que espero que els historiadors jutjaran. Bé, hi han alguns polítics historiadors que ja estan refent també la història a la seva manera, però, en tot cas, espero que es pugui estudiar bé.
En aquest sentit, nosaltres no som partidaris d'aquesta operació, amb tot el respecte pel paper que fa la Clínica Girona amb les accions concertades que fa a nivell sanitari, tot i que no és el nostre model; nosaltres apostem pel model públic. Però som conscients que no tothom ha de pensar com nosaltres.

Fa ús de la paraula el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, també serem coherents i hi votarem en contra, perquè ja, com varem manifestar, totes les raons que varem aportar, no ens hem mogut ni un mil·límetre d'això: creiem que

aquí hi ha un rerefons ideològic. Enfocaríem la regeneració de la carretera Barcelona des d'una altra perspectiva molt i molt diferent, no m'estendré ara a explicar-ho. Pensem que no s'està fent correctament o no és prou beneficiosa per a la ciutat tota la operació: edificabilitat, la venda amb el propietari que vol reconstruir la zona on hi ha l'actual Clínica de Girona. Moltes raons que expliquen que nosaltres no puguem estar d'acord amb el que es proposa i per això hi votem en contra.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui manifesta, simplement, per coherència, nosaltres, doncs, anunciar el nostre vot favorable a aquest punt de l'ordre del dia.

Intervé el Sr. Ribas, qui exposa, agrair als que hi han donat suport. És un tràmit que havíem de fer davant de l'informe rebut i, per tant, seguir en el procés, obrir el procés d'al·legacions i a partir d'aquí, portar al Ple properament l'aprovació ja provisional.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per dinou vots a favor dels grups municipals de CIU, PSC, PPC i els regidors i regidores no adscrits Sr. Carlos Palomares, Sra. Pia Bosch, Sr. Xavier Amores, Sr. Àngel Quintana, Sra. Amèlia Barbero i Sr. Joaquim Bonaventura, dues abstencions del regidor no adscrit Carles Bonaventura i la regidora no adscrita Glòria Plana i quatre vots en contra del grup municipal de la CUP i ICV-EUiA.

9. Acceptar els encàrrecs dels Ajuntaments de Salt, Fornells de la Selva, Vilablareix i Sarrià de Ter, i aprovar inicialment la proposta de delimitació de la Trama Urbana Supramunicipal, referida als municipis de Girona, Salt, Fornells de la Selva, Vilablareix i Sarrià de Ter.

La Junta de Govern Local, en sessió del dia 19 de desembre de 2014, va acordar aprovar el Protocol per a la creació de l'entitat urbanística especial de l'Àrea Metropolitana Estratègica del Gironès, subscrita pels Ajuntaments de Fornells de la Selva, Girona, Salt, Sarrià de Ter i Vilablareix.

L'anterior acord fou assabentat pel Ple de la Corporació en sessió del dia 12 de gener de 2015.

Així mateix, també es va acordar sol·licitar al Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya, la delimitació de la trama urbana supramunicipal conjunta, per mutu acord dels municipis signants de l'esmentat protocol.

Els ajuntaments signants del repetit protocol, mitjançant resolucions d'Alcaldia, a ratificar pel Ple de les respectives Corporacions, han acordat encarregar a l'Ajuntament de Girona, la gestió de la tramitació de la Trama Urbana supramunicipal conjunta, així, tal i com consta a l'expedient, l'Ajuntament de Salt, per resolució del dia 19 de gener de 2015; l'Ajuntament de Vilablareix per resolució del dia 26 de gener de 2015; l'Ajuntament de Fornells de la Selva per resolució de 16 de febrer de 2015; i l'Ajuntament de Sarrià de Ter per acord plenari del dia 24 de febrer de 2015.

Amb la documentació aportada pels diversos Ajuntaments, els serveis tècnics municipals han procedit a la redacció de la corresponent memòria i plànols de la trama urbana supramunicipal que es preveu tramitar, documentació que haurà de ser sotmesa a informació pública, pel termini d'un mes, tal i com disposa l'article 8.2a) en relació amb l'apartat 3.b) del propi article de la Llei 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials, modificada parcialment per la Llei 2/2014, de 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic.

A la vista de l'exposat, la Comissió Informativa de Promoció i Ocupació proposa al Ple

l'adopció del següent acord:

Primer.- ACCEPTAR els encàrrecs dels Ajuntaments de Salt, Fornells de la Selva, Vilablareix i Sarrià de Ter, amb la finalitat de dur a terme els tràmits d'informació pública, i posterior trasllat de l'acord plenari relatiu a la proposta de delimitació de la trama urbana supramunicipal conjunta a la Direcció General competent en matèria d'Urbanisme, per a la seva aprovació.

Segon.- Aprovar inicialment la proposta de delimitació de la Trama Urbana Supramunicipal, referida als municipis de Girona, Salt, Fornells de la Selva, Vilablareix i Sarrià de Ter, de conformitat amb el que disposa l'article 8 del Decret 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials, modificada parcialment per la Llei 2/2014, de 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic.

Tercer.- Sotmetre a informació pública la proposta de delimitació de la trama urbana supramunicipal, pel termini d'un mes, mitjançant edictes publicats en el Butlletí Oficial de la Província, en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, i en la premsa local, de conformitat amb el que disposa l'article 8.2.a) de la Llei 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials, modificada parcialment per la Llei 2/2014, de 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic.

Presenta la proposta el Sr. Ribas, regidor delegat d'Urbanisme i Activitats, qui exposa, la Junta de Govern de 19 de desembre del 2014 va acordar aprovar un protocol que van signar els ajuntaments de Girona, Salt, Vilablareix, Fornells i Sarrià de Ter a raó d'una situació jurídica amb què ens trobàvem: una disposició legislativa que establia la possibilitat de poder configurar la trama urbana a uns ajuntaments que o bé no en tenien i que havien requerit de diferents maneres a l'Ajuntament de Girona poder-la configurar.
A partir d'aquí, es va arribar a un conveni, un protocol amb aquests ajuntaments amb dues línies molt concretes, és a dir, atesa la petició que havien formalitzat diferents plens, en especial i en concret els plens dels ajuntaments de Salt, Sarrià i Vilablareix, doncs, procedir a iniciar els tràmits per poder configurar aquesta trama supramunicipal, que, evidentment, haurà d'estar regida i hi haurà de donar el vistiplau i l'informe preceptiu definitiu Comerç i Urbanisme. I alhora, arribar a un acord que els ajuntaments treballaríem en el sentit de configurar una àrea metropolitana propera a la ciutat de Girona i establir uns criteris d'actuació a partir d'aquell moment.
Ara el que portem a Ple és, després de la reunió mantinguda els ajuntaments amb la Comissió d'Urbanisme, seguir els tràmits preceptius legals que pertoquen davant d'aquell protocol signat i les propostes recollides pels diferents ajuntaments. I el que fa com a administrador actuant, en aquest cas, l'Ajuntament de Girona, és recollir les peticions que han dut a terme cada un d'aquests plenaris dels diferents ajuntaments, obrir el període d'al·legació pública per després, doncs, fer l'aprovació ja de caràcter definitiu i poder trametre tant a Comerç com a Territori la proposta de la trama supramunicipal; qüestió que, ja com vaig informar a la comissió preceptiva, no té res a veure amb la configuració de l'àrea metropolitana, que hi estem treballant en paral·lel i que ja varem tindre la reunió corresponent els alcaldes fa una setmana enrere.

Obert debat, intervé la Sra. Bosch, regidora no adscrita, en nom dels cinc regidors no adscrits, qui exposa, saben que quan parlem de l'àrea urbana ens agrada sempre esmentar, doncs, fer una miqueta d'història, de com aquest Ajuntament ha anat avançant en la línia de trobar instruments per fer una gestió conjunta. I ens agrada sempre esmentar, doncs, el treball que va fer el doctor Josep Oliver i Alonso, que es va publicar l'any 2000, per encàrrec de l'Ajuntament va fer un treball que després va

plasmar-se en un llibre, que es deia *De la "gran Gerona" a l'àrea urbana de Girona*.
I ja llavors en aquell treball el doctor Oliver ens deia que és molt important avançar en diversos àmbits quan pensem en l'àrea urbana: a fer un diagnòstic comú dels problemes que es plantegen en aquest territori i a la ciutat central i a la resta de poblacions; en la dinàmica residencial; en la dinàmica de mobilitat, i amb tota una resta d'altres temes que seria ara molt llarg de considerar. Però, en tot cas, que hi ha alguns elements que són imprescindibles a tenir en compte quan pensem a gestionar bé aquesta àrea urbana.
També saben que ens agrada esmentar la feina que va fer el govern d'esquerres i catalanista de la Generalitat, que va encarregar uns treballs previs a un urbanista que havia estat regidor d'aquest ajuntament, en Xavier Canosa. I que després va culminar l'any 2010 amb l'aprovació del Pla director urbanístic del sistema urbà de Girona. Ens sembla que aquest és un element també sempre molt important a tenir en compte perquè segueix en aquesta línia d'anar fent possible un treball conjunt a l'àrea urbana.
I saben també que ens agrada recordar que en el nostre programa quan ens varem presentar a les eleccions el tema de l'àrea urbana era un element de primer ordre: dèiem que volíem que es fes un pacte d'àrea urbana i que aquest fos el gran pla estratègic dels propers vint anys. I que havia de ser un element central del mandat. I ens hem queixat que han passat quatre anys i que no s'havia avançat. I en varem parlar el gener d'aquest any quan ens van portar el pas previ d'aquest protocol que arriba avui, d'aquest pacte que arriba avui, varem dir que arribava tard, però, en tot cas, que val més tard que mai.
Però com que avui el que hem de fer és opinar estrictament sobre el punt que ens porten a aprovació, hem de dir que per una part ens alegrem, doncs, d'haver seguit avançant, és evident, ens sembla que hem de tenir instruments de gestió de l'àrea urbana i, per tant, això és netament positiu. Però també volem posar de relleu algunes febleses que per nosaltres té aquesta proposta que avui ens fan.

La primera, i els ho dèiem el gener en aquest Ple també, l'excessiu pes que té l'àmbit comercial en aquesta proposta. Per nosaltres hi ha molts altres temes que s'han de tenir en compte, i, per tant, aquest centrar-se tant en el tema comercial ens sembla, doncs, que és una feblesa important de la proposta.
Una altra feblesa important de la proposta –per assenyalar-ne només dues i fer una intervenció breu– és el sistema de presa de decisions que preveu. Per nosaltres, un dels elements, diguem-ho així, que podrien ser innovadors en la proposta és trobar sistemes de presa de decisions en els quals, per una part, doncs, no hi pesi un centralisme de la ciutat de Girona, que seria impropi, però, al mateix temps, es respecti la complexitat de la distribució de la població en aquesta àrea urbana i es tingui en compte, doncs, que si en la ciutat central hi ha més del 70 per cent de la població, no hi pugui haver mai una decisió de la resta que menystingui l'opinió d'aquest 70 per cent de la població ni viceversa, que hi hagués un sistema de presa de decisions que, basat en una unanimitat simple, permetés un dret de veto a la ciutat central o a alguna altra de les poblacions, que tampoc seria l'adequat.
Ens sembla que s'ha treballat poquet, perquè els sistema que ens presenten de presa de decisions permet aquest desequilibri, i per tant, els demanaríem que en el procés que va d'aquí a l'aprovació definitiva hi hagi, i creiem que a la casa hi ha molts tècnics molt competents que poden ajudar en el tema, i alguna vegada n'havia parlat amb el senyor Ribas de dir compteu que hi ha aquesta dificultat i, per tant, que s'ha de tenir en compte, que amb les competències de tots els tècnics que ens poden ajudar fem un sistema equilibrat de presa de decisions, creiem que això s'hauria de millorar, perquè no permet aquest equilibri que per nosaltres és absolutament imprescindible que existeixi en un organisme com aquest.
Per aquests motius i alguns altres, doncs, que ara mateix potser no hi ha temps d'explicar, ens abstindrem.

Intervé la Sra. Plana, regidora no adscrita, qui exposa amb l'aprovació d'aquest punt de l'ordre del dia, crec que començarem, que pot ser el punt de partida de la constitució de l'àrea urbana de Girona, d'una proposta que la majoria de forces polítiques hem portat als nostres programes electorals.
Amb la signatura d'aquest protocol que es va signar per part dels cinc ajuntaments, s'inicia una nova manera d'entendre les relacions –entenc jo– que hi ha d'haver amb els pobles veïns, una relació d'entesa, de col·laboració i de cooperació i de cohesió i de suma per fer gran Girona i els seus municipis més propers.
Això no vol dir que un s'imposi a cap dels altres, al cap i a la fi, un s'administra i s'organitza mitjançant els seus planejaments urbanístics i, per tant, cadascun és competent per decidir quin model de municipi vol.
He parlat amb els diferents alcaldes –no amb tots– implicats també en aquesta modificació de la trama urbana i la veritat és que tots tenen un sentit i una visió coherent i prudent del que ha de ser l'àrea urbana. Per això, vull dir que no ens ha de fer por ser generosos i veure la ciutat amb un gran angular conjuntament amb la resta.
El que avui s'aprova és l'embrió del que pot arribar a ser l'àrea urbana de Girona, com deia. Considero que hem de ser una ciutat moderna i amb obertura de mires i no quedar-nos estancats en nosaltres mateixos.
Tots sabem que Girona no és només la ciutat com a tal, sinó que l'envolta una àrea urbana que representa una complementarietat pel que fa a l'oferta i a la demanda, i en la qual Girona ha de tenir un paper important, un paper de lideratge. La ciutat real, no ens enganyem, és un tot urbà que integra els municipis de Salt, Vilablareix, Sarrià, Fornells i, per tant, existeix un espai en el qual han de començar a existir unes sinergies de col·laboració a tots nivells –ho vaig dir també l'altra vegada que varem tocar aquest tema–: a nivell social, a nivell ocupacional, a nivell educatiu, cultural i fins i tot, doncs, en el cas que ens ocupa avui, comercial. Que Girona, hi insisteixo, hauria de liderar per tal que la ciutat i també la seva àrea augmenti el creixement i el seu benestar.
Ja he expressat també en altres ocasions que una ciutat activa, moderna, europea ha d'apostar per l'equilibri entre el petit comerç i les grans superfícies. El model de Girona de ciutat té el valor afegit de la proximitat del comerç amb el client, i això s'ha de potenciar i promocionar, a la vegada que s'ha de complementar amb el comerç de les grans superfícies i amb els mercats.
Crec que hem d'estar al costat del petit comerç, naturalment, perquè forma part de la nostra ciutat, de la nostra convivència i de la nostra cultura on té el lloc el comerç, però no podem quedar-nos estancats i, per tant, ens hem d'adaptar a les necessitats socials i a la realitat, i és per això que penso que la suma de tots, com deia, ens farà més grans.
És per això que veig que és una proposta positiva i hi donaré el meu suport.

Intervé el Sr. Carles Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, ja varem dir en el seu dia que nosaltres vèiem bé l'acord sobre l'àrea urbana al qual havien arribat els ajuntaments de Salt, Vilablareix, Sarrià, Fornells i Girona, que desbloquejava una situació que hauria pogut derivar en enfrontaments locals gens desitjables.
Avui, en aquest sentit, fem un pas més en el procés administratiu derivat d'aquest acord i, per tant, el nostre vot serà favorable.
No obstant això, també creiem que l'acord per si sol no esvaeix l'amenaça que la implantació en un futur de grans superfícies comercials pugui afectar el comerç tradicional i de proximitat de la nostra ciutat i el dels municipis del voltant, que des del nostre punt de vista és el que realment genera riquesa i llocs de treball i el que hem de defensar.
Per tant, tot i el nostre vot favorable, continuarem atents a aquesta possibilitat.

Fa ús de la paraula la Sra. Paneque, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, sobre aquest punt dir que continuem amb els mateixos dubtes que teníem o els mateixos temors que teníem quan es va portar a aprovació al Ple el protocol, el mateix protocol que havia de regular, aquest ens supramunicipal. I es fonamentava en dos àmbits principalment: el primer, que tot i que en el punt segon, on es recullen els objectius que ha de tenir aquest ens tant de debat sobre urbanisme, comerç, gestió de residus, mobilitat o infraestructures, temíem que tot això anés dirigit simplement a satisfer els interessos, ben legítims, d'altres municipis i que no s'aprofundís en aquelles matèries on justament nosaltres pensem que s'ha d'aprofundir, com són infraestructures, com és gestió de residus, com deia, o, per exemple, tot l'aspecte de la mobilitat.
El punt que ens porten avui a aprovació, per un costat, aprovem simplement que l'Ajuntament de Girona actuï com un mer gestor administratiu, però no aprofundeix o no va més enllà en aquests àmbits que a nosaltres ens agradaria. Per tant, no voldríem perjudicar els ajuntaments que ens envolten en aquesta àrea urbana, però veiem els temors sobre aquests àmbits que li deia i també sobre la presa de decisions –que ja li varem traslladar també en comissió informativa, pensem que no garanteix suficientment els interessos dels ciutadans i ciutadanes de Girona i del petit comerç–, fa que m'hagi de situar en una abstenció.

Intervé el Sr. Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, Sí, no ha estat mai fàcil posar-se d'acord una ciutat com la nostra que té el 70 per cent dels habitants de l'àrea i els pobles veïns. Dic que no ha estat fàcil en democràcia; en dictadura va ser molt senzill: se van integrar senzillament els pobles veïns que feien falta i s'ha acabat –i s'ha acabat.
Nosaltres hem intentat, les generacions diferents de regidors i d'alcaldes d'aquesta ciutat, penso, de fer-ho diferent. Però de vegades el que s'ha fet ha estat un statu quo, que cadascú anés a la seva. I en aquest cas, jo penso que han sortit més perjudicats els pobles veïns. Girona té una massa crítica per anar fent i altres municipis veïns han sortit perjudicats en l'època immobiliària, indubtablement, i en altres àmbits.
Hi ha un problema de fons que a mi m'agradaria que no marqués la decisió d'avui, i és el finançament municipal. A ningú se li escapa que el finançament municipal de pobles petits va molt lligat al d'urbanisme i va molt lligat a les llicències. I que una gran superfície a Girona pot ser una més de molts ingressos diferents i diversificats, però que una gran superfície per una dels pobles del voltant de la ciutat els pot assegurar en bona part el pressupost. I a mi això em fa por perquè de vegades el pa d'avui és gana de demà. I de vegades les decisions, que poden ser electoralistes a curt termini, llocs de treball, situacions fantàstiques, després poden significar altres coses.
Jo penso que per aquesta raó aquest Ajuntament - Ple va negar a Salt i a Vilablareix l'entrada a la TUC, perquè teníem aquesta por.
Entenc que el Govern de la ciutat ha intentat, jo penso de bona fe, sens dubte, negociar amb aquests pobles veïns per trobar una solució; per mi és insatisfactòria. Per mi és insatisfactòria, primer, perquè en el fons el que aprovem avui és senzillament un pla comercial; el que hi ha avui, avui, demà, demà passat i l'altre és comerç, la resta ja es veurà. I a mi em fa por que malgrat que la relació amb els alcaldes, com no pot ser d'una altra manera, veïns és cordial, doncs, sempre hi ha com a tota escola el currículum ocult, que són aquelles necessitats que a vegades se li poden escapar a un regidor de l'oposició de Salt o a un alcalde d'un altre lloc, el fet que ara podrem fer tal cosa. I aquesta cosa, en general, és una gran superfície, sigui l'ampliació d'una existent, sigui fer-ne una altra… I això no penso que sigui bo.
Mirin, a mi m'hauria agradat fer un primer pla metropolità sobre salut, sociosanitari i serveis socials, buscant l'equitat en la salut pública i privada, en els serveis sociosanitaris per a la gent gran i en els serveis socials perquè a qualsevol lloc de la ciutat i veïnes tinguessin equitat. Hauria preferit això i ho hauria trobat metropolità.

Solament el tema comercial, jo penso que és, no crec una de les deu prioritats més importants que poden tenir els ciutadans de Girona, Salt, Sarrià, Vilablareix; no crec que sigui la més prioritària, i, en canvi, és la primera que comencem. Si comencem per aquí, jo penso que ens picarem els dits i que la relació mútua no crec que en un moment determinat quan aparegui quelcom que l'Ajuntament de Girona, governi qui governi, vegi que això va en perjudici de l'actual trama comercial gironina i es quedi en minoria, penso que no serà una bona fórmula per avançar en altres temes.
Per tot això i altres coses, i sense fer judicis d'intencions, el nostre grup hi votarà en contra.

Intervé el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal del CUP, qui exposa, sovint s'ha dit que des de Girona hem actuat amb centralisme; això els veïns de Salt ho han dit moltíssimes vegades, i jo penso que en certa manera és veritat. A Catalunya sempre ens hem queixat del centralisme de Madrid, però resulta que a Catalunya tenim un centralisme que és igual o pitjor, que és el de Barcelona. I sense adonar-nos-en compte a vegades a petita escala a Girona, hem reproduït una mica les mateixes dinàmiques. Això són coses que passen a tot el món, a tots els països del món hi ha aquests tipus de dinàmiques, però això no vol dir que les hàgim d'acceptar com a normals, i, per desgràcia, les relacions Girona, Salt, Sarrià de Ter, etcètera sempre han estat molt distorsionades, des del meu punt de vista, per aquesta dinàmica. Per això, és bo que els diferents municipis,els equips de govern dialoguin i intentin arribar a acords, que no és fàcil.
Dit això, també nosaltres soms del parer que no només als cinc municipis que integren aquesta àrea, sinó més enllà inclús, hi ha d'haver-hi uns criteris de racionalitat i d'ordenació del territori que integrin la gestió de la mobilitat, de l'energia, dels residus, de l'aigua, la gestió de la cultura, els equipaments culturals, la sanitat, etcètera. Això és normal i hem d'avançar-hi.
Hi ha alguna eina, com és el pla director –que abans la senyora Pia Bosch l'ha esmentat–, però es va quedar una mica curt, el pla director. El pla director era una cosa que responia a nivell català, nacional català, que és una importació de figures europees d'ordenació, i es va fer una mica a la carta per combatre els efectes bestials de la bombolla immobiliària i que van tenir efectes devastadors en el territori. Va ser un pas i s'ha d'avançar cap a això.
Segurament, l'acord a què s'ha arribat entre els cinc diferents municipis que integren aquesta àrea metropolitana de Girona –que hi falten municipis, des del meu punt de vista– va en aquesta direcció. Però es queda curt i està una mica esbiaixat.
Nosaltres afirmem sense embuts que el comerç local està en perill i està en perill la desaparició. El petit comerç de proximitat pateix molt, no només per la crisi, sinó per la mateixa dinàmica de la societat; el model de mobilitat que tenim fa que els comerços de proximitat estiguin passant ho molt malament i estiguin abocats al fracàs, en procés de degradació. Per això, nosaltres pensem que les grans superfícies comercials el que fan, és fer el toc de gràcia al petit comerç. I això, contribueix, a més a més, a escapçar la cohesió social dels barris, perquè el petit comerç és un factor de cohesió social en el barri i en el territori.
Per això, nosaltres no podem acceptar, doncs, aquesta proposta que se'ns fa perquè, des del nostre punt de vista, afavoreix un determinat tipus de comerç i en desafavoreix un altre. Per tot això, nosaltres hi votem en contra.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, quan vostè des de l'equip de govern va plantejar rebutjar la petició que feien l'Ajuntament de Salt i Vilablareix amb relació a la trama urbana consolidada, el meu grup es va abstenir. I jo vaig ser bastant crítica en aquell moment amb l'equip de govern i amb vostè com a alcalde per falta de diàleg, i per falta d'arribar a consens amb la resta d'alcaldes, o sigui, amb l'alcalde de Salt, de Vilablareix, de Sarrià. En aquell moment Fornells no es

plantejava tant, però nosaltres estem encantats que Fornells també hagi, doncs, finalment entrat en aquest acord.
Bé, jo en aquell moment era molt crítica i, per tant, jo crec que avui, doncs, també és de justícia que jo digui que nosaltres valorem positivament que canviés l'actitud i que s'assegués a parlar i a dialogar amb els alcaldes d'aquests altres municipis i que finalment hagin pogut arribar a un acord.
Sí que és veritat que quan parlem d'àrea urbana no s'ha de basar tot en els usos comercials, que és segurament el que estem o és el que estem parlant avui quan parlem de la TUC. Però sí que calia començar per alguna cosa i calia fer un primer pas i calia demostrar que ens crèiem, tot allò que diem i parlem des dels diferents grups municipals amb relació a l'àrea metropolitana de Girona, a l'àrea urbana –cada u l'anomena de la manera que més creu que s'adequa a la seva definició.
Per tant, nosaltres avui ho valorem positivament, és un primer pas. Ha de ser l'únic? No, nosaltres creiem que no. Era el que havíem de fer primer? Bé, això suposo que és discutible, que tothom pot tenir una visió diferent, però sí que és el que teníem sobre la taula, amb relació a la trama urbana consolidada. I, per tant, com que el que teníem sobre la taula era aprovar per part d'aquest plenari la trama urbana consolidada de la ciutat de Girona i arran d'aquest tràmit que havíem de fer com a ajuntament els altres ajuntaments ens van demanar poder, integrar-se en aquesta trama urbana consolidada, nosaltres creiem que aquesta és la raó principal per la qual hem començat aquesta visió i aquest teixit per construir aquesta àrea metropolitana, parlant del comerç.
El meu grup està totalment en contra de les afirmacions que s'han fet aquí per part d'algun portaveu que el comerç gironí està en perill i que desapareixerà. Jo, sincerament, agrairia que no siguem dràstics ni dramàtics ni esverem de manera innecessària aquelles persones que a la ciutat de Girona tenen un comerç i que estan lluitant cada dia, per tirar-lo endavant.
El que hem de fer és donar suport al teixit empresarial de la nostra ciutat i, en aquest cas, al comerç de la ciutat de Girona, que juntament, amb altres àmbits i amb altres sectors relacionats amb els serveis són els més importants que tenim a la ciutat de Girona. I com sempre m'han sentit dir en aquest plenari, en aquests moments més que mai hem de tibar d'ells i, per tant, els necessitem i els hem d'ajudar per sortir, que ens ajudin, a la ciutat a acabar de sortir definitivament de la crisi econòmica.
Per tant, jo aquest missatge sí que el volia deixar molt clar perquè crec, doncs, que no cal veure-ho tot negatiu ni enviar missatges negatius quan el que avui estem portant a aprovació nosaltres pensem que és tot al contrari i que no només no posa en perill el teixit comercial de la ciutat de Girona, sinó que també és un pas més amb relació a unir esforços, en aquest cas, doncs, unir esforços amb els municipis del voltant de la nostra ciutat i poder començar a caminar en el que tots sempre hem defensat que és l'àrea metropolitana de la ciutat de Girona.

Intervé el Sr. Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, jo m'he hagut de tornar a llegir el redactat del que portava avui a Ple, perquè després de les intervencions m'ha sorprès una mica tot plegat. A veure, faré una mica de memòria històrica perquè sapiguem el que portem avui a aprovar, perquè no hi hagi malentesos: per disposició legal, una disposició transitòria establia la possibilitat en un termini temporal molt concret, que era 31 del dotze del 2014, la possibilitat que ajuntaments que confinaven amb altres ajuntaments on se superaven els cinquanta mil habitants poguessin demanar una trama consolidada. Evidentment, és una trama comercial –com deia el senyor Joan Olòriz. I a partir d'aquí, es genera un debat públic –tots l'han viscut com a regidors perquè hi han hagut peticions que han entrat de diferents ajuntaments on ens sol·licitaven poder configurar aquesta trama supramunicipal–, i aquest consistori i aquest equip de govern es va manifestar en contra del que seria aquella barra lliure que pogués permetre la configuració de grans superfícies i grans establiments

comercials sense un acord de coherència, la protecció clara del petit comerç i del teixit comercial que hi havia en cada un d'aquests municipis.
Sota aquesta base i sota la creença de la necessitat de treballar en comú tots els ajuntaments, és on es duen a terme un seguit de reunions amb els alcaldes. I s'arriba a la conclusió que podem treballar per la configuració de la trama supramunicipal, però amb un condicionant clar d'un treball conjunt amb unes regles de joc que, evidentment, les havíem de respectar, perquè el camí a seguir era –i m'apunto a tot el que acaben de dir fa un moment–, és una configuració d'una àrea metropolitana que reuneixi tant des de vessant social, vessant de mobilitat ja existeix perquè, evidentment, aquests ajuntaments ja conformen part del pla de mobilitat. Però, vull dir, anar sumant totes aquestes iniciatives que podrien sorgir.
Avui el que portem és un tràmit purament administratiu d'aquella vessant de l'àrea supramunicipal, és a dir, de la trama supramunicipal que, evidentment, com a administració actuant hem de fer la informació pública. No estem parlant encara de l'àrea. Per això els he fet la reflexió quan he intervingut en primera instància de dir l'àrea s'està treballant en paral·lel envers aquesta aplicació de trama supramunicipal.
Volia aclarir aquest extrem, perquè avui bàsicament és això; el tema de l'àrea vindrà properament en propers plens, perquè hi havia un compromís de tots els ajuntaments en sis mesos redactar –i aquí sí que m'adreço a la senyora Pia Bosch perquè m'ho va demanar expressament–, i tindrem la reunió on es debatrà què s'incorpora més en aquesta àrea pròpiament metropolitana i el sistema de la presa de decisions en què hauran de participar.
Per tant, simplement, era delimitar el que avui aprovem i que quedi molt clar el concepte del que es porta avui a Ple.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, només algunes reflexions a l'entorn d'algunes afirmacions que s'han fet. A veure, l'àrea urbana de Girona és una realitat física, social, econòmica, cultural que ha costat molt que tingui una traducció política. I, de fet, encara no la té, però sí que és veritat que estem sembrant les llavors a través de les quals aquesta realitat política pugui esdevenir una realitat d'aquí a un temps. Hem començat a caminar, no s'havia fet mai aquest pas.
I, de fet, abans de la constitució del que ens ha dut aquí, ja hem fet algunes experiències, algunes d'elles molt positives. Per exemple, en l'àmbit dels esports, vostès recorden, si no, els refresco la memòria, que fa uns mesos varem signar amb els regidors d'esports i els alcaldes dels municipis de l'àrea urbana un organisme de coordinació en coses tan pràctiques com és la planificació dels equipaments esportius i l'ús. Perquè saben tots vostès que hi ha gent de Girona que a vegades va a equipaments de fora o viceversa. I, per tant, començar a planificar la utilització dels equipaments públics d'esports, per exemple, és una mesura eficient, eficaç, pràctica de fer àrea urbana, perquè la gent ja l'ha feta abans que nosaltres.
Per tant, podria parlar de la mobilitat, no? A la Taula de la Mobilitat vostès hi han vist participar representants d'aquests ajuntaments. I és evident que la mobilitat l'haurem de planificar sí o sí a futur quan la despleguem amb el concurs d'aquests municipis. Per tant, ja hem començat a caminar.
I aquest és un acord que el necessitàvem per poder fer realitat allò que havíem comentat. Alguns de vostès són molt aficionats a recollir actes del Ple per agafar fragments del que un ha dit, jo mateix o algun regidor, amb voluntat de contradicció; jo els demanaria que s'agafessin l'acta del Ple en què varem debatre per primera vegada això i se miressin les seves pròpies intervencions i veiessin si hi ha algun fil de, en fi, si tot el que avui s'expressa en forma de temor quedava prou ben reflectit en aquelles paraules, aquelles paraules inicials.
Jo els puc dir que, en fi, la senyora Veray deia, li agraeixo la felicitació, perquè crec que a més a més sap que l'hem treballada i que les seves paraules, doncs, en el seu moment vaig discrepar obertament amb ella. Però tampoc és cert que hàgim canviat

res, és a dir, nosaltres justament en el rebuig d'aquella primera idea de consolidar trames urbanes perquè sí, sense haver-ne parlat abans i hi estàvem i hi estem radicalment en contra. Els varem dir: «barra lliure, no». I el que ens proposaven no és que hi hagués voluntat de barra lliure, però obria la porta a la barra lliure en aquell moment.
Per tant, varem dir no ho podem acceptar, ni ho acceptaríem encara ara, si abans no fèiem un treball que ens garantís a tots plegats que ningú perdrà el seny. És veritat que alguns dels temors que han expressat alguns portaveus tenen raó de fer-se sobretot si s'ha viscut l'època boja en què, efectivament, finançaments municipals extraordinaris, creixements desorbitats, etcètera van desdibuixar fins al daguerrotip el que era la realitat d'un ajuntament. És cert, però crec que n'hem après tots plegats i que avui els alcaldes que estem convocats a l'entorn d'aquesta taula som tots molts conscients que haurem de fer un gran esforç de consens.
Dret a veto, probablement, seria injust si volíem que Girona conservés com conserva totes i cadascuna de les seves prerrogatives que té; no en perd ni una, al contrari. Però, en canvi, una majoria qualificada de tres quartes parts ens sembla prou sòlida perquè el consens sigui indispensable entre tots. I això em sembla que és positiu.
Segurament, a tots ens agradaria un altre dibuix, però aquest és el que ens ha permès trobar-nos a tots plegats. I crec que hem començat amb molt bon peu. Si volem fer coses grans en el futur de les que vostès troben a faltar i que, efectivament, encara no hi són, hem de començar amb bon peu, amb un clima de confiança, posant les cartes sobre la taula, dotant-nos d'unes regles del joc que ens les creguem i que les respectem i que puguem prendre decisions en aquest sentit.
Estic absolutament convençut que amb aquest acord no hi ha barra lliure i no hi ha ningú que pugui executar la seva temptació, en fi, a l'embogiment perquè quedi enlluernat per un ingrés extraordinari de diners fàcils, que no existeixen.
Llavors, per això, jo agraeixo els suports dels grups que han mostrat el suport i els regidors no adscrits que han mostrat el suport a aquesta iniciativa, i estic convençut que a mesura que l'anem desenvolupant, veurem tots la necessitat de fer passos més en aquesta direcció.
És veritat, pot haver-hi canvis en alguna configuració de les eleccions municipals dels responsables polítics i, per tant, potser aquest esperit amb què l'hem convocat l'haurem de renovar, segur, però aquesta és la gràcia, hem de renovar periòdicament els acords que prenem com a ajuntament cada quatre anys, i és la democràcia. I ens hi comprometem perquè em sembla que això és un full de ruta francament útil per a les passes que hem de donar.

Intervé la Sra. Pia Bosch, regidora no adscrita, qui exposa, simplement pel tema de les tres quartes parts, perquè crec que quan abans hem comentat no he acabat d'explicar i ara el sentia a vostè també recordant això de les tres quarts, i crec que són tres quartes parts si pensem que cada un dels ajuntaments és una quarta part. Però que pel que fa a la població, és obvi que no són tres quartes parts, i, per tant, simplement la qüestió de dir per part nostra segurament no ens hem explicat i aclarir el que volíem dir.
En el cas de l'arquitectura, diguem-ne, de com s'organitza la presa de decisions, que hem de pensar que ha de romandre en el temps i que hi pot haver canvis en tots els ajuntaments –i sense posar en dubte la bona fe dels que hi ha ara ni dels que vindran–, tres quartes parts de la població, és a dir, un 20 per cent de la població o un 20 i escaig per cent de la població pot prendre decisions sobre el 70 i tants per cent de la població. I, per tant, no són tres quartes parts. Simplement, aquesta qüestió.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, aclarir una cosa, sobre les decisions que afecten el 100 per cent de l'àmbit de Girona, l'única decisió vàlida és la d'aquest Ple. Sobre les decisions que afecten la resta de municipis, l'Ajuntament de Girona hi té coses a dir.

Em sembla que això descriu perfectament clares les regles del joc, en les quals Girona no només, hi insisteixo, no perd ni una de les prerrogatives que té en la definició de la seva política comercial i de la seva política d'urbanisme comercial, sinó que, a més a més, té coses a dir a la configuració d'una àrea conjunta.
Tanmateix, a ningú se li pot escapar que hi havia qüestions de la legislació que tenien una arrel fins i tot injusta, que donaven a alguna població –capital de comarca, partit de més de cinquanta mil habitants– unes prerrogatives que mirades en la realitat física, social, econòmica, cultural potser semblaven en alguns casos exagerades. Per tant, que algunes de les reivindicacions a què aquests municipis apel·laven, algunes tenien tot el sentit del món, d'altres no.
Per això, ens hem dotat d'un mecanisme que fora de les nostres fronteres Girona pot intervenir; dintre de les fronteres el mecanisme no intervé. Per tant, em sembla que això queda aclarit.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per quinze vots a favor del grups municipals de CiU, PPC i els regidors i regidores no adscrits Carlos Palomares, Carles Bonaventura, Glòria Plana, sis abstencions del grup municipal del PSC i els regidors i regidores no adscrits Pia Bosch Codolà, Xavier Amores Bravo, Àngel Quintana Morraja, Amèlia Barbero Rivera i Joaquim Bonaventura Ayats i quatre vots en contra dels grups municipals de la CUP i ICV-EUiA.

10. Aprovar definitivament la modificació de l'Ordenança reguladora de les plaques identificatives de les obres ordinàries, menors i les subjectes al règim de comunicació.

El Ple de l'Ajuntament de Girona, en sessió ordinària del dia 15 de desembre de 2014 va adoptar l'acord d'aprovar inicialment l'Ordenança reguladora de les plaques identificatives de les obres ordinàries i de les obres menors, d'acord amb el que disposa l'article 49 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases de Règim Local, modificat per la Llei 11/1999, de 21 d'abril; i l'article 70.2 de la pròpia Llei 7/1985, de Bases de Règim Local, modificat per la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local, i l'article 178 del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei Municipal i de Règim Local.

L'expedient fou sotmès a informació pública, pel termini de trenta dies, mitjançant edictes publicats en el Butlletí Oficial de la Província de Girona, núm. 246, de 29 de desembre de 2014, i en el Diari de Girona del dia 31 de desembre de 2014, sense que en el seu decurs s'hagi presentat cap escrit d'al·legacions.

Un cop aprovada definitivament l'Ordenança, se'n donarà trasllat a la Direcció General d'Administració Local de la Generalitat de Catalunya, i es procedirà a dur a terme la seva publicació íntegra, així com una ressenya de dita publicació en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Vist l'anterior, la Comissió Informativa de Promoció i Ocupació proposa al Ple l'adopció del següent acord:

Primer.- APROVAR definitivament l'Ordenança reguladora de les plaques identificatives de les obres ordinàries i de les obres menors, el text de la qual s'adjunta com a annex a la present proposta, d'acord amb el que disposa l'article

49 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases de Règim Local, modificat per la Llei 11/1999, de 21 d'abril; i l'article 70.2 de la pròpia Llei 7/1985, de Bases de Règim Local, modificat per la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la

modernització del govern local, i l'article 178 del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei Municipal i de Règim Local.

Segon.- Disposar la publicació del present acord i del text íntegre de l'Ordenança en el Butlletí Oficial de la Província de Girona, així com anunciar en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya la referència del Butlletí Oficial de la Província en què se n'hagi publicat íntegrament el text.

Tercer.- Comunicar el present acord i el text de l'Ordenança a l'Administració de la Generalitat de Catalunya, de conformitat amb el que disposa l'article 65.3 del Decret 179/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals.

Presenta la proposta el Sr. Ribas, regidor d'Urbanisme i Activitats, qui exposa, definitivament, ja se'ls va explicar a la comissió informativa, fonamentalment és el darrer tràmit de l'aprovació ja definitiva de l'ordenança reguladora de les plaques. Tots van ser degudament informats i és el segon cop que passa per Ple i es posa al seu criteri ja poder-la aprovar definitivament.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

11. Iniciar els expedients de modificació puntual del Text refós del PGOU de Girona núm. 18, d'incorporació de finques incloses en el PE Catàleg, i de modificació del Pla Especial de Protecció del Patrimoni, incorporació d'edificis i elements arquitectònics, amb la finalitat de procedir a la descatalogació dels elements arquitectònics de l'edifici anomenat Garatge Forné.

En relació a les actuacions que varen culminar amb l'acord pel qual es va procedir a la catalogació parcial del l'edifici conegut com a "Garatge Forné", situat a la Carretera de Barcelona, núm. 39 cantonada amb el carrer Lorenzana, s'han de tenir presents els antecedents que a continuació es descriuen de forma resumida.

Primer.- La catalogació parcial del Garatge Forné va ser aprovada provisionalment, per acord plenari del dia 9 de setembre de 2008, de forma simultània, en expedients separats, mitjançant la "Modificació puntual del PGOU de Girona núm. 18, per a la incorporació de finques al Pla Especial de Protecció del Patrimoni";i la "Modificació del Pla Especial de Protecció del Patrimoni".

L'aprovació definitiva dels mateixos es va produir per sengles acords de Comissió Territorial d'Urbanisme de Girona, en sessió del dia 5 de novembre de 2008 (DOGC 5313, de 06.02.2009).

Els anteriors expedients incorporaven, entre d'altres, la finca coneguda com a "Garatge Forné", situada a la Carretera de Barcelona, núm. 39 cantonada amb carrer Lorenzana, propietat de l'entitat Automóviles y Suministros, SL, al considerar l'esmentat edifici com a bé objecte de protecció parcial, en tant que testimoni arquitectònic del moviment modern dels anys cinquanta.

Cal dir que, en l'aprovació inicial dels repetits expedients, es proposava la catalogació total de l'immoble, i que, arran de les al·legacions presentades, i d'acord amb l'informe emès per la Cap de llicències i de Patrimoni Arquitectònic, es va considerar suficient la catalogació de la façana, així com la forma octogonal resultant del buidat de la rampa, deixant sense afectació la resta de l'immoble, modificació que va ser aprovada per part de l'Ajuntament en sessió plenària del dia 9 de setembre de 2008.

En el tràmit d'al·legacions la propietat va aportar una valoració tècnica, referida als

perjudicis econòmics que suposa per a la propietat de l'immoble la catalogació parcial finalment aprovada, considerant que l'import corresponent a la indemnització resultant de les limitacions imposades per la catalogació parcial importava la quantitat de 13.137.225,- €

Segon.- Contra els anteriors acords d'aprovació definitiva, el titular de l'edifici objecte d'aquest informe, va interposar recurs contenciós administratiu núm. 453/09, davant el Tribunal superior de Justícia de Catalunya, el qual es troba actualment suspès de mutu acord entre les parts.

A la demanda presentada es va acompanyar un Estudi tècnic sobre les repercussions de la catalogació.

Fent una breu síntesis del seu contingut, cal dir que el mateix considera la impossibilitat d'executar la normativa que es preveu en la catalogació parcial de l'edifici, amb arguments de poc rigor tècnic.

També considera la impossibilitat de construir dues plantes d'aparcament soterrat, fet que, segons aquest estudi, motivaria la necessària ocupació parcial de la planta baixa amb destí a pàrking, no obstant no valora ni té en compte l'existència d'un mur de contenció i per tant tampoc valora cap intervenció sobre el mateix.

Als comentaris de la inviabilitat de l'execució segons catàleg, contraposa el que considera la única opció viable, consistent en l'enderroc total de l'edifici existent, i una nova construcció, en un solar absolutament net de condicionants, amb els paràmetres urbanístics que el planejament general atorga a la zona de Eixample (Clau 1.2).

El cost econòmic que atorga a les actuacions que, segons el seu criteri, s'haurien de realitzar en compliment del planejament vigent, fins a l'adequació de l'edifici, i amb les limitacions imposades pel pla especial, la xifra en un total de 6.853.425,57€, més IVA; mentre que el cost que li atorga a una edificació de nova planta, segons l'opció que el tècnic considera únicament viable, és de 10.110.836,32€, més IVA.

Els anteriors càlculs adoleixen d'algun defecte, com ara la no valoració que aplica al tractament del mur del soterrani, o la suposada pèrdua de valor del local comercial, que calcula en un 40% en determinat moment, i posteriorment li aplica un 60%, al considerar que l'actual mur cortina provoca una pèrdua de visibilitat del mateix.

Finalment determina el valor de mercat de l'edificació resultant segons catàleg en 15.261.655,60 €; i el valor de mercat d'un edifici de nova planta en 27.415.110,13 €.

D'acord amb les anteriors valoracions, conclou que l'execució del planejament vigent suposaria una pèrdua de valor de l'edificació respecte a la construcció d'un edifici de nova planta, de 8.896.043,79 €.

Tercer.- Posteriorment, l'any 2010 l'Ajuntament va sol·licitar un primer dictamen a un tècnic especialista en temes patrimonials, sobre la preservació dels valors patrimonials (arquitectònics i paisatgístics) del Garatge Forné.

En les conclusions de l'esmentat dictamen es posa de manifest, a criteri del tècnic, la importància de protegir l'edifici anomenat Garatge Forné, com a referent de l'arquitectura racionalista de postguerra, amb l'argument, entre d'altres, que només la perspectiva històrica permet el reconeixement d'aquesta mostra d'arquitectura singular, i que explica que no hi hagi hagut un reconeixement anterior.

Considera justificat també que els valors patrimonials objecte de protecció es concretin en les façanes i el nòdul on es troba situada la rampa d'accés, d'acord amb criteris tant arquitectònics com paisatgístics de l'entorn.

I finalitza el dictamen amb la consideració que és viable una "solució imaginativa" que permeti materialitzar el major sostre que la modificació li atorga i mantenir la protecció dels elements catalogats.

En aquest dictamen no s'estableix cap valor d'indemnització.

Quart.- Atesa la importància del tema, l'Ajuntament va sol·licitar un Dictamen jurídic extern al despatx d'advocats Garrigues, per tal de determinar la possible existència de motius que puguin donar lloc a considerar que el projecte aprovat podria suposar una vinculació singular, tal i com així ho havia al·legat el titular de l'immoble, i en cas afirmatiu, examinar les alternatives possibles per minorar-lo o eliminar-lo.

D'acord amb la doctrina i reiterada Jurisprudència, el dictamen comenta els dos aspectes importants a determinar en els supòsits en els que es pot considerar l'existència d'una vinculació singular.

Per una banda que el deure de conservació comprengui obres que excedeixin de les estrictament necessàries; i, per altra, i en línea amb l'anterior, que la protecció o catalogació produeixi una restricció de l'edificació, entesa aquesta com a lesió patrimonial que provoqui una minoració del valor de l'immoble; i una restricció de l'ús, sempre i quan aquestes no puguin ser objecte de distribució equitativa.

Segons el Dictamen cal clarificar que la suposada restricció en l'edificació ha d'estar analitzada, no solament respecte a l'edificabilitat, sinó també a l'aprofitament, donat que la manera en que es materialitzi l'edificabilitat és rellevant en funció dels usos en els que aquests es pugui concretar, en el benentès que l'anàlisi de l'aprofitament que s'atorgui a la finca, per determinar si hi ha una vinculació singular, no ha de fer-se respecte de planejaments anteriors, sinó en relació als drets de les finques de l'entorn.

Un segon element a tenir en compte, per poder concloure l'existència d'una vinculació singular, és el fet que resulti impossible la inclusió del bé en un polígon d'actuació, on pugui operar el principi de distribució de beneficis i càrregues.

Determinades de forma general, les qüestions que han de ser objecte de valoració per poder concretar l'existència o no d'una vinculació singular sobre l'immoble anomenat Garatge Forner, el Dictamen considera que la catalogació de l'immoble, segons la modificació tramitada i aprovada, no suposa una disminució de l'edificabilitat, no obstant, donat que l'acord d'aprovació definitiva disposa la impossibilitat de generar mitgeres, entén que cal determinar l'abast d'aquesta condició.

Amb els anteriors criteris, el Dictamen considera la necessitat de dur a terme una valoració econòmica per a la determinació del cost que podria suposar, en el seu cas, la indemnització resultant de la catalogació parcial del Garatge Forner.

Davant la possibilitat de que els tribunals entenguin que es pogués produir una vinculació singular, el Dictamen proposa diferents alternatives, que podrien evitar la continuació del recurs contenciós administratiu interposat, una d'elles seria la modificació del planejament, retornant al planejament anterior a la modificació; una altra opció seria la creació d'un polígon discontinu on poder materialitzar l'edificabilitat que no pogués situar-se en el propi edifici del Garatge Forner, i que

compensés econòmicament els possibles costos derivats de la catalogació, en cas que s'arribés a determinar l'existència d'una vinculació singular.

Cinquè.- Davant les divergències dels anteriors dictàmens, l'Ajuntament va encarregar un segon estudi, a nivell tècnic, a l'empresa BAC Engineering Consultancy Group (29 de gener de 2015), amb la finalitat de que explorés la viabilitat econòmica de la reconstrucció de l'edificació d'acord amb la catalogació aprovada.

En aquest estudi es fa una anàlisis de la documentació tècnica aportada en seu judicial, que s'ha comentat anteriorment, sense qüestionar determinats aspectes com ara els preus utilitzats, i amb la única finalitat de "trencar el cercle viciós de considerar l'opció de simple condicionament de l'edifici al nou ús com a única alternativa comparable amb el total enderroc i reconstrucció".

Utilitzant els mateixos preus que en el dictamen anterior, es conclou que arquitectònicament són possibles altres solucions, al marge de l'enderroc total de l'immoble, que permeten executar l'increment de l'edificabilitat atorgada per la modificació del planejament, compensant degudament el cost de mantenir els elements objectes de protecció.

S'aporten arguments tècnics que contradiuen les problemàtiques que en l'anterior estudi es plantegen com a impediments per executar el planejament, com ara temes de seguretat, visuals del local comercial, etc.

Aquest dictamen conclou que la diferència entre el valor de l'edifici, executat segons les prescripcions del pla especial del catàleg i el valor d'una nova construcció, en cap cas és significativa.

Sisè.- Finalment, s'ha sol·licitat als serveis tècnics municipals la valoració econòmica del Garatge Forner, en el cas que es considerés convenient l'adquisició de l'immoble per part de l'Ajuntament.

Segons resulta de la valoració emesa per l'arquitecte municipal, el preu de compra de l'immoble podria fixar-se en la quantitat de 3.079.053,87 €, sense perjudici però que el preu final esta inclòs entre els 2.800.000 € i els 3.500.000 €.

D'acord amb els antecedents, i ateses les divergències tècniques sobre els efectes econòmics de la catalogació, d'acord amb els dictàmens emesos, s'ha considerat la possibilitat de procedir a la descatalogació que a data d'avui afecta parcialment l'immoble situat a la Carretera de Barcelona, 39 cantonada C/ Lorenzana, coneguda com a "Garatge Forné", i en coherència amb l'anterior, la Comissió Informativa de Promoció i Ocupació proposa al Ple l'adopció del següent acord,

INICIAR els expedients de modificació puntual del Text refós del PGOU de Girona núm. 18, d'incorporació de finques incloses en el PE Catàleg, i de modificació del Pla Especial de Protecció del Patrimoni. Incorporació d'edificis i elements arquitectònics, amb la finalitat de procedir a la descatalogació dels elements arquitectònics de l'edifici anomenat Garatge Forné, aprovades per acord de la CTU de Girona, en sessió del dia 5 de novembre de 2008, situat a la Carretera de Barcelona, 39 cantonada carrer Lorenzana, i retornar el règim urbanístic de la finca al contingut en el Pla General d'Ordenació Urbana, aprovat pel Conseller de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya per acord del dia 28 de febrer de 2002 (DOGC 21.04.2006).

Presenta la proposta el Sr. Ribas, regidor delegat d'Urbanisme i Activitats, qui exposa,

ens trobem davant d'una proposta que com bé els vaig trametre en el moment de la comissió informativa i, fins i tot, amb anterioritat perquè havia parlat amb diferents portaveus que en un moment o altre arribaria a Ple aquesta qüestió.
Intentaré fer un recull històric, i sense cap mena de valoració, sinó explicar-los la situació en què ens trobem, tot i que n'han pogut documentar-se a l'expedient corresponent, a fi de tindre quin és un relat en el moment en què ens trobem.
Com bé saben, aquest Ple, l'Ajuntament de Girona va aprovar en el seu moment, el moment en què es va aprovar el Pla Especial del Barri Vell, va aprofitar per aprovar el catàleg dels edificis de l'Ajuntament de Girona.
Aquí no es van incorporar diferents edificis que per ple aprovat el 5 de novembre del 2008 va incorporar en el catàleg tres edificis concrets de la ciutat de Girona: xalet Tarrús, garatge Forné i el xalet Solé. Cada un d'aquests edificis va tenir una sort diferent, l'hem coneguda tots, i per tant, no entraré a valorar-la. I ara el que ens trobem és en la situació de prendre una decisió, que jo crec que com a càrrecs electes l'hem de prendre, per al futur de la ciutat i sobretot per al futur dels diferents consistoris.
Quan l'Ajuntament de Girona decideix catalogar l'edifici garatge Forné, el cataloga en la seva integritat, totalment. A partir d'aquí, entra en joc una qüestió urbanística –aquí present tinc alguna persona que n'he parlat, ve del col·legi d'arquitectes en el seu moment– i entra en joc una altra qüestió que és la que es diu gestió urbanística. Quant a la qualificació urbanística que comporta un catàleg d'un edifici, evidentment, han d'haver-hi valoracions, sé que a vegades hi juguen elements subjectius o a vegades hi juguen elements pròpiament objectius. Però quan un pren aquesta decisió, hi ha d'intervenir una qüestió que es diu la gestió urbanística, que és com compensar el propietari que es veu agreujat per aquesta afectació que li suposa en el seu bé. No va haver-hi entesa en aquell moment –jo no hi vaig ser present, no puc valorar els motius que van dur a la no-entesa–, però el que sí és cert és que va haver-hi una entrada d'un recurs envers aquesta catalogació per part de la propietat demanant una compensació de caràcter econòmic pels danys que li generava aquesta sobrecàrrega que suportava en el seu immoble la seva catalogació total, que importava la xifra de 13 milions d'euros.
Davant d'això, el Govern de la ciutat d'aquell moment el que va decidir és fer un pas enrere quant a la catalogació de l'edifici i va passar a catalogar únicament i exclusivament el que era la façana i mantenir, la catalogació només en aquest punt. A pesar d'això, el que va succeir és que es va iniciar un procediment judicial contenciós administratiu en el qual es demanava l'eliminació de la catalogació i en cas que es mantingués, s'aporta un informe pericial que defineix o intenta quantificar el dany que entenen que li suposa aquesta catalogació en el mateix edifici. I aquí, doncs, aquesta valoració puja 8.800.000 euros.
Davant d'aquesta realitat i experiències viscudes, el primer que es fa és demanar per part de l'anterior Govern un informe que valori patrimonialment l'edifici. Aquest informe de caràcter tècnic, evidentment, dibuixa la rellevància que pot tenir aquesta edificació. Sí que és cert que aquest informe diu en la seva globalitat, no només en la façana, però sí que dictamina que té un valor històric en si mateix. Aquest informe en cap moment fa una valoració econòmica de les repercussió, sinó que es limita a indicar que poden haver-hi solucions imaginatives –i aquestes són les paraules en concret que es fan servir– per compensar la propietat per aquesta catalogació.
Davant d'això, aquest equip de govern entra a governar la ciutat i es troba un procediment contenciós administratiu en marxa i dues realitats: una experiència viscuda que potser no té la similitud plena, però sí una experiència viscuda amb el xalet Tarrús i amb la situació de Bambini, que li fa fer una reflexió clara de dir: «Què hem de fer davant d'aquesta situació?» El primer que es fa, lògicament, és demanar a part de l'informe jurídic que hi havia a l'Ajuntament que havia portat a la patrimonialització, a la catalogació de l'edifici, on, en aquest cas, només de la façana, és demanar un informe de caràcter jurídic de valorar si realment això es podria

considerar una operació singular que, evidentment, podria comportar, que era la principal reclamació que feia la propietat. Que aquest informe l'han pogut veure vostès, està a l'expedient, i dictamina les possibilitats de solució que podria haver-hi davant d'una manifestació per part del jutge que pogués considerar que això era una vinculació singular i pogués estar subjecta a una possible indemnització dels danys que poguessin reclamar, en aquest cas, la propietat.
Davant d'això, jo personalment tinc una asseguda amb la representació lletrada de la propietat i amb la mateixa propietat per intentar oferir les sortides que donen el mateix informe jurídic, i no s'arriba a cap mena de resposta de caràcter satisfactori. Evidentment, la propietat, porta un període de molt de temps amb aquesta realitat i era molt complex arribar a un conveni o una solució en si mateixa.
Davant d'aquest fet, es preparen dues alternatives per mirar de com actuar: la primera d'elles és demanar un nou informe, en aquest cas, tècnic i que ja analitzi la valoració econòmica d'una possible repercussió, o si realment la compensació urbanística dintre l'àmbit de la gestió urbanística –ho torno a repetir, la diferència entre la qualificació patrimonial d'un edifici i la gestió de com tramitem aquesta catalogació–, veient que realment amb el que s'oferia compensàvem suficientment. Aquest informe, que també l'han tingut vostès a la seva disposició, articula i intenta i crec que contradiu en certa manera la visió de l'informe que havia portat la propietat en el plet i dóna una sortida que semblaria que podria ser viable o no el fet de compensar urbanísticament i mantenir la catalogació, però amb els riscos pertinents que hi ha: una façana que està en l'estat en què està, que, evidentment, pot comportar la necessitat fins i tot de refer-la en la seva integrat i un procediment judicial en marxa que, si em permeten l'expressió, jo per deformació professional els diré un sap quan entra als jutjats, però mai sap quan surt. I a partir d'aquesta realitat, el que fem és demanar un tercer informe ja de caràcter intern a la casa, que és el de valorar l'edifici en si mateix, què costaria poder accedir a la compra d'aquest edifici. I es determina un valor, però, evidentment, hem de tindre en compte que en aquest valor s'hi ha d'afegir la reforma íntegra del mateix i el manteniment.
Davant d'aquesta disparitat d'informes i de la inseguretat, evidentment, i les experiències viscudes, aquest equip de govern entén i diferencia dues qüestions: jo vaig tindre una asseguda amb el president del col·legi d'arquitectes –primer, amb l'anterior, que està present avui en aquest plenari, com amb l'actual– i jo puc comprendre perfectament la necessitat de catalogació i valoració del patrimonial, però s'hi suma un problema que és la gestió urbanística de quan es cataloga un edifici. I davant d'aquesta realitat, els càrrecs electes que estem avui aquí ens toca prendre decisions, i decisions basades o no basades en l'experiència del passat –n'he apuntat dues: xalet Tarrús i la situació de Bambini. I, evidentment, el que no volíem és que la realitat en què ens trobem i la disparitat de situació i d'opinions davant d'aquest fet poguessin portar ja no a aquests regidors, perquè d'aquí a dos mesos potser molts dels que estem aquí no hi serem i vindrà un altre equip de govern que entrarà a governar la ciutat, doncs, es pugui veure amb una resolució, amb una sentència que pugui hipotecar o no, però pugui hipotecar, evidentment, el pressupost d'inversions d'aquest Ajuntament d'una manera crec que podria ser bastant més elevada que les experiències viscudes en el passat.
Davant d'aquesta realitat, hi han tres opcions a adoptar: mantindre'ns com estem, assumir el risc jurídic que hi ha en la situació; per tant, comunicar a la representació lletrada i a la propietat que la voluntat d'acord no hi és, i, per tant, que el judici, doncs, haurà de seguir i s'haurà de dictaminar catalogar, no catalogar i, si no, indemnització.
Anar a la demanda que a mi em va transmetre tant l'anterior president del col·legi d'arquitectes com l'actual que la visió hauria de ser tornar als inicis, és a dir, a la catalogació global de tot l'edifici, protegir-lo en la seva integritat. Això no comportaria més que anar a un procés d'expropiació i, per tant, l'Ajuntament assumir la compra total d'aquest edifici, amb el que comporta de necessitat econòmica i de visió de futur

clara de què hi volem fer.
I com a tercera opció seria proposar, davant del risc, la descatalogació i entendre que estem protegint una façana, lògicament, i entendre que el risc a què se sotmeten els fons econòmics d'aquest Ajuntament potser quan parlem ja no d'urbanisme, sinó de gestió urbanística no compensarien en cap mesura trobar-nos amb una sentència que hipotequi, com deia, els diners d'aquesta ciutat i dels nostres ciutadans.
He intentat ser molt objectiu a l'hora d'exposar-ho i així ho he fet amb tots els regidors amb qui n'he pogut parlar. I també els vaig dir molt clarament en el moment de la comissió informativa, jo no he trucat a ningú per saber quin era el seu parer respecte a aquesta qüestió, com es fa en mocions i com es fa en altres qüestions.
Crec que és una decisió prou complex per adoptar, amb prous riscos i amb prous avantatges. I això és el que avui com a càrrecs electes ens toca decidir. L'equip de govern pren una iniciativa molt clara: proposa la descatalogació de l'edifici perquè té un acord amb la propietat que amb aquesta descatalogació renuncia a qualsevol reclamació de danys i perjudicis pel temps que ha estat sotmesa a aquesta afectació.
Ho deixo al seu criteri. Si no aproven aquesta proposta, evidentment, ens tocarà tornar-nos a asseure, tornar a treballar o intentar treballar i si la propietat accepta mantenir la suspensió –se n'han fet dues i jurídicament ja no en caben més–, per tant, el procediment haurà de seguir el seu curs. I, evidentment, haurem d'esperar a la resolució definitiva al respecte.

Obert debat, intervé el Sr. Amores, regidor no adscrit, en nom dels cinc regidors no adscrits que representa, qui exposa, abans de començar a parlar sobre la possible descatalogació del garatge Forné, tot i que avui només es parli d'iniciar expedients, crec que és important que diguem el que representarà aquest pas previ en cas que tiri endavant. És a dir, aquesta decisió és la que donaria peu que si així ho volen els propietaris, puguin enderrocar aquest edifici i puguin fer-hi un bloc de pisos, per posar un exemple ben clar i que tothom ho pugui entendre.
Han passat més de quaranta anys des que la nostra ciutat va viure un dels episodis més negres en la protecció patrimonial de la nostra arquitectura: l'any 73, si ho recorden, els cinc xalets Masó, a tocar a la Punxa, van ser tirats a terra i la societat civil va voler protegir l'edifici de la Punxa. Poso aquest exemple que pot semblar molt llunyà per, precisament, justificar dos arguments que em semblen importants a l'hora de parlar sobre la protecció patrimonial dels edificis que es cataloguen, i que no ho fan els regidors, no ho fan els polítics, ho fan els tècnics, aquells que hi entenen entorn a aquest àmbit. I no només és entorn als elements d'identitat, és a dir, al fet que hi hagi una arquitectura característica que amb la globalització a moltes ciutats s'ha anat perdent i que per sort a Girona no ha passat. Perquè que crec que una de les primeres obligacions que té l'Administració pública i els seus governants és protegir el patrimoni i aquesta singularitat del paisatge urbà que defineix la idiosincràsia d'una ciutat.
Hi ha edificis que avui sembla impossible que en el seu dia s'enderroquessin, com aquest exemple que posava dels anys setanta, i que potser, diguem-ne, en la perspectiva històrica temporal es va modificant i es va canviant. Si avui preguntéssim als ciutadans què opinen sobre el garatge Forné, doncs, potser hi hauria molta gent que no valoraria la possible importància que té, però això al llarg del temps pot anar canviant, és dinàmic el potencial i el valor arquitectònic que pot donar. I allò que pot ser possibilista en un determinat moment, després pot ser considerat un error.
El catàleg del que està protegit avui, probablement amb el temps anirà creixent i probablement, aquest espai –que tots estaran d'acord que no és un espai convencional, és un espai que és, precisament, singular– també defineix part del valor de la ciutat. Un edifici a tocar de l'estació, és a dir, parlem molt del turisme i de l'atractiu de la ciutat, que crec que és una de les grans potències que tenim, quan baixin els turistes, doncs, es poden trobar un edifici ple de potencialitats o es poden trobar un bloc de pisos com un altre qualsevol. Aquest és un element a considerar.

Hi ha un altre element que per mi és d'actiu econòmic, de vegades, el primer podria ser de protecció del paisatge urbà, el segon té a veure amb l'actiu econòmic. Jo i que és una opinió que crec que el grup comparteix, que la crisi de la construcció com l'actual com hem patit també ha estat donada perquè hem repetit fins a la sacietat diverses fórmules: el que avui era habitual en moltes ciutats era, doncs, enderrocar, construir pisos i oficines. I quan al llarg del temps podem trobar molts exemples que és rendible econòmicament, és interessant socialment, és sostenible en molts casos rehabilitar vells espais com aquest del qual parlem avui.
Aquest pensament convencional del que fa tothom, que és aquesta, diguem-ne, decisió normalment d'enderrocar, quan l'apliquem a una ciutat com la de Girona, que té alguns elements de protecció molt importants, acaba esdevenint també un valor econòmic en si mateix. És a dir, pensem en la quantitat de llocs a Europa on s'han reconvertit fàbriques, indústries, masies, monestirs en quantitat d'espais ben diversos, i no només des de la part pública, és a dir, des del que podrien ser equipaments socials o del que fan administracions públiques, sinó també de privats.
Trobaríem, segur, un munt d'exemples, per exemple, d'indústries que han estat reconvertides en centres culturals, en centres d'emprenedoria, en museus, en discoteques, en quantitat d'usos ben diversos que també són actiu econòmic. Per tant, la catalogació i protecció del patrimoni forma part de la singularitat i la diferenciació d'una ciutat, però també és un actiu econòmic.
Aquest expedient és complex. El regidor Ribas sap perfectament que en el seu moment quan teníem projectes de la complexitat com el que avui ens trobem, com va ser el cas de l'Aurora, per exemple, donar un cert temps als que estem aquí presents per poder analitzar, parlar amb els diversos agents, crec que hauria estat important. No ha estat possible, varem rebre l'expedient quan el varem rebre. Jo agraeixo als serveis tècnics que han tingut la disponibilitat d'ensenyar a tot hora els informes i tot. Però és cert que és un expedient complex.
De ben segur que molts regidors a part d'analitzar aquest expedient han pogut, per exemple, repassar l'excel·lent guia d'arquitectura de Girona que va desenvolupar en el seu dia el col·legi d'arquitectes, concretament, l'arquitecte Birulés, i on apareix una fitxa dedicada a aquest edifici, i també on es complementa amb l'informe de l'arquitecte Vilanova, que ens parla sobre com aquest edifici és una icona representativa d'un determinat moment de la ciutat, d'aquella arquitectura racionalista que té, diguem-ne, un plantejament singular i que té un determinat valor.
Ara, recordem que quan es varen acceptar les al·legacions per donar major edificabilitat i compensar els propietaris d'una sèrie d'edificis històrics de la ciutat, en el seu dia es va dir, en part des de l'oposició, que s'actuava en base a les demandes, que la política urbanística depenia absolutament d'aquesta possible amenaça que podia haver-hi per part dels propietaris privats.
Però jo crec que en aquest cas hi ha alguns elements que cal tenir molt en compte i que en l'expedient s'hi troben, que són criteris tècnics. Jo he repassat amb detall l'expedient i l'informe tant dels propietaris, el que aporten els propietaris, del senyor Pere Fina, i l'informe que realitza el doctor Agustí Obiols. I no sé si han tingut l'oportunitat tots d'analitzar la cinquantena de pàgines que conté aquest informe. I crec que es pot dir que no és una temeritat, perquè a més es diu en diverses vegades al llarg d'aquest informe, que no és una temeritat sota una perspectiva tècnica el perjudici econòmic el qual es podria donar per part dels ciutadans si mantinguéssim la protecció. De fet, és un informe que contradiu en nombroses ocasions, i a més ho diu d'una manera molt clara, molt diàfana, moltes de les afirmacions fetes, precisament, per l'arquitecte o per l'informe de l'arquitecte que aporten els propietaris.
Jo no vull pas contrastar experiències ni capacitats dels arquitectes, no crec que sigui la meva feina, però, en tot cas, la del doctor Agustí Obiols qualsevol que la miri, la repassi –busquin, si ho volen, al Google qui és–, doncs, és un doctor reconegudíssim en el seu camp, és un arquitecte de dilatada experiència que té molts edificis singulars

i que, precisament, algunes de les solucions que proposa per protegir la façana no és pas, diguem-ne, un invent teòric que fa, sinó és un tipus d'actuació que ha desenvolupat en altres edificis emblemàtics a Catalunya i arreu. Per tant, és un informe ben raonat que no diu potser el que li manca a l'informe que hi havia del senyor Vilanova, que parlava d'aquelles solucions imaginatives; en el cas de l'informe del doctor Agustí Obiols insisteix en solucions molt concretes, molt raonades, molt ben valorades a nivell tècnic i no posa en cap dubte la valoració econòmica que fa dels diversos tipus de construccions o de valoracions econòmiques dels espais. Mantenint la valoració econòmica que fa l'arquitecte Fina, el que fa ell és donar solucions que ens acaben portant a la conclusió que no hi ha una variació significativa del preu entre mantenir la catalogació i poder explorar tota l'edificabilitat que ens permet o el fet de, diguem-ne, descatalogar o tot el perjudici econòmic pel fet d'aquesta descatalogació.
Per tant, en aquesta comparació, aquests 8,9 milions d'euros, en aquesta valoració tècnica desapareixen totalment en l'informe d'aquest tècnic. Ja no parlem de l'elaboració econòmica que fan els tècnics de l'Ajuntament, que ens situen la valoració del solar entre 2,8 i 3,5 milions d'euros, la qual cosa, potser a mi em semblaria sorprenent, tot i que és veritat que als jutjats pot arribar a passar de tot, que hi hagi una compensació que tripliqui el valor. Jo faig una darrera reflexió i acabo –m'he allargat, però crec que el tema tenia prou complexitat–: estem davant d'una iniciació dels tràmits, no és una modificació del pla especial directament. Com bé deia, això afectarà molt el futur. Fins i tot, una de les opcions que plantejava, aquella segona opció d'una expropiació i que després se'n pogués donar un ús i mantenir la catalogació, que apuntava el regidor d'Urbanisme, jo em pregunto si no seria bo que aquest tipus de decisió, que, evidentment, implicaria una gran inversió, no es pogués traslladar en el temps al proper mandat.
Dic perquè. Perquè si ara fem l'aprovació inicial d'aquí a un mes, després demanem els preceptius, ho publiquem, hi ha les al·legacions, demanem el preceptiu informe a la Comissió de Patrimoni, que jo no sé si se li ha demanat quina és l'opinió entorn a aquesta temàtica i si se li ha demanat formalment. Això ens portaria de ben segur a una aprovació provisional a les properes eleccions, per tant, amb nous regidors aquí presents. No crec que, jo crec en la meva opinió que seria probablement més raonable que donéssim l'oportunitat que els nous regidors que hi fossin o la nova correlació de forces que hi hagués que poguessin fer propostes entorn a què fer amb la protecció del patrimoni i amb un espai tan concret, tan singular com aquest. Ens podríem trobar que hi pogués haver grups que proposessin iniciar o aprovar una expropiació, una compra o el que correspongui.
Jo crec que s'ha d'escoltar els arquitectes de la ciutat, se n'ha de parlar. Crec que no hem tingut temps, tots els que estem aquí presents, per poder explorar amb prou detall el parer dels diversos agents. Crec que hem de seguir vetllant per la protecció de la singularitat i de la promoció de la rehabilitació com el nostre millor actiu econòmic, més enllà del mateix valor del paisatge urbà. Ho repeteixo, crec que l'informe del doctor Agustí Obiols és molt contundent tècnicament i corregeix d'una manera molt ferma l'informe proposat pels propietaris.
I crec que utilitzar la por a la demanda per prendre una decisió avui obre un camí que potser ens portarà que finalment acabem descatalogant la resta del patrimoni de la ciutat, que és un dels grans actius que tenim.
Per aquests motius, els cinc regidors no adscrits, no donarem suport a la proposta que ens fan des del Govern.

Intervé la Sra. Plana, regidora no adscrita, qui exposa, no entraré en el detall en què ha entrat el senyor Amores, que ha estat, bé, totalment d'una exquisidesa i d'una anàlisi perfecte, trobo jo, no entraré en aquest detall. Però sí que el que faré serà dir que per primera vegada veig que ens porten al desencadenament d'una sentència en aquest Ple, que no és un fet, per mi és un fet insòlit, que no és una cosa dolenta, ni

molt menys. I que penso que, bé, benvingut sigui. I ens trobem en el dilema de si prioritzem la preservació, la catalogació i protecció d'una finca d'interès patrimonial mostra de l'arquitectura del moviment modern que els arquitectes i tècnics especialistes han considerat com a gran valor patrimonial per a la ciutat o la plena llibertat dels propietaris per fer el que més considerin amb aquesta finca: tirar-la a terra, enderrocar-la o no i donar-hi l'ús que més els beneficiï. És veritat que quan hi ha un conflicte d'aquest tipus a nivell judicial, els jutges, els tribunals tendeixen sempre a donar la raó als propietaris, perquè consideren que les eines, que els instruments de catalogació i protecció no tenen prou força jurídica per posar límits al dret dels propietaris i, per tant, assenyalen sentències amb indemnitzacions milionàries. És veritat.
Davant d'aquestes dues premisses, cal pensar com podem preservar el patrimoni en un futur. Entenc que ara per ara la legislació deixa un buit, clar, no protegeix prou ni l'Administració i potser tampoc els propietaris. I, per tant, es fa difícil de fer com es pot protegir aquest patrimoni. Cal ser molt cautelosos, entenc, i a la vegada pensar que sense història, sense passat, sense patrimoni un poble, una ciutat perd la seva essència i la seva identitat. Per tant, crec que hem de pensar en el futur dels nostres fills i en el llegat que podem deixar-los per a la ciutat i perquè pugui continuar amb la riquesa cap al futur. Crec que hem d'apreciar-ho amb tot el seu valor i respectar-ho i fer un esforç per conservar-ho. Si anem enrere, de tota l'obra, per exemple, de Masó en queda ben poca, molts edificis es van enderrocar. Però tenim sort de tenir els que tenim gràcies al fet que es van protegir. Dit això, també és veritat que els propietaris queden limitats per poder fer el que ells vulguin, ja que queden supeditats a allò que preserva el patrimoni catalogat. Estem davant d'una difícil decisió, és una qüestió molt important que, com deia, reverteix d'alguna manera en el futur de la ciutat. I penso també que hem tingut poc temps, hem tingut poc temps per poder-nos mirar tot l'expedient, tots els informes. Jo no m'he llegit aquests informes de cinquanta pàgines a què feia referència el regidor Amores i penso, doncs, que potser seria una manera de donar-nos una mica més de temps que arquitectes, especialistes que entenguin en la matèria ens facin una explicació del que suposa una cosa o una altra.
Per tant, doncs, demanaria que es deixés sobre la taula aquest punt, i si no, jo no hi podré donar suport.

Intervé el Sr. Carles Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, és un tema complex que no té una solució ni una decisió senzilla. En aquest sentit, la nostra formació ha discutit aquests dies internament la conveniència de mantenir la catalogació actual, la possibilitat que aquesta catalogació sigui integral o la possibilitat de donar suport a la proposta de l'equip de govern a favor de la descatalogació de l'edifici.
És veritat que també hem tingut en compte algunes de les opinions d'alguns veïns i comerciants de la zona. I, finalment, després de valorar-ho internament i després de diferents reunions, hem decidit acabar donant suport a la descatalogació. No pas perquè menysvalorem el valor arquitectònic que pugui tenir l'immoble, sinó perquè creiem que en aquests moments el més sensat és no arriscar-se a una resolució desfavorable dels tribunals, com ha passat en casos anteriors –ja s'ha dit–, una decisió que pugui suposar un important cost econòmic per a l'Ajuntament i, en conseqüència, per als gironins i les gironines. Per tant, finalment, el meu vot serà favorable a la descatalogació.

Intervé la Sra. Paneque, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, el primer que volia expressar i voldria dir, i ho sap el regidor, va ser la sorpresa en saber que aquest punt d'acord, aquest punt de l'ordre del dia es portaria a debat al Ple, perquè és un procés aquest que es podria haver iniciat de diferents maneres, a través de decret d'alcaldia o acord de junta de govern local, i s'ha escollit, portar-ho a debat al Ple.

I diem sorpresa no perquè s'hagi escollit finalment aquesta fórmula, sinó perquè fins al dia de la comissió informativa, el passat dilluns, no sabíem altra cosa sobre les negociacions amb la part privada que allò que podíem tenir ocasió d'anar llegint a través de la premsa. I crec que, ja que s'ha volgut portar a Ple i que ho consideressin tots els grups municipals, aquest és un tema prou important per haver-ne parlat amb més temps i amb més mitjans, més recursos tècnics per part de tots, si és que allò que es volia era arribar a acords amb els grups de l'oposició.
I com a regidora a l'oposició en aquest Ajuntament, tinc notícia –com els deia– aquest dilluns 2 de març, i a hores d'ara encara no conec quines han estat les converses amb la part privada que han aparegut a premsa ni la naturalesa d'aquestes converses o dels seus representants legals. I de si ha estat possible arribar a un acord o a un bon acord en benefici de la ciutat de Girona, que és el que ens correspon.
Per tant, sobre això el primer que volia dir és que en altres ocasions vostès mateixos han aprovat qüestions també importants per a la ciutat a porta tancada. Els recordo, per exemple, el pla d'igualtat, disseny de plans d'ocupació, el pla de joventut, que tampoc va ser debatut en aquest Ple. En canvi, ara amb aquesta decisió ens fan responsables o corresponsables, a l'oposició, de decidir amb menys de set dies sobre una qüestió tècnica que pot acabar tenint un cost o en patrimoni o en diners per a la ciutat de Girona. I amb això, senyor Ribas, no vull defugir cap responsabilitat, sinó dir clarament que pensem que no hi ha hagut ni les formes ni els temps ni els continguts per poder tenir una decisió corresponsable amb vostès, amb l'equip de govern, en aquesta qüestió.
Si vostès el que volien era compartir aquesta responsabilitat, aquesta decisió amb l'oposició, penso sincerament que no hi ha hagut els elements necessaris per fer-ho possible. I si no es tenia la convicció necessària per prendre una decisió en un sentit o en un altre, com a mínim, haurien pogut informar l'oposició tal com pertocaria.
Aquest divendres dia 6 de març vaig poder començar a consultar l'expedient, aquests informes de pràcticament cinquanta o alguns més de cinquanta pàgines durant les hores determinades –i també vull agrair, doncs, totes les facilitats que se m'han donat per tal de consultar-los, fer una còpia per poder-los veure amb més deteniment. I com els dic, el vaig llegir en detall. Entenc que l'Ajuntament protegeix diferents elements estructurals d'aquest garatge Forné i argumenta que això no resulta un perjudici per a la part privada; a aquesta opinió s'hi sumen també els arguments del col·legi d'arquitectes, que ha defensat no només el valor històric, sinó cultural i patrimonial d'aquest edifici a protegir. La part privada, en canvi, defensa que la catalogació de diferents parts estructurals d'aquest edifici li comporta que l'acompliment de l'edificabilitat li és més costosa, valor que ha establert en més d'uns 8 milions d'euros. I això, segons el seu parer, el de la part privada, li suposaria que se li apliqués la categoria de vinculació singular.
La línia que estableix quan s'aplica aquesta categoria de vinculació singular o no és tan prima que fins i tot ens trobem i ens podem trobar amb informes contradictoris en aquest sentit. Entenem que el que hem de valorar, el que s'ha de valorar és si els elements protegits comporten que l'acompliment de l'edificabilitat és més costosa o no per a la part privada. Això, com a mínim, és un risc.
La qüestió de fons és si protegim el nostre patrimoni o acceptem perdre'l per una possible sentència contrària; en definitiva, això és el que estem dirimint avui. I qualsevol decisió que prenguem avui tindrà un cost o patrimonial o econòmic, o pot tenir-lo.
En el Ple se'ns porta a aprovació la descatalogació, però pensem que entre el risc d'una sentència i la descatalogació o pèrdua d'aquest patrimoni hi ha altres possibles sortides que es podrien considerar: per exemple, la revisió del grau de protecció del garatge Forné, sempre que es fes respectant els criteris de conservació de patrimoni, que el col·legi d'arquitectes, per exemple, ha especificat. O bé la creació d'un polígon discontinu, que permet mantenir la situació actual del garatge sense detriment

patrimonial per a la part privada.
En conclusió, i després d'analitzar les dades que he estat capaç d'analitzar en un cap de setmana, el meu criteri és que ha de prevaldre el benefici de la ciutat a l'individual, que ha de prevaldre el valor del patrimoni abans que el de l'especulació immobiliària, i és que l'Ajuntament ha de trobar vies intermèdies per reduir el risc a una indemnització, a la vegada que asseguri la conservació d'aquest edifici tan singular.
Demanaria, doncs, com altres portaveus han fet, que aquest punt es deixi sobre la taula, que tinguem més temps per analitzar-lo amb els serveis tècnics, que es busquin acords amb temps suficient amb els grups de l'oposició, que comptem amb aquesta assessoria tècnica, que s'explorin altres vies que no siguin la de descatalogar l'edifici. Si no fos així i no acceptessin aquesta proposta, i tal com es desprèn, suposo, de la meva intervenció, el meu vot seria contrari a la descatalogació.

Intervé el Sr. Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, un fantasma està recorrent el Ple i es diu xalet Tarrús. Jo diria que sense la sentència del xalet Tarrús, l'actitud de tots els grups municipals seria diferent, perquè no crec que cap dels regidors presents no vulgui defensar el patrimoni de la ciutat. Estic segur que tots el volen defensar. Però aquest fantasma es deu aparèixer a la nit al regidor d'Urbanisme més d'una vegada i el deu haver portat a dir: «Fem això i així podré dormir tranquil·lament a la nit.»
Jo estava pensant en possibilitats; una possibilitat que tenia era preguntar a l'actual director general de Patrimoni quina opinió tindria sobre el tema i atenció fer el contrari. Penso que seria una solució, que sembla frivolitzar, però amb l'experiència que tinc podria haver sigut interessant.
Entenc que potser el regidor hi ha parlat i em temo que si féssim el contrari, deixaríem les coses com estan. Miri, quin país deixa sol un ajuntament davant de patrimoni? I més, un país que té una direcció general de patrimoni. Com podem estar sense estructures d'estat de patrimoni? Com pot ser que en les estructures d'estat no hi hagi la protecció de la nostra història? Com és que no hi ha uns instruments que ens permetin als ajuntaments no estar sols? Perquè amb un pressupost de 100 milions d'euros no ens podem permetre una indemnització de 8. Bé, ni de 8 ni de 1. Això era un dubte que tenia constant en el tema del xalet Tarrús, sempre em preguntava: «On era Patrimoni?» Patrimoni de quan hi havia Convergència i Unió, però Patrimoni de quan hi havia el que jo encara anomeno tripartit, i altres anomenen una cosa més llarga.
A veure, per mi això és clau, perquè, si no, el fantasma del xalet Tarrús ens farà perdre patrimoni.
A fi de bé, és que entenc el que el Govern diu: «Escoltin, tenim altres projectes de govern, hi han coses molt més urgents, no ens podem permetre una rebolcada d'aquestes.» Però és que això és el xalet Tarrús. Analitzant aquests documents que aquí es feia referència, hi ha elements molt contrastats per pensar que potser guanyaríem aquesta sentència, aquesta vegada potser sí. Si el Barça ha remuntat el Madrid, per tant, a vegades es poden donar els casos en què pots tenir una sentència favorable.
En aquests moments penso que caldria donar-nos un compàs d'espera, reclamar un document a Patrimoni de la Generalitat per escrit, no telefònic, un document en què Patrimoni de la Generalitat ens digui cap a on podem anar i quina ajuda tindríem en el cas que es dictaminés que aquest és un patrimoni important a defensar. I a partir d'aquí, tornar-ho portar a Ple i a veure què fem. Per tant, torno a estar d'acord amb el que alguns dels meus companys i companyes han dit: deixem-ho sobre la taula, no arribem a una decisió, que pot ser tan dolenta com el xalet Tarrús, no duem un altre fantasma, que el fantasma del xalet Tarrús ara tinguem el fantasma del garatge Forné. Aquesta és la nostra opinió.

Intervé el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, ja que el senyor Olòriz parla de fantasmes, crec que hi ha un fantasma molt gros que plana que és el fantasma de l'especulació immobiliària i que té moltíssimes cares. Ara aquest fantasma porta temps en *standby*, està en el congelador i no fa gaire res, però és evident que no és el mateix el 2015 amb una suposada recuperació econòmica, no és el mateix un terreny a davant de l'estació intermodal a la zona de la carretera de Barcelona el 2015 que fa quatre, cinc, sis, set anys. No és el mateix. I des del nostre punt de vista, aquest fantasma de l'especulació pot tornar a agafar força. Dit això, nosaltres també creiem que seria una bona opció replantejar les coses i deixar passar una mica més de temps. Potser seria interessant continuar un procés de negociació amb el propietari, allargar-lo una mica més i fer noves propostes vejam si el propietari s'adiu a negociar amb la ciutat i a arribar a acords que siguin una mica més satisfactoris en la defensa del patrimoni. Hi ha aquest expedient que aquí s'ha esmentat, nosaltres ens l'hem llegit, són moltes pàgines, hi ha molta informació, hi ha informes contradictoris, hi ha conclusions contradictòries; les conclusions a les quals arriba el senyor Fina –per cert, antic treballador dels Serveis d'Urbanisme de l'Ajuntament de Girona de fa uns anys– no tenen res a veure amb les conclusions a les quals arriba l'arquitecte Obiols. Són molt diferents i a nosaltres ens sorprèn una mica que hi hagi aquesta gran disparitat.
Dit això, nosaltres considerem que el Pla especial de patrimoni i la corresponent fitxa relativa a la protecció de l'edifici diu que el més important és preservar la façana no pas l'estructura del mig, sinó la façana i la pròpia forma de l'edifici. Per això, nosaltres creiem que potser es podrien cercar solucions que facin compatible la rehabilitació del patrimoni, l'aprofitament urbanístic i el desenvolupament del possible sostre de la finca. Per tant, considerem que aquestes suposades obres de reforç que s'han de fer de l'estructura potser no serien tan complexes si es replantegessin coses amb relació a la façana.
Nosaltres hem portat unes petites fotografies d'alguns edificis, uns edificis que hi ha a Barcelona i que són un exemple que és possible compatibilitzar la preservació d'un patrimoni amb desenvolupar urbanísticament una finca. Són uns edificis que hi han a Barcelona: un és l'actual seu de la diputació, un altre és un edifici que hi ha al passeig de Gràcia just a davant de la Pedrera i després també hi ha un palau que és el palau Vedruna, que ara és un hotel, que s'ha reconvertit, i que ha respectat la fesomia de l'edifici i ha fet els desenvolupaments. Això ens indica, que és perfectament viable i compatible desenvolupar una edificació i preservar el patrimoni, preservar la façana.
D'altra banda, nosaltres també volíem preguntar que ja que el Pla especial de patrimoni parla de protegir la façana, potser seria la cosa tan senzilla, atès que aquesta façana és una simple cortina de protecció, desmuntar-la, fer el desenvolupament urbanístic i després tornar-la a muntar. És probable que hi hagi solucions per fer això, solucions tècniques.
També pensem que no podem parlar només d'aquest edifici del patrimoni que representa, perquè és un patrimoni –aquí se n'ha parlat–, arquitectura racionalista de postguerra, té el seu valor hi ha arquitectes que han dit que això té un valor. També és veritat que aquests arquitectes potser es renten una mica massa les mans de la situació en què pugui quedar la ciutat, això també és una mica injust. Però creiem que no podem deslligar això del debat de la ubicació on està: està en una zona molt estratègica de la ciutat, i és evident que no és el mateix fer-hi un bloc de pisos que fer-hi un equipament o fer-hi alguna altra cosa que la ciutat o el barri necessiti. Per tant, són debats complementaris que per nosaltres tenen la seva importància.
Ens afegim, per tant, des d'aquest grup municipal, a la demanda que això es deixi sobre la taula, que s'intenti continuar negociant amb el propietari, que es busquin suports, com ha comentat el senyor Olòriz, perquè no podem anar a buscar suports en altres administracions superiors, intentar prendre una decisió que sigui el millor, la millor decisió per a les futures generacions i perquè el patrimoni de la nostra ciutat es

preservi per a futures generacions.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, jo estic d'acord en una cosa que s'ha dit aquí per part de més d'algun portaveu, que és un projecte complex. Jo crec que fins i tot l'explicació que ens feia el senyor Ribas d'aquest punt de l'ordre del dia demostrava això, que és d'una gran complexitat i que possiblement si una no té mínims coneixements tècnics d'arquitectura o d'urbanisme, doncs, li costa seguir-ho.
Però també he de dir que hi ha altres intervencions que han repetit molt que era un projecte complex, però amb certes frases l'han simplificat al màxim i jo, sincerament, quan el senyor Amores ha dit que «quedi clar que allà es pot tirar a terra i fer un bloc de pisos», sincerament, he trobat que era simplificar allò que estàvem debatent d'una manera fins i tot alarmant. Perquè és veritat que s'hi pot construir un bloc de pisos, però també s'hi poden construir moltes altres coses, entre elles, equipaments, per exemple, socials, encara que ho faci un privat, i perquè no conveniats amb l'Ajuntament. Per tant, s'hi pot fer tot el que s'hi vulgui fer si es descataloga i el pla urbanístic de la ciutat de Girona ho permet. Però aquest no crec que sigui el debat a dia d'avui.
El senyor Olòriz crec que és el primer que ha dit d'una manera molt clara el que a tots ens passa pel cap avui, i és el fantasma del xalet Tarrús. Aquells qui érem regidors, del Govern o de l'oposició, és igual, aquells qui érem regidors i varem viure en aquest plenari tot el serial, perquè va ser un serial, del xalet Tarrús, crec que sabem perfectament de què estem parlant, perquè en aquell moment fins i tot els membres de l'equip de govern –i el senyor Olòriz ho era–, doncs, van quedar una mica sorpresos d'allò que ens estava passant, perquè el regidor d'Urbanisme d'aquell moment ens deia cada mes que algú li preguntava sobre què passava amb el xalet Tarrús, ens deia que: «Home, seria molt sorprenent que passés allò que vostès em diuen que passarà.» I se m'han ficat una mica els pèls de punta quan el senyor Amores ha utilitzat aquesta mateixa frase: «Home, seria sorprenent o ens sorprendria que passés allò que el senyor Ribas diu que pot passar.» Bé, doncs, en aquell moment el regidor d'Urbanisme ho deia seria sorprenent que passés. Doncs, va passar. I ens va costar més d'1 milió i mig d'euros en aquest Ajuntament i, per tant, a tots els gironins i a tots els ciutadans la lamentable gestió que es va fer amb relació al xalet Tarrús.
I aquesta mateixa persona que ens deia que no passaria allò que va passar amb el xalet Tarrús és el mateix que ens deia que s'havia de protegir com es va protegir i catalogar com es va catalogar el punt de l'ordre del dia que avui ens ocupa. Per tant, segurament si fem el contrari del que aquell senyor ens deia, avui s'hauria de donar suport, senyor Olòriz, a aquest punt de l'ordre del dia. I no perquè ho digui jo, sinó perquè la va proposar ell, la catalogació la va proposar ell, i jo dic el nom: el senyor Pluma va ser qui va proposar en aquest plenari que es catalogués el garatge Forné. No sé si se'n recorda, jo sí que me'n recordo, estava asseguda en aquesta mateixa zona, una mica més cap allà, i era ell qui ens ho plantejava.
I, per tant, miri, ja li ho diré, jo no sóc tècnica urbanísticament parlant ni sóc arquitecte, i m'ha costat molt entendre moltes coses, no tan sols de l'expedient, sinó fins i tot després d'haver llegit l'expedient i haver preguntat a persones del meu voltant que sí que tenen grans coneixements d'arquitectura, fins i tot així m'ha costat seguir la intervenció del senyor Ribas, perquè hi ha moments, que sé els conceptes que ell ha hagut d'interioritzar com a regidor d'Urbanisme que és, jo desconec i em costa seguir-lo. Però sí que el meu grup ha valorat molt la conclusió a què havíem d'arribar, que era: es pot permetre la ciutat de Girona en un moment donat haver d'assumir altra cop una indemnització com ens va passar amb el xalet Tarrús? I la resposta és no, no ens ho podem permetre, i no com a ajuntament, sinó com a ciutat, perquè el que fem és perjudicar els ciutadans, els gironins i les gironines, que estem tots asseguts aquí per vetllar i per millorar les seves condicions de vida a la ciutat.

I s'ha plantejat també, i diu: «Bé, es podria comprar.» Oh, sí, és clar, jo crec que això ens agradaria a tots, aquesta jo crec que és allò en què ens ficaríem més d'acord tots: «Escolti, ho comprem i fem un equipament municipal.» El senyor Navarro ho deia, un equipament de barri. No, no, però que ens agradaria, senyor Navarro, si ens ho poguéssim permetre; home, si ens ho poguéssim permetre, segurament podríem encabir allà més d'un equipament perquè és molt gran. Però la situació econòmica d'aquest ajuntament no és per poder adquirir aquest edifici, ni ho és ara ni crec que ho sigui mai, perquè el dia que poguéssim tenir aquests diners segurament tots estaríem d'acord que els hauríem de destinar a altres coses, no només a comprar, perquè un cop has comprat, has de rehabilitar. Un cop has comprat, has de construir l'equipament que vols construir. Per tant, crec que la suma total és d'un cost que mai ens podrem permetre.
Ara bé, descatalogar això vol dir oblidar-nos d'una cosa –que el senyor Navarro és l'últim que n'ha parlat– que és la rehabilitació, la reconversió d'edificis emblemàtics de la ciutat, ell parlava d'uns exemples de Barcelona. Crec que no ho hem d'oblidar, jo crec que no cal dir que com que es descataloga anirà a terra i faran un bloc de pisos. Jo crec que això és molt simplista.
Una cosa és descatalogar i l'altra és seguir treballant i seguir en converses amb els propietaris del garatge Forné, perquè també pot ser que es puguin trobar, si ells no volen invertir o s'ho han de vendre inversors que tinguin un projecte que ens encaixi en allò que tots estem d'acord que segurament aquest valor arquitectònic que té si en un moment donat la façana es pot conservar i es pot reconvertir, estic convençuda que tots ens posaríem d'acord.
Per tant, nosaltres hi donarem suport, sobretot perquè hem posat, com deia, a la balança, el que pot significar un altre xalet Tarrús, i així de clar ho dic, que no ens el podem permetre ni seria just per als gironins que aquest Ajuntament tornés a caure en un error en el qual ja es va caure i que ens va costar molts diners a tots els gironins.
Però no voldria acabar la meva intervenció sense dir una cosa: miri, a Girona s'han tirat a terra molts edificis que eren emblemàtics a la ciutat i més a la zona que estem parlant, que és la zona de l'eixample. I aquells també es mereixien ser protegits. I, per tant, crec que un ha de ser més curós quan fa certes afirmacions, senyor Amores, perquè malgrat vostè ara sigui un no adscrit durant molt de temps ha representat el Partit Socialista de Catalunya a la ciutat de Girona, que és aquell que en el seu moment, va permetre que passessin coses a la ciutat i desapareguessin edificis que a dia d'avui estic convençuda que si s'haguessin protegit, serien un gran atractiu per a la ciutat.

Intervé el Sr. Ribas, qui exposa, primer de tot el que voldria agrair és la intervenció de tots i cada un dels regidors que han intervingut en aquest punt de l'ordre del dia perquè sé que no és de bon mastegar ni, evidentment, de bon pair.
No sé si somio, senyor Olòriz, però li puc ben assegurar que en diversos temes que m'he anat trobant com a regidor d'Urbanisme sí que algunes hores de son m'han tret, i això sí que li ho puc confirmar.
Només matisos, estic segur que una de les persones que avui està veient per *streaming* aquest Ple, i l'altra que està asseguda aquí, avui es posa les mans al cap. Però jo vull fer una reflexió: el que estem protegint en el moment actual i el que estem i catalogant és la façana. Senyor Amores, si es vol construir, s'enderrocarà a darrere i es construirà igualment. Per tant, a partir d'aquí, això que deien que l'element és l'especulació immobiliària, evidentment, a darrere se seguirà fent i se seguirà fent el que el planejament permet. Per tant, l'únic que estem protegint és l'element frontal en si mateix d'una edificació; per tant, si l'element era l'especulació o no especulació, aquesta pot seguir-se fent perquè es podrà construir a darrere igualment i, per tant, també es podrà alçar l'edificació en aquest aspecte. Per tant, jo crec que aquest tampoc era un argument substancial.

I quant a la manifestació de si més temps o menys temps, això va començar el 2008 – no és una qüestió de fa una setmana, el plet s'ha suspès dues vegades a petició d'aquest regidor per intentar trobar un consens amb la propietat. Però la problemàtica no és d'ara, és del 2008. Hi ha hagut molt de temps. Que jo recordi, varem entrar al juliol del 2011,vull dir que hi ha hagut molt de temps per debatre aquest tema i per analitzar-lo.
Quan la patata és calenta, qui ha de començar a treballar amb aquesta és el regidor que hi ha, i quan entén que és un problema de ciutat, el primer que fa és portar-ho a ple. I jo sempre ho he fet, sempre que hi ha hagut un tema que he considerat que era d'importància cabdal per a la ciutat, l'he portat en aquest Ple.

Intervé el Sr. Xavier Amores, qui exposa, en primer lloc, i responent a la senyora Veray, jo manifestava una possibilitat. Vostè parlava de risc econòmic, doncs, jo li parlava d'un risc patrimonial. Si descataloguem, una possibilitat és que s'enderroqui; també és possible que els propietaris decideixin mantenir la façana i explorar les activitats que pugui donar per intentar que aquest valor econòmic que abans esmentava, que també és un valor que pot donar la singularitat d'un edifici, ells també el valorin i que, per tant, hagi estat una gestió, diguem-ne, legal per intentar, doncs, poder tenir més graus de llibertat.
Però és un risc, ho hem de considerar: si avui decidim que segueixin els tràmits, un risc que hi ha és que aquell edifici com a tal, aquella façana com a tal desaparegui. És una mostra única del racionalisme català a Girona identitari d'un moment, històric de la ciutat. Llavors, ens pot agradar més, ens pot semblar potser menys valuós que altres edificis d'altres èpoques, i això segurament és discutible i segurament hi haurà opinions ben diverses.
Però, en tot cas, hi ha informes no pas pel caprici de cap polític, sinó informes d'arquitectes del col·legi d'arquitectes, articles inclús de l'actual president que ens parlen d'aquest valor. Per tant, és un element molt important a tenir en compte en la balança a l'hora de prendre una decisió. Jo crec que molts regidors demanàvem temps per poder parlar, fem comissions, en aquest mandat hem iniciat un procés interessant de fer comissions sobre aquells temes que són de singular importància per a la ciutat.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, senyor Amores, li vull recordar vostè ha esgotat deu minuts en la seva intervenció inicial i li admeto que agafi la paraula per rebatre alguna qüestió, però no replicar, per repetir allò que ja ha quedat clar en la seva intervenció, bastant llarga.

Intervé el Sr. Amores, qui exposa, no m'allargaré, però, en tot cas, sí que em sembla que és un dels temes més importants dels que hem debatut. I ja que no hem tingut els temps els regidors, i crec que no li ho he expressat no només jo, sinó li ho han expressat bastants dels regidors, per poder fer un debat com cal, com a mínim poder-ho debatre en aquest Ple.

Intervé la Sra. Paneque, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, molt breument i per al·lusions. Quan em parlava el senyor Ribas, bé, com que he dit que ens havia semblat poc temps –no només jo, altres regidors també– i em mirava ara, m'ha semblat que era una al·lusió cap a mi. Potser no. En tot cas, jo sí que ho he dit, que m'havia semblat poc temps, que havíem tingut pocs recursos. I voldria si em pot respondre, la data de l'últim informe que consta a l'expedient quina data és?

Intervé el Sr. Ribas, qui exposa, el darrer informe és el que demanem nosaltres i és de fa pocs mesos.

Intervé la Sra. Paneque, qui exposa, fa pocs mesos, per tant, no ens parli del 2008, sí, efectivament, però hi ha elements nous sobre la taula a considerar, que vostè mateix ha demanat més informes interns i externs per poder tenir una visió clara d'aquest tema. Perquè si ho tenia tan clar, per què no ho va fer el 2011? Llavors, no ens acusi a nosaltres de dir que ens ha mancat temps i recursos, quan vostès mateixos han demanat, que em sembla molt bé, informes per contrastar no ens faci prendre una decisió de corresponsabilitat amb menys d'una setmana.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, deixin-me afegir algunes qüestions. Perquè, efectivament, vostès tenen raó, aquest és un tema molt important i aquest és un tema que no és còmode per ningú, ja ho reconeixem. I potser el més còmode hauria estat fer com potser altres han fet en el passat, que és mirar cap a un altre costat, deixar passar el temps i que sigui un altre govern el qui entomi algun dia, potser d'aquí a set, vuit anys una sentència, en el sentit que sigui, d'un contenciós administratiu. I nosaltres, eludint responsabilitats. No és el nostre estil. Nosaltres mirem els problemes de cara i quan hem esgotat les possibilitats de diàleg o de negociació, d'arribar a un acord, entomem les conseqüències. I, certament, a cap govern del món li agrada portar en un plenari la descatalogació d'algú que amb criteri i raonablement va decidir en el seu moment que això havia de formar part del catàleg. És clar que no, no ens hem pas tornat bojos, no ens hem pas begut l'enteniment. No som pas uns patrimonicides; som gent molt responsable que ha intentat agafar un expedient que era una patata calenta i assumir la seva responsabilitat. I intentar que la solució que es proposa a la ciutat sigui la més sostenible i la més explicable possible, sabent que no serà una solució perfecta i que haurem de donar moltes explicacions. És cert. I estem disposats a donar-les, per això ho portem al Ple. Per transparència.
Sí, algú diu: «Haguessin pogut fer-ho per decret d'alcaldia, per junta de govern.» Saben què hauria estat la pregunta en el Ple següent? «Com és possible que un tema d'aquesta envergadura no el portin per Ple?» No ens facin trampes. Vostès, si són honestos, haurien de reconèixer que la primera pregunta que haurien de fer en les convalidacions o en els decrets a donar compte en el Ple hauria estat aquesta que els dic. Per tant, com poden retreure'ns que portem un assumpte d'aquesta envergadura en el Ple? No ens retreguin això, si us plau, llevat que tinguin criteris diferents –que ja ho hem vist– sobre què vol dir la transparència.
Nosaltres ho portem al Ple, i, per tant, som conseqüents amb la necessitat d'explicar bé als ciutadans què és el que estem fent i per què ho estem fent. Partint de la base que, evidentment, descatalogar no agrada a ningú, el més fàcil és catalogar, quedes bé amb tothom. Però, alerta, en aquest plenari, i no en aquest mandat, però sí en aquest Ple s'ha catalogat i descatalogat a la carta. I en som testimonis alguns regidors que érem a l'oposició aquí. S'ha catalogat i descatalogat a la carta en funció de com anaven els vents de la sentència. Perquè d'informes de tècnics molt solvents i de molt prestigi dient que no passaria allò que finalment va passar també n'hi ha en aquest Ajuntament, i es van pagar a despatxos externs, per cert. I eren solvents i irrefutables, d'un prestigi irrefutable, i es van perdre. I es va descatalogar exprés allò que muntanyes de papers deien que era imprescindible de catalogar, en un mateix Ple, es diu tot el contrari, que ja no cal, per intentar eludir el compliment d'una sentència que després no es pot eludir i s'acaba pagant, amb interessos, per cert que van costar, si no recordo malament, els interessos, 200 o 300.000 euros més.
No és qüestió ara de jugar amb els diners dels contribuents. I siguem seriosos, quedar bé en sabem tots. Què m'agradaria més a mi que ara sortir dient: «Escolti, miri, tot el patrimoni de la ciutat tot catalogat i salvat.» Però si aquest criteri amb relació al patrimoni municipal hagués presidit les tres dècades que ens precedeixen, creguin-me, la ciutat de Girona avui tindria un aspecte molt diferent del que té ara. Els puc recordar l'obra de l'arquitecte Claret, l'únic membre gironí del GATCPAC, allà on hi havia el bar l'Oficina? Això va ser en aquest Ajuntament presidit per les esquerres que

va anar a terra. Els puc recordar la casa que hi havia a Pare Claret, on hi ha l'edifici on hi ha ara en els baixos Massimo Dutti Els puc recordar la casa que hi havia a Maragall davant de la farmàcia Carme Pla. Els puc recordar tot això? I molts més i molts més. No em vinguin a dir que aquí partim del precedent de l'època franquista de quan es van tirar a terra els xalets de Masó allà a l'avinguda Santa Eugènia, que és veritat, com si no hagués passat res més a l'entremig, per favor. Tindríem una ciutat completament diferent de la que tenim avui si el criteri que vostès demanen que s'apliqui en aquest cas s'hagués aplicat les tres dècades que ens precedeixen.
I compte, perquè d'edificis interessants a protegir n'hi ha molts. Jo els recordo l'Hospital Josep Trueta. Ho saben que va ser obra d'un premi nacional d'arquitectura a l'època de la República, que és l'únic exemple que hi ha a les comarques gironines d'aquesta arquitectura? L'arquitecte que va fer l'Hospital Trueta en el seu moment, a l'època de la República, va ser Premio Nacional de Arquitectura.
Bé, hem assistit a com, d'alguna manera, quan aquest criteri es posava en discussió, la banalització de la conservació d'aquest patrimoni. O sigui, allò es podia tirar a terra, allò es podia enderrocar i no es poden enderrocar altres edificis que porten un risc econòmic per a la ciutat de Girona claríssim. Escoltin, haurien de fer-se mirar una mica la coherència.
Evidentment que no ens agrada, però ho hem de fer. I ho hem de fer perquè aquest no és un tema que s'hagi improvisat. Vostès, alguns dels que han tingut responsabilitats de govern el coneixen al detall; potser no coneixen l'últim informe, però el podrien haver conegut. Però imaginem que no el coneixen, però saben de què estem parlant. No intentin presentar com si no tinguessin cap tipus de responsabilitat en la resolució i en la complicació d'aquest cas.
I, per tant, vista l'experiència del cas del xalet Tarrús o del cas Bambini, que sumat a aquesta ciutat li ha costat molts de milions d'euros. Sí, senyora Bosch jo encara recordo el taló que es va firmar a mans de la família propietària del xalet Tarrús l'endemà mateix del Ple en què es va descatalogar o en què es va acceptar la fermesa de la sentència. I ho recordo perfectament, i superava el milió d'euros. I era una primera part del pagament. Per tant, siguem seriosos.
I vostès mateixos, a l'anterior Govern, el senyor director general de Patrimoni d'avui i antic regidor d'Urbanisme, va aportar una descatalogació parcial del garatge Forné, perquè la rampa helicoïdal, que era un element que algú considerava –i crec que amb bon criteri– singular i que s'havia de protegir, es va quedar que era insostenible de protegir perquè no era compatible amb cap ús urbanístic posterior i segurament allò s'hauria hagut d'indemnitzar. I es va treure del patrimoni. Per tant, també hi ha informes de gent molt solvent que diu que la rampa helicoïdal s'havia de mantenir i després el mateix Ajuntament diu que no.
I, escoltin, vista la impossibilitat d'arribar a un acord, vistos els precedents, vistos els riscos, em sembla que hem de dir a la ciutadana mirant-la cara a cara que no podem córrer aquest risc, que és extrem. I sentint-ho molt, aquest és un edifici que l'hem de treure del catàleg de patrimoni. Per això, els proposem, i hem tingut un debat i n'hi haurà més de debats a l'entorn d'això, en som conscients, però per responsabilitat i disposats a donar totes les explicacions que facin falta, portem a la consideració d'aquest Ple aquesta proposta.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per catorze vots a favor dels grups municipals de CiU, PPC i els regidors i regidores no adscrits senyor Carlos Palomares, senyor Carles Bonaventura i onze vots en contra dels grups municipals del PSC, CUP, ICV-EUiA, i els regidors i regidores no adscrits Sra. Glòria Plana, Sra. Pia Bosch, Sr. Xavier Amores, Sr. Àngel Quintana, Sra. Amèlia Barbero i el Sr. Joaquim Bonaventura.

COMISSIÓ INFORMATIVA DE SERVEIS A LES PERSONES

12. Acceptar la invitació de la Fundació Campus Arnau d'Escala per incorporar l'Ajuntament de Girona com a patró electiu d'aquesta Fundació.

En el Pla Estratègic de la Fundació Campus Arnau d'Escala, es fixa com objectiu prioritari posicionar la Fundació com a institució d'excel·lència en recerca i innovació en matèria de serveis socials i sociosanitaris. En aquesta línia, es fixa com a una de les estratègies eixamplar el nombre d'institucions en el Patronat incorporant organismes i entitats de referència que avalin el projecte global i que possibilitin la projecció de la Fundació envers la missió que té encomanada.
En aquest sentit la Fundació Campus Arnau d'Escala ha tramès a aquest Ajuntament una carta en què proposa la incorporació de l'Ajuntament de Girona com a soci estratègic que ha d'impulsar la presència del món local al Patronat de la Fundació, així com el desplegament de futures accions de recerca, innovació i transferència de coneixement en l'àmbit de les polítiques locals socials, en qualitat de patró electiu de la Fundació.

Per tot l'exposat, la comissió Informativa de l'àrea de Serveis a les Persones sotmet a la consideració de l'Ajuntament en Ple l'adopció del següent acord:

Primer.- ACCEPTAR la invitació formulada per la Fundació Campus Arnau d'Escala, per incorporar-hi l'Ajuntament de Girona com a patró electiu, amb un període de vigència de 4 anys, renovables de forma indefinida, segons estableixen els estatuts de la Fundació.

Segon.- Nomenar el regidor delegat de Serveis Socials, Cooperació i Participació, com a representant de l'Ajuntament de Girona al Patronat de la Fundació Campus Arnau d'Escala.

Presenta la proposta el senyor Carles Ribas, regidor delegat d'Urbanisme i Activitats, qui exposa, se'ls hi va comentar a la comissió informativa pertinent la recepció de la invitació formulada per la Fundació Campus Arnau d'Escala, que, fins i tot, se'ls va entregar un document de la finalitat pròpiament de l'activitat i dels condicionants que no comportava cap mena de repercussió econòmica envers l'Ajuntament. I atenent la tasca que duu a terme aquesta entitat, sobretot en la investigació bàsica i aplicada en els camps del serveis socials i sociosanitaris, els hi demanaríem el vot favorable. Moltes gràcies.

Ningú demana la paraula i sotmesa la proposta a votació, s'aprova per unanimitat.

(La sessió se suspèn cinc minuts.)

El senyor alcalde comenta, senyores i senyors, si els sembla, podríem reprendre el Ple, perquè han passat més de cinc minuts.
Aprofito per excusar el senyor Carles Palomares, que per motius de salut s'ha hagut d'absentar del Ple i per tant, no podrem comptar amb la seva presència en el que queda de ple i esperem que es pugui refer, però tenia febre i no ha pogut mantenir més ja la seva presència al Ple.

En aquest moment el senyor Carles Palomares Safarres abandona el saló de sessions.

MOCIONS ENTITATS CIUTADANES

13. Moció que presenten les entitats Mesa d'Entitats per la Participació i Justícia i Pau de Girona per demanar suport institucional d'assessorament davant la modificació de la Llei d'Impostos de Societats per a Entitats Ciutadanes.

A finals de Novembre de 2014, es va aprovar la Llei 27/2014 de 27 de novembre de l'Impost de Societats que afectarà les entitats no lucratives a partir de l'1 de gener de 2015, amb la qual s'eliminen els supòsits que eximien algunes entitats d'haver de presentar l'impost.
A partir d'ara, qualsevol Entitat (encara que no realitzi cap activitat econòmica i amb independència del seu volum) estarà obligada a presentar l'Impost de Societats.
A més, la llei afectarà els exercicis iniciats a partir de gener de 2015 significant que, malgrat que l'impost no s'haurà de presentar fins 2016, les Entitats hauran de portar una comptabilitat de partida doble des de 2015 a fi de poder identificar adequadament els ingressos i despeses corresponents a rendes exemptes i no exemptes.
D'altra banda, la reforma fiscal referent a l'Impost de Societats no afecta les entitats acollides a la Llei 49/2002, com fundacions i associacions declarades d'Utilitat Pública. Les entitats amb aquest tipus de règim fiscal estaran obligades com fins ara a presentar l'Impost de Societats i continuaran tributant al 10% per aquelles rendes no exemptes que puguin tenir.
I, recentment, han sortit a la Premsa informacions d'una adaptació, a petició de CiU al Congrés, del redactat de la Llei per suavitzar l'impacte i eximir les Entitats més petites de l'impost de Societats.
Degut a aquest fet, i al seu gran desconeixement per part del teixit Associatiu de la ciutat, el dia 12 de Febrer de 2015 varem convocar una nova reunió de la MESA D'ENTITATS PER LA PARTICIPACIÓ per tal d'informar a aquelles Entitats que volguessin conèixer els detalls de tal modificació de Llei. I, arrel del debat sorgit a la reunió abans esmentada, varem coincidir en la necessitat que totes les Entitats de la Ciutat coneguin aquesta Llei per tal que, producte del seu desconeixement, no siguin multades pel no compliment de la mateixa.
Així doncs, i amb l'objectiu de donar-ne coneixement al teixit Associatiu de Girona com abans millor, i demanar el suport Institucional d'assessorament davant tal modificació de Llei, varem acordar entrar en Registre la present Petició de Participació al Ple Municipal del 9 de Març de 2015 per proposar a aquest Ple de l'Ajuntament de Girona l'adopció dels següents acords, enumerats a la part dispositiva del present document:

Primer.- Que l'Ajuntament de Girona promogui una campanya exhaustiva d'informació a totes les Entitats Registrades a la ciutat, per tal que tinguin coneixement d'aquest fet.

Segon.- Que l'Ajuntament de Girona es posicioni respecte la modificació de llei d'Impostos de Societat per a Entitats Ciutadanes impulsada pel Govern Central, en la seva afectació per a les Entitats sense afany de lucre.

Tercer.- Que l'Ajuntament de Girona aprovi posar a disposició del teixit Associatiu de Girona les estructures assessores i jurídiques municipals, per tal de fer costat a les Entitats de la ciutat informant i reduint les seves despeses en aquests conceptes d'assessoria i defensa legal.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, per presentar la moció té la paraula el senyor Xavier Villarreal, que aprofito per saludar-lo i donar-li la benvinguda. Que pugi aquí, si us plau, al faristol.
Tots vostès tenen un paper que el senyor Villarreal m'ha demanat que cadascú dels

regidors el pugui tenir. Penso que no és la primera vegada que participa en aquest plenari.

La senyora Sílvia Paneque, demana la paraula.

Fa ús de la paraula la senyora Sílvia Paneque, portaveu del grup municipal del PSC, qui expressa, per indicacions de la secretària, que n'hem parlat aquest matí, nosaltres retirem la moció corresponent al punt número 14 de l'ordre del dia, perquè és en el mateix sentit.

Intervé el senyor alcalde, qui expressa, que consti en acta que vostès retiren la moció següent perquè tenia un tenor similar.
Molt benvingut, senyor Xavier Villarreal. Vostè sap que disposa de cinc minuts, després els grups municipals intervindran i vostè disposarà d'un petit torn per si creu que ha de donar alguna explicació que li demanin els grups i seguidament ja passaríem a la votació.
Per tant, senyor Villarreal, quan vulgui té la paraula.

Fa ús de la paraula el senyor Xavier Villarreal, representant de la Mesa d'Entitats per la Participació i Justícia i Pau de Girona, qui exposa, senyor alcalde, regidors, regidores, us hem entregat un paper amb el llistat de suport d'entitats i col·lectius d'aquesta ciutat a aquesta moció, un llistat de suport que també els seguidors via *streaming* del Ple també el podeu veure que l'acabo de penjar al *hashtag* Ple Girona i així tothom el pot veure.
Molt bé, com deveu saber, a finals de novembre del 2014 es va aprovar una llei de modificació de l'impost de societats que afectarà les entitats no lucratives a partir de l'1 de gener d'aquest 2015, o sigui, ja està en efecte, amb la qual s'eliminen supòsits que eximien algunes d'aquestes entitats a haver de presentar l'impost. I a partir d'ara, qualsevol entitat sense afany de lucre que compleixi certes condicions estarà obligada a presentar l'impost de societats.
A més, aquesta llei afectarà exercicis a partir del gener d'aquest 2015, la qual cosa significa que tot i que no s'haurà de presentar fins al 2016, aquest mateix any –ja estem dintre o a punt d'acabar aquest primer trimestre– les entitats han de portar una comptabilitat que per la desconeixença de si compleixen les condicions o no, que més endavant explicarem que s'han posat, doncs, clar, han de portar aquesta comptabilitat i, per tant, tenen un desconeixement de si al final hauran de presentar o hauran de pagar aquest impost. O en cas de no fer-ho, ser multades, amb el que això suposa i la perillositat per al teixit associatiu de la nostra ciutat.
Recentment, i amb l'objectiu de suavitzar l'impacte, suposo, i eximir les entitats més petites d'aquest impost de societats, s'ha publicat al BOE una *reducción de obligaciones formales* a les entitats parcialment exemptes, regulades segons un article que comença a dir en un llenguatge més tècnic, el qual no coneixem molts de nosaltres, que queden excloses algunes d'aquestes entitats que no superin cinquanta mil euros anuals d'ingressos totals o bé que l'import total dels seus ingressos corresponents a rendes no exemptes tampoc superin aquests dos mil euros. És un llenguatge tècnic que no coneixem i que continuem amb la por, moltes entitats, d'aquesta modificació.
I després de preguntar al llistat d'entitats que han donat suport, moltes d'elles hem coincidit en el fet que el principal barem per decidir si una entitat ha de pagar l'impost de societats o no hauria de ser l'afany de lucre d'aquesta entitat o no. Per tant, aquest hauria de ser el principal barem i aquest hauria de ser el condicionant principal pel qual regular aquest pagament de l'impost de societats.
Així, doncs, tornem ara al 12 de febrer de 2015, que és quan varem convocar la reunió passada de la Mesa d'Entitats, una reunió que es va convocar pel fet de donar

informació a algunes entitats que desconeixien aquesta modificació i coordinar accions conjuntes per veure quin podia ser el posicionament del teixit associatiu davant d'aquest fet que desconeixíem.
I així, doncs, amb aquest objectiu de difondre al màxim aquest fet i coordinar les entitats i demanar també el posicionament del Ple, va ser quan varem decidir en aquesta reunió de la Mesa, fer aquesta petició de participació en el Ple municipal i pel fet que estem avui aquí.
Sabem, perquè ja ho hem vist, que des de l'Ajuntament de Girona s'han anat impulsant espais d'informació, també s'ha donat suport a altres col·lectius que també n'han volgut donar. Però, bé, el fet que encara sabem que hi han entitats que desconeixen això i també el fet que hi ha més de setanta entitats que donen suport a aquesta petició, creiem que justifica sobradament el fet que avui estiguem aquí, demostrant una nova iniciativa de la Mesa que l'únic que busca és el que hem fet sempre des del 2011, que és coordinar entitats i col·lectius amb l'objectiu comú que és la defensa dels interessos del nostre teixit associatiu i, per extensió, de totes les persones que representem.
I és per tot això que estem avui en aquest Ple per fer o per demanar l'adopció dels següents punts al Ple de Girona.
Al primer punt el que demanem és que l'Ajuntament de Girona promogui una campanya exhaustiva d'informació a totes les entitats registrades per tal que tinguin coneixement d'aquest fet, per exemple, en forma d'audiències públiques o qualsevol altre format que el mateix Ple acordi.
El punt segon és que l'Ajuntament de Girona es posicioni respecte a aquesta modificació de la Llei d'impostos de societats per a entitats sense afany de lucre impulsada pel Govern central en la seva afectació principalment a aquestes entitats sense aquest afany de lucre. I, evidentment, pel debat que hem anat tenint a la Mesa i pel parer que hem anat recollint de les entitats que hi han donat suport, demanem el posicionament en contra pel que suposa un greu atac a les constants vitals del teixit associatiu de la nostra ciutat, tal com hem recollit d'aquestes opinions de les entitats.
Al punt tercer –i no m'estendré gaire més–, demanem que l'Ajuntament de Girona aprovi posar a disposició del teixit associatiu de la ciutat les estructures assessores i judicials municipals per tal de fer costat a aquestes entitats, i informar i reduir també les despeses en aquests conceptes d'assessoria i defensa legal.
I és per tot l'exposat amb anterioritat que demanem aquest posicionament d'aquest Ajuntament de Girona. I us informem que també arran de la resolució i si així fos necessari, continuarem coordinant accions conjuntes del que és el teixit associatiu de la nostra ciutat.
I per acabar, només voldria que ara féssim tots un pensament un moment, un supòsit: imagineu-vos per un moment que aquesta ciutat no tingués teixit associatiu, Girona de cop i volta no té teixit associatiu per A o per B, què passaria?
Imagineu-vos també en la posició en què queden ara mateix les entitats quan la seva principal font d'ingressos, de moltes d'elles, que és la Copa, són les barraques, ara mateix moltes entitats tremolen perquè no saben si demanar o no demanar participar-hi per, precisament, aquests buits i aquest desconeixement, que el llenguatge tècnic que vosaltres coneixeu heu d'entendre que el ciutadà planer com sóc jo o molts altres del teixit associatiu no entenem.
I és per això, perquè us feu aquest exercici de supòsit que no hi haguessin entitats, que creiem que cal que tots i totes els aquí presents sumem perquè això no passi.
Moltes gràcies per deixar fer la intervenció i resto a l'espera de la vostra opinió.

Obert debat, intervé el senyor Joaquim Bonaventura, regidor no adscrit, en nom dels regidors no adscrits que representa, qui expressa l'agraïment al representant de la Mesa d'entitats, i manifesta, nosaltres donarem suport a les peticions que fa la Mesa Ciutadana d'Entitats per la Participació.

Ho fem convençuts que la societat civil i que les entitats són necessàries per a la vida d'una ciutat. Ho diem també perquè les grans entitats que existeixen actualment i que sí que tenen una sèrie d'obligacions tributàries i de donar informació a les administracions públiques en tots els àmbits el primer dia que es van constituir també van ser entitats petites. És a dir, en el moment en què es van posar en marxa les grans entitats també van passar per un inici de creixement. I van néixer amb una sèrie d'intencions, i al llarg del temps després es van anar perfeccionant i van anar prestant serveis, de tal manera que avui a Catalunya i a Girona d'una manera molt i molt especial tenim una xarxa associativa molt consolidada que complementa i ajuda les administracions públiques que la qualitat de vida dels gironins i de les gironines sigui avui millor que fa uns anys.
I, de fet, això sempre ha estat una aposta d'aquí que no totes les responsabilitats han de recaure sobre les administracions públiques i, per tant, les entitats han estat sempre un espai importantíssim per tirar endavant i perquè les societats avancin.
Les entitats que signen aquest manifest o aquesta petició són entitats petites, són les que estan afectades per una normativa que en aquests moments encara està una mica confusa, perquè, efectivament, és molt fresca, està penjada al BOE, i no sabem encara exactament quina pretensió hi ha.
Jo diria, només el punt de lletra d'haver-ho llegit al BOE i tot això, que hi ha una mica com una sospita de les entitats que es creen i, per tant, una de les maneres de controlar-les o d'espantar..., que hi ha una evolució cap endarrere en aquest sentit, no? Vull dir que s'estan fent passos enrere i totes aquestes normatives fan que hi hagi gent que al final es desanimi i no tiri endavant projectes.
I, bé, les entitats aquestes petites són molt importants per a la ciutadania, per a la ciutat de Girona, i creiem que la petició que feu de demanar a l'Ajuntament que es posicioni suposo que és que es posicioni en contra de la normativa que ha sortit. Doncs, en un principi nosaltres hi estem d'acord. I també estem d'acord, en la mesura de les possibilitats que tingui aquest Ajuntament, a fer un cop de mà a les entitats per tal que us ajudin i, diguem-ne, us assessorin, ens assessorin –perquè jo formo part d'algunes d'aquestes d'aquí– de com s'han de resoldre a partir d'ara aquestes gestions. I això si es pot fer a través d'unes jornades, unes sessions informatives, els serveis jurídics de la casa..., tot el que faci falta perquè les entitats de la ciutat puguin créixer i se sentin també una mica acompanyades i que no tinguin por de tirar endavant. En aquest sentit, reitero el nostre compromís. Per tant, el vot serà favorable, el meu vot, en representació també dels meus quatre companys.

Intervé la senyora Glòria Plana, regidora no adscrita, qui expressa, gràcies a la Mesa d'Entitats. Gràcies també al senyor Villarreal per presentar aquesta moció. Tots som conscients del paper que tenen les entitats sense afany de lucre a la ciutat de Girona, del paper que juguen les associacions en aspectes tan bàsics com la cohesió social, la qualitat democràtica, les polítiques públiques que realitzen els governs locals, així com que també hem de ser conscients de protegir-les i de potenciar-les.
Amb aquesta llei aprovada al novembre entenc que volent potenciar segurament de bona fe, segurament que deu ser d'aquesta manera, la transparència financera i comptable de les entitats i associacions, el que han fet és complicar la gestió administrativa i burocràtica de les entitats. Recordem que la majoria dels recursos humans de què disposen són voluntariat i que són persones que es dediquen a portar a terme els objectius de cada entitat, dedicar-se a altres feines, a altres tasques administratives o de gestió perjudica el funcionament i perjudica la finalitat i els objectius pels quals existeix cada una de les associacions. Per tal que aquestes entitats puguin seguir sent la base del teixit, de la cohesió i de la convivència de la ciutat, entenc que s'ha de donar, en la mesura que sigui possible per part d'aquest Ajuntament, l'acompanyament i el suport que cal. És per això que donaré suport a aquesta moció.

Intervé el senyor Carles Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, en primer lloc, vull agrair a la Mesa Ciutadana i d'Entitats per la Participació que hagin vingut aquí, a l'Ajuntament de Girona, a presentar aquesta moció. Bé, aquesta vegada, en concret aquesta llei que, com s'ha dit, s'ha aprovat, amenaça en molts casos la supervivència econòmica de moltes entitats del nostre país i en d'altres, com a mínim, dificulta enormement amb més tràmits i amb més burocràcia la seva gestió, ja que cal tenir en compte que moltes vegades, en la majoria dels casos, es tracta d'associacions petites, sense ànim de lucre i que funcionen gràcies a les hores i hores que els seus membres hi dediquen de manera generosa i altruista.
Catalunya precisament, i ja s'ha dit, es caracteritza pel seu teixit associatiu, per la gran quantitat d'entitats i col·lectius que en àmbits molt diversos fan un treball encomiable i aquest és un valor que tots plegats hem de salvaguardar. I ara l'hem de salvaguardar d'una legislació que els posa massa pals a les rodes perquè puguin continuar desenvolupant la seva important tasca. Per tant, el meu vot també serà favorable ja que donem total suport a aquesta iniciativa i creiem imprescindible que l'Ajuntament de Girona ens faci costat a les entitats i col·lectius de la ciutat davant d'aquesta legislació.

Intervé la senyora Sílvia Paneque, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, gràcies, senyor alcalde, a la Mesa d'Entitats i al seu representant, el senyor Villarreal, per la presentació d'aquesta moció. Crec que els punts d'acord que ens proposen recullen perfectament allò que hem de fer des d'aquest consistori: posicionar-nos en contra d'aquesta modificació legislativa, per un costat; informar a tot el teixit associatiu de la nostra ciutat de quines implicacions té mentre estigui en vigor, que aquesta nova regulació legislativa obligarà aquestes entitats socials, culturals, associacions cíviques, clubs esportius, tots ells sense ànim de lucre, a declarar aquest impost de societats, sigui quin sigui el seu volum o dimensió.
Fins ara, aquestes entitats, com deia el senyor Villarreal, estaven parcialment exemptes i no estaven obligades a presentar aquest impost si no feien cap tipus d'activitat econòmica i, a més a més, complien els requisits que ens ha recordat dels cinquanta mil euros anuals o dels dos mil euros d'ingressos sotmesos a retenció, que no superessin aquests dos mil euros.
Per tant, aquesta iniciativa legislativa sobretot el que implica és una complicació administrativa i burocràtica per a aquestes entitats i per a aquestes associacions, la majoria amb pocs recursos humans i molt menys financers, i que la majoria d'elles es troben dirigides, gestionades, participades per persones que voluntàriament assumeixen aquesta responsabilitat social.
Girona, com han dit alguns dels regidors que m'han precedit, ha tingut i té associacions de caire, com deia, esportiu, cívic, social o cultural incorporades i integrades plenament en el teixit dels barris de la ciutat i que amb el seu treball voluntari a favor dels veïns i les veïnes enriqueixen la societat civil i la ciutat de Girona des de fa molts anys. Aquestes entitats i associacions desenvolupen cohesió social per mitjà de les seves activitats, contribueixen també a crear cultura, defensen principis generals de la democràcia o persones fràgils del teixit social. I és per això que pensem que és tan important defensar la seva feina com a peces claus de la nostra ciutat i és per això que donarem suport a aquesta moció.

Fa ús de la paraula la senyora Núria Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, en primer lloc, també agrair la defensa de la moció a en Xavier Villarreal, en nom de la Mesa d'Entitats, i també agrair el gran suport que ha tingut aquesta moció i que té aquesta moció i així ho demostra tota la llista d'entitats i associacions que ens ha presentat en Xavier, que a través de llegir i de parlar sobre aquesta moció estan altament sensibilitzats en la bestiesa –i ho dic així, clarament– que suposa l'aplicació d'aquesta llei, la modificació de la llei d'impostos de societat.

No em repetiré, és evident que Girona - i tu ho posaves d'exemple - no seria Girona si no tingués el teixit associatiu, repetim paraules, repetim qüestions que no estan buides, sinó estan plenes de contingut. Girona és una ciutat on hi ha moltes entitats, és una ciutat plenament viva, penso que ho demostra la quantitat de gent que s'han adherit a aquesta moció, però és plenament viva perquè és important, perquè la gent hi veu un valor a estar associat i formar part d'una entitat.
Aquest Ajuntament, doncs, ha anat donant suport a la constitució d'entitats i a donar-hi certes qüestions, facilitar certes coses. Però creiem que ara, és veritat, hauria de fer un pas més si realment aquesta modificació de llei d'impostos de societats acaba cristal·litzant, tal com sembla que és així. Perquè, malgrat que s'eximeixin entitats que tenen ingressos anuals menors de cinquanta mil euros, creiem que continua sent un atac a l'associacionisme. I en això penso que aquest Ajuntament ha de protestar, ho ha de dir, ho ha de manifestar i ha d'arribar fins a les últimes amb aquesta qüestió.
Clar, voler aplicar el mateix, la mateixa rasa per a tothom, ho he dit moltes vegades, genera desigualtats, la igualtat genera desigualtats. Per tant, tractar totes les entitats per igual, a qui acaba perjudicant? Les entitats petites, senzilles, humils, sense ànim de lucre, que el que fan és d'una manera voluntària dedicar temps i esforços en moments en què aquest temps i aquests esforços no són fàcils de dedicar.
Per una mesura de transparència es fa tot això? No, definitivament és per un afany recaptatori i no es pot entendre de cap altra manera, un afany recaptatori que recau una vegada més sobre els petits. Que l'apliquin, aquest afany recaptatori, sobre aquells que evadeixen, sobre aquells corruptes, etcètera, i no anem a perseguir la gent de bona fe, la gent de bona voluntat que el que fa és precisament contribuir al benestar de la societat.
Per tant, nosaltres donem suport als tres punts dels acords i esperem que aquest Ple, per unanimitat, hi pugui donar el màxim recolzament.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui manifesta, gràcies, Xavi, per presentar aquesta moció, gràcies a totes les entitats que hi han donat suport, pensem que és molt i molt important que hi hagi aquest suport del teixit de la nostra ciutat. Ara en aquests moments que tenim aquest debat, en d'altres ciutats de Catalunya també hi ha hagut aquest debat, molts municipis ja han aprovat aquesta moció i això és important, perquè vol dir que el teixit associatiu continua estant viu i reacciona a una nova agressió, que no és la primera ni serà la darrera, per desgràcia, del Govern del Partit Popular contra el teixit associatiu, en aquest cas, contra el teixit associatiu del nostre país.
I val a dir que pensem que és important recordar que a Catalunya hi ha un teixit associatiu molt dinàmic, molt actiu, molt crític i que, des del nostre punt de vista, s'hauria de potenciar encara més, perquè creiem que és un puntal democràtic i un fet diferencial que caracteritza una societat com la nostra, que amb aquest teixit associatiu es demostra que és avançada, plural i vitalista. I, és clar, enfront d'aquest dinamisme social, el Govern del PP ho interpreta com un perill que pot desestabilitzar certes coses i per això opta per desembocar una estratègia repressiva que té moltes cares, aquesta és una més, podem parlar de moltes, des de la «llei mordassa» fins a la recent ocurrència..., això d'obligar a resar a les aules, a passar pels intents d'espanyolitzar els nens catalans, prohibir referèndums, imputar persones per defensar idees o d'altres involucions de tipus democràtic. Per tant, aquesta reforma de l'impost de societats és una peça més d'una estratègia més global que té un objectiu molt i molt important: en definitiva, erosionar la societat civil, controlar-la, desgastar-la i afeblir-la. Nosaltres pensem que el que avui estem debatent aquí no és un fet aïllat, com deia, forma part d'una estratègia més global i es tracta d'una iniciativa molt ben rumiada per desgastar aquest teixit associatiu i, a la vegada, afeblir la mateixa societat amb la finalitat de desgastar-la i de controlar-la.

Creiem que les entitats parcialment exemptes no estaven obligades a presentar l'impost d'activitat econòmica i complien requisits com, per exemple, que els seus ingressos superessin els cent mil euros. Arran de la reforma fiscal impulsada pel Govern del PP a finals del 2014, va suposar un augment de la fiscalització per a les entitats sense ànim de lucre, això no deixa de ser la continuació de les reformes que ja s'han realitzat i que afecten especialment entitats esportives i que obliga a cotitzar per tots aquells monitors i entrenadors que hi col·laboren. Hi ha d'haver una prèvia, per tant. Els principals canvis en la llei amb la rectificació posterior realitzada afectaran les entitats amb uns ingressos anuals superiors als cinquanta mil euros, que es veuran obligades a portar a terme una sèrie de requisits fiscals i comptables. La més greu és que s'equipara la tributació de les entitats per determinades operacions a la tributació d'empreses mercantils.
Nosaltres pensem, en aquest sentit, que ha arribat el moment, ja que ens presenta aquesta moció, que es voti favorablement i que l'Ajuntament hauria de formar un equip tècnic municipal i posar-lo a disposició de les entitats, i no esperar que siguin les entitats les que es belluguin sinó que, com demana la moció, es faci un pas endavant i es dotin aquestes entitats d'informació a tots els nivells i se les pugui dotar d'aquest recurs per fer front a aquesta reforma. Com deia, moltes ciutats ja han aprovat això: Vic, Arenys de Munt, Vilanova, etcètera, i és important que Girona pel seu pes, per la dimensió que té, pel seu rol de capitalitat, és important que faci aquest pas.
Nosaltres sí que pensem que s'hauria d'explicitar amb més contundència el rebuig del consistori contra aquesta reforma de l'impost i també pensem que s'hauria de demanar a la Generalitat de Catalunya que les entitats continuïn exemptes i que, si cal, es doni empara a les entitats que estan disposades a practicar la insubmissió i la desobediència envers aquesta norma. No oblidem que el teixit associatiu català té una llarga tradició de desobediència i pensem que les entitats que vulguin optar per aquesta via, les institucions els haurien de donar suport.
Per tot això, agraïm un cop més que s'hagi presentat aquesta moció, li donarem tot el nostre suport i fem una crida a tot el teixit associatiu del país, a tot el país en el seu conjunt a fer front a aquesta nova agressió del PP que no podem tolerar de cap de les maneres.

Fa ús de la paraula la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui manifesta, vull agrair-li al senyor Villarreal la seva intervenció i la veritat és que jo faré la meva intervenció, senyor Villarreal, en funció de la seva, perquè si hagués de fer ara una intervenció en funció del portaveu que m'acaba de precedir, sincerament, entraríem en un debat que no crec que sigui la voluntat de la Mesa d'Entitats a l'hora de presentar aquesta moció. Perquè a una ja li cansa la demagògia i l'insult per l'insult; jo crec que es pot defensar el que un pensa sense insultar o faltar al respecte, ni fer demagògia, que és el que fa el senyor Navarro cada mes quan arribem en aquest Ple: insultar i faltar al respecte al Partit Popular. Però, bé, com he dit, no entraré ara en un debat amb el senyor Navarro per respecte, jo sí, a la Mesa d'Entitats, que és qui presenta aquesta moció.
Miri, nosaltres no li donarem suport i jo ara li explicaré les raons, però sobretot jo sí que li voldria dir: miri, nosaltres donaríem suport al primer punt d'aquesta moció, perquè possiblement, si s'hagués explica't millor aquesta reforma, possiblement haguéssim evitat aquesta moció. Sé que s'han dit moltes coses sobre aquesta reforma i també se n'ha fet una mica de demagògia i s'ha utilitzat. El primer punt és quan diu que l'Ajuntament promogui una campanya d'explicació. Doncs segurament, si s'hagués explicat millor, ens la podríem haver estalviat aquesta moció, com li deia. I potser també ha pecat el Govern i fins i tot el meu partit o el meu grup municipal a l'hora d'explicar millor aquelles reformes que es fan en aquest sentit des del Govern d'Espanya, que en aquests moments el presideix el president del meu partit.

Per què? Doncs, miri, perquè els portaveus que m'han precedit, quasi tots, han parlat de les entitats petites, les entitats petites que són aquelles que segurament en tenim més a la ciutat de Girona, que són molt dinàmiques, però en dimensió són petites, que ens ajuden molt, perquè nosaltres també pensem que el teixit associatiu de la ciutat de Girona és important i que se l'ha d'ajudar i que se l'ha de protegir, que deia la senyora Terés. Bé, doncs totes aquestes entitats petites amb la modificació última que s'ha fet d'aquest impost i, per tant, de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost de societats, ja queden exemptes de l'impost de societats, fins i tot de presentar-lo. Per què? Doncs, com es deia, perquè són aquelles que estiguin per sota dels cinquanta mil euros, les entitats petites. Aquelles que comencen a créixer o aquelles que es fan més grans –el senyor Bonaventura deia que hi ha grans entitats avui que van començar sent petites–, doncs bé, quan es fan més grans, sí que generen ja un altre tipus d'activitat i fins i tot de recursos econòmics.
Per tant, d'entrada, les entitats petites queden exemptes de presentar l'impost, s'hauria d'haver explicat millor? Segurament, però és així i està publicat al butlletí oficial de l'Estat al qual vostè fins i tot ha fet referència i parlava del llenguatge tècnic amb què està publicat; es publica en el llenguatge que s'ha de publicar, que és el tècnic, estem parlant d'una norma tributària i, per tant, el llenguatge que s'utilitza és el llenguatge tècnic. Però si ho traslladem a la realitat del dia a dia, vol dir les entitats més petites, seguiran estan exemptes. Perquè vostè deia que el barem hauria de ser l'afany de lucre, deia vostè. Bé, això donaria per a un altre debat, però fins a dia d'avui tampoc era aquest el barem i ara estàvem parlant d'una reforma molt concreta.
Que s'ha de seguir treballant i així s'està fent, i en el Senat el ministre Montoro va dir que seguiria fent-ho? Que aquests cinquanta mil euros poguessin tornar a situar-se en els cent mil que eren? Bé, doncs això s'està treballant, s'està parlant, s'està en converses i no s'ha tancat la porta, però sí que ja s'ha publicat que hi ha un primer límit que es posa, que no hi era en la primera reforma, que són aquests cinquanta mil euros.
Per tant, a mi sí que m'agradaria que no es traslladés..., és com abans, en un altre punt de l'ordre del dia d'avui es deia: «El comerç a Girona està en perill, desapareixerà.» No és veritat i tampoc és veritat que el teixit associatiu de la ciutat de Girona estigui en perill com per desaparèixer, que vostè ens deia que ens imaginéssim una Girona sense teixit associatiu. Crec que no s'ha de ser tan alarmant i crec que s'ha de ser més ponderat a l'hora de fer certes afirmacions.
I li torno a insistir que potser hem pecat de no explicar-ho prou bé, d'acord, però això no vol dir que tot sigui dolent i que tot s'hi val a l'hora de defensar allò que com que ho fa el Govern d'Espanya, que és del Partit Popular, i no ens agrada el Partit Popular, doncs anem a la demagògia i a la crítica pura i dura i a dir que tot ho fa malament i que vol acabar amb tot i que vol carregar-s'ho tot, quan és totalment el contrari.
I la senyora Terés ha dit una cosa que jo he de contestar i he de rebatre i és que això no es fa per afany recaptatori, tot el contrari, es fa per tenir i enfortir el control de l'impost en si, de l'impost de societats.
I ja acabo, senyor alcalde, que ja em comença a mirar malament. Només vull acabar amb una cosa, miri, no pot ser, i ho sento molt i ho he de dir, no pot ser que tots ens omplim la boca de millorar amb la transparència i quan es prenen mesures que no acaben d'agradar ni de convèncer, perquè poden complicar burocràticament o administrativament alguna cosa, en ares de fer-ho tot més transparent, ens queixem a la mínima. La transparència l'hem de practicar totes les administracions, l'hem de practicar tots els partits polítics i l'hem de practicar tots aquells que en un moment donat reben diners públics. Les associacions, la majoria, reben diners públics d'aquest mateix Ajuntament i, per tant, tots estem d'acord que el diner públic l'hem de sotmetre a la màxima transparència. I no estic dient que s'hagin de posar traves, però sí que crec que tots hem de tenir una mica de paciència, hem d'ajudar-nos uns als altres perquè, en ares d'anar fent-nos tots més transparents, segurament trobarem

complicacions d'aquest tipus, que haurem de salvar entre tots, però que s'aniran instal·lant, perquè ser transparent en tots els àmbits, sí que vol dir efectivament a vegades un càrrec més de feina, en aquest cas, administrativa més que altra cosa. I, per tant, crec que també s'ha de valorar positivament que tots estiguem treballant per fer més transparents sempre que –i en aquests cas les associacions aquí en reben– tinguin diner públic a través de subvencions.

Intervé el senyor Carles Ribas, portaveu del grup municipal de Convergència i Unió, qui expressa, molt benvingut, senyor Villarreal i en representació de la Mesa d'Entitats. Jo només començaria indicant-li que aquest equip de govern ha donat clares mostres des d'inici de la seva fervent creença en les entitats i el paper que juguen a la societat gironina; la mostra és que avui està vostè aquí exposant en aquest Ple de l'Ajuntament, obrint aquest Ple de l'Ajuntament a les entitats perquè posin de manifest les seves necessitats, les seves inquietuds i les seves propostes. Per tant, això ja és un pilar fonamental del que ha entès aquest equip de govern d'una nova forma d'entendre la política, on la participació de les entitats juga un paper fonamental.
Per tant, en tot el que és l'argumentari de la seva moció no podríem més que donar-hi el nostre suport i encoratjar perquè se segueixi treballant, tant amb la Mesa com amb les entitats, en favor de la societat gironina. Convergència creu amb aquesta proposta, i la mostra clara és que - ara ho apuntava la senyora Veray- és que la modificació que es va dur a terme va ser en el Senat arrel d'una petició del Grup de Convergència i Unió, on es va posar el topall als cinquanta mil euros, a partir d'aquí, a les entitats que quedaven exemptes o recuperaven aquestes exempcions a l'hora d'haver de presentar l'impost de societats.
L'únic que ens genera, de la moció, que ja li puc dir que el primer i el segon punt els compartim íntegrament, és en referència al tercer punt quan ens posa l'afirmació que posem a disposició tots els serveis per intentar reduir els costos tant d'assessoria com de defensa legal. Això genera una problemàtica evident dintre de l'Ajuntament, perquè l'Ajuntament no pot cedir aquests serveis a entitats privades i jo el que li demanaria, en aquest sentit, i em sembla que potser ho he entès de la seva explicació, que és que el que demanava és més una orientació i un acompanyament a les entitats amb aquest aspecte i no tant potser el que seria el suport econòmic quant a l'assessorament i a la representació legal. Si és així i fem aquesta modificació, li aprovaríem íntegrament el que és la moció, més que res perquè, si no, estaríem donant com una falsa esperança a les entitats que l'Ajuntament assumiria costos que realment no pot assumir, quan vostè els està incloent en aquest últim punt de la seva moció. Si aquest tercer punt s'entén amb el suport, l'acompanyament i l'orientació que l'Ajuntament, evidentment a totes, i creiem fermament en aquest punt. Si no, el que no farem és votar en contra, ens abstindrem; però jo crec que no podem portar a enganys a la gent i sobretot a les entitats aprovant un punt que donaria a entendre una qüestió que jurídicament seria inviable de dur a terme.

L'alcalde dóna la paraula al senyor Xavier Villarreal.

Fa ús de la paraula el senyor Xavier Villarreal, qui expressa, gràcies a tothom que hi ha donat suport. Per començar, contestaré el senyor Ribas amb aquest tercer punt. Sí, el que es demanava des d'un bon principi és més, com diuen aquí, un aspecte d'assessoria a les entitats que, moltes d'elles, davant del que seria conèixer el que són les característiques d'aquesta modificació, en aquest acompanyament d'assessoria és allà on, a l'hora de dirigir-se, és l'acompanyament de l'Ajuntament que demanem. No és lògicament perquè l'Ajuntament assumeixi unes despeses, per dir alguna cosa, a l'hora de multes o a l'hora d'aspectes que la mateixa negligència de l'entitat hagi provocat, és només l'entitat que vulgui conèixer les característiques i vulguin tenir

aquest acompanyament del seu Ajuntament, l'Ajuntament posi a disposició aquests aspectes assessors.
En principi aquest punt anava amb el que deia ara últimament, no hi ha entre línies, no hi ha res més, és senzillament això: demanar aquest acompanyament davant del desconeixement de les entitats.

Intervé el senyor alcalde, qui diu, pel que interpreto de les paraules del senyor Ribas, entenc que ell el que proposa és que aclarim que es tracta de proporcionar informació adequada a les entitats que tinguin dubtes en aquest sentit, no tant de proporcionar-los un recurs jurídic per defensar-los davant de. Entenc això, és el que estava explicant el senyor Ribas.

Intervé el senyor Xavier Villarreal, qui aclareix, per dir alguna cosa, una entitat que es vulgui adreçar a un assessor, hi ha assessors que potser diuen que és sense cap cost, però hi han campanyes que s'estan veient de diferents assessors que ofereixen aquesta tasca d'assessorament a canvi d'uns costos baixos a entitats i és aquí quan, en aquest primer assessorament, acompanyament i informació, és aquí on demanem la col·laboració institucional. L'objectiu era aquest i és el que crèiem que sortia exposat al punt tercer.
Vull donar les gràcies a tothom que hi ha donat suport i he pres alguna nota del que s'ha anat dient.
I sobre el tema del barem d'entitats sense afany de lucre o no, el tema d'entitats més grans i més petites, entitats que han anat creixent... Tota entitat sense afany de lucre, creiem del debat que hem anat tenint a la Mesa i dels comentaris que hem recollit, el moment en què ha de destinar part dels seus ingressos o part del seu moviment econòmic a unes despeses que no són finalistes, lògicament hi està perdent. Vull dir, tota entitat sense afany de lucre, sigui gran, sigui petita o sigui de qualsevol tipus. Entitats que fan tasques com cooperació, dinamització de barris, promoció de la pràctica de l'esport, de la cultura, etc, tota despesa que s'hagi de dedicar a aspectes que no són finalistes és una pèrdua per a la ciutadania. Per tant, és aquí on creiem que el principal aspecte que s'ha de tenir en compte és el fet d'entitats sense afany de lucre o no més enllà d'aquestes quantitats, que al final pots posar un topall, però que una entitat que no té aquest afany de lucre i que és de gran volum pot veure que els seus usuaris se'n perjudiquin.
Llavors, la perillositat del teixit associatiu. No és ser alarmistes, senzillament és dir una realitat que hem anat rebent: hi ha por, hi ha desconeixement i aquest desconeixement fa que moltes entitats es puguin plantejar el fet de seguir o no amb la tasca que fan, degut a aquests dubtes que tenen. Hem d'entendre la vitalitat del teixit associatiu de Girona, la importància i el fet que no es pot perdre un cordó umbilical tan important com el que s'ha anat teixint aquí a la nostra ciutat durant anys entre el que és la ciutadania i les nostres institucions. Un cordó umbilical en forma d'entitats veïnals, entitats socials, entitats de tot tipus que l'únic afany que tenen és representar el millor possible les persones que hi prenen part.
La fórmula d'informació? No ho sé, vull dir, fórmules n'hi ha moltes i aquí, el mateix Ple de l'Ajuntament serà el que sàpiga quina és la millor fórmula a fer. Els tres punts que hem demanat nosaltres intenten ser el màxim d'oberts possible, per ser el més assumibles possible i que, per tant, això ja després sigui a decisió del mateix Ajuntament.
I després sobre el tema d'ajudar, de protegir... Aquí s'ha dit, vostè en concret, senyora Veray, perdoni, però jo sí que respondré la seva intervenció des de tot el respecte també, però el fet que em digui que s'ha de protegir i s'ha d'ajudar el teixit associatiu i no sé si vota en contra o s'absté, encara no ho sé. Es pot saber? S'absté o vota en contra?

Respon la senyora Concepció Veray, qui diu, tenint en compte que vostè ha dit que el segon punt ja el canviava i el que ens demanava a aquest plenari és que diguéssim que estàvem en contra de la reforma, nosaltres li votarem en contra de la moció. Fins ara no ho havien escrit, però ara resulta que ho han escrit.

Intervé el senyor Xavier Villarreal, qui manifesta, jo crec que el que és greu del tema principalment és aquesta modificació de la llei, si no hi hagués hagut aquesta modificació de la llei, avui no estaríem aquí. I senzillament, fer cortines de fum en forma de responsabilitzar que no hàgim explicat millor o pitjor i que hàgim afegit punts, trobo..., Déu n'hi do per mi personalment que posi aquestes cortines de fum en lloc de responsabilitzar la principal persona que ha modificat aquesta llei, que és el seu Govern, i no és una cosa personal, des del respecte. Però crec que des del costat de responsabilitzar ciutadans que l'únic que volem és promoure l'activitat de la ciutadania, a mi sincerament no m'agrada i és el fet que volia regir-nos més al punt aquest.
Per tant, els punts són aquests.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, d'acord, el senyor Ribas li llegirà, perquè quedi clar exactament el que estem aprovant en el tercer punt, una proposta de transacció, si és que estem dient això i hem entès tots això, perquè tal com està redactat, a més a més, hi ha una esmena tècnica que s'ha de fer sí o sí, perquè l'Ajuntament, que jo sàpiga, no té estructura judicials, encara, no som pas un òrgan judicial, s'hauria de corregir això segur. Senyor Ribas, té la paraula.

Intervé el senyor Carles Ribas, qui exposa, fonamentalment seguint una mica l'argument que ha dit fa un moment, senyor Villarreal, diria que l'Ajuntament de Girona aprovi posar a disposició del teixit associatiu de Girona les estructures assessores i jurídiques –no judicials, sinó jurídiques– municipals per tal d'orientar les entitats de la ciutat.

Intervé el senyor Xavier Villarreal, qui expressa, entenc el terme jurídic, que no judicial, això ha estat un error del llenguatge, tecnicista, segurament, i la resta és reduir-ho molt. En principi, jo no tinc potestat ara per modificar aquest punt, perquè ho vam decidir en assemblea. Jo crec que aquest redactat i el fet que si la paraula encara queda i l'objectiu que jo us dic que tenia la Mesa era aquest i amb això em quedo. És a dir, si creieu amb el que va dir l'assemblea, m'agrada, però jo no tinc la potestat de modificar-ho, pel funcionament que tenim, que és millor o pitjor, però és amb el que em trobo.

Intervé el senyor Carles Ribas, qui exposa, per facilitar el tema i entenent que la Mesa és la que ha decidit la redacció, podríem fer una cosa, permeti votar separadament el primer i el segon punt de manera conjunta. El tercer, que ja li he dit que ens abstindríem, però el que no volem crear són aquestes falses expectatives a les entitats. Per tant, si permet votar el primer i el segon punt de manera conjunta, el votaríem a favor i al tercer ens abstindríem. I així d'aquesta manera ens evitem, i vostè pot consultar les entitats i després podem parlar tranquil·lament del redactat definitiu que faci falta.

El senyor alcalde, aclareix, entenem que és amb el redactat original, el tercer punt.

Intervé el senyor Villarreal, qui diu, amb aquesta situació ens hi hem trobat ja, jo el que dic des del meu punt de vista, no puc actuar.

El senyor alcalde, aclareix, senyor Villarreal, no li plantegem cap modificació en el redactat. Li diem: posi a votació la moció i li demanem, com s'ha fet amb altres

mocions d'altres grups, que el tercer punt el poguéssim votar a part, el tercer punt tal com vostès l'han plantejat, li demanem poder-lo votar a part.

El senyor Villarreal, diu, a nosaltres ens agrada la moció en complet.

El senyor alcalde, diu, senyor Villarreal, ja la votarem la moció en la seva integritat, només que a nosaltres ens agradaria poder fer un vot diferent en el tercer punt dels punts primer i segon, és això. Senyora Veray, té la paraula.

Intervé la senyora Concepció Veray, qui demana un aclariment, perquè no m'agradaria que constés en acta que jo culpo ningú. Miri, jo, senyor Villarreal, li llegiré textualment el punt segon de la moció que vostè ha presentat, que és la que tinc jo a l'ordre del dia, si l'han canviada, a mi no me l'han donat. Doncs diu que «l'Ajuntament de Girona es posicioni respecte a la modificació de llei impostos de societats per a les entitats ciutadanes impulsada pel Govern central en la seva afectació per a les entitats sense afany de lucre». Això és el que posa, no posa que es posicioni en contra. Per això li he dit que vostè m'ha presentat una moció on diu que es posicioni, i d'aquí podem estar d'acord o menys d'acord o cada regidor o cada grup pot pensar d'una manera, i vostè aquí quan ha fet la seva explicació ha demanat que aquest posicionament sigui en contra i que, per tant, des del moment en què demana que és en contra, el meu vot, el vot definitiu del meu grup és en contra. Però no digui que jo el responsabilitzo a vostè perquè ha canviat paraules, no, el redactat que jo tinc, hi insisteixo, és el que he llegit. Que vostè demani que sigui aquest posicionament en contra ho ha fet vostè des d'aquest faristol, no ho han escrit, i aquesta és la diferenciació que jo he fet. Però no li deia que el responsabilitzava del que ha dit vostè, que no hi estic d'acord i que quedi clar, perquè si no vostè aquí em deixava amb mi com una mentidera i no.

Intervé el senyor alcalde, qui expressa, crec que les posicions estan clares. Només s'hauria de posicionar, senyor Villarreal, sobre una qüestió tècnica merament, si permet o no que li demanem que puguem votar separadament els punts 1 i 2, i el punt 3. Demanem això, sense alterar ni una coma, a part de corregir aquest efecte de «judicial» per «jurídic» sense alterar una coma de la proposta que fa la Mesa d'Entitats. Es votarà la integritat de la moció, li ho garantim. D'acord?

El senyor Villarreal, comenta, entenc que el tema és aquest, el punts 1 i 2 i el punt 3 només canviar la paraula «judicial» per «jurídic»?

Intervé el senyor alcalde, qui explica, el canvi tècnic s'ha de fer, perquè no podem pas aprovar una cosa que no existeix, és a dir, no podem aprovar que tenim estructures judicials quan no les tenim. Per tant, votaríem separadament el punt 3 de la resta, d'acord.

El senyor Xavier Villarreal expressa que no ho ha entès bé.

El senyor alcalde, explica, posarem a votació la moció, tal com vostès l'han presentat, d'acord? Només que a l'hora de votar els tres punts, li diem: el punt 1 i 2 els votarem conjuntament, perquè volem votar-hi a favor; i el punt 3, que nosaltres no hi podem votar a favor, sinó que ens volem abstenir, el voldríem votar separadament, no amb ganes que vostès introdueixin cap canvi en el seu articulat que posen a votació. Per tant, la moció es posa a votació igualment, no altera el contingut, simplement permet aquest vot diferenciat que permetria votar en el punt 1 i 2 a favor al Grup de Convergència i Unió, com li ha dit el seu portaveu.

Intervé el senyor Villarreal, qui manifesta, entenc que aquest és el punt i a part en el que ha de ser una activitat conjunta en la defensa del teixit associatiu, per tant, no sé si em prenc gaire llicència, però ja ho comentaré amb la Mesa i l'important és que no es perdi l'essència de cara a la moció.

El senyor alcalde, comenta, està entès, em sembla que els grups ho entenen així i no hi ha cap problema. D'acord, pot tornar al seu lloc, senyor Villarreal.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació separada, en primer lloc dels punts 1 i 2 i en segon lloc, del punt 3:

El primer i segon punt s'aproven per vint-i-dos vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, la CUP, ICV-EUiA i els regidors i regidores no adscrits senyor Carles Bonaventura Cabanes, senyora Glòria Plana Yanes, senyora Pia Bosch i Codolà, senyor Xavier Amores Bravo, senyor Àngel Quintana Morraja, senyora Amèlia Barbero Ribera i senyor Joaquim Bonaventura Ayats, i dos vots en contra del grup municipal del PPC.

El tercer punt s'aprova per dotze vots a favor dels grups municipals del PSC, la CUP, ICV-EUiA i els regidors i regidores no adscrits senyor Carles Bonaventura Cabanes, senyora Glòria Plana Yanes, senyora Pia Bosch i Codolà, senyor Xavier Amores Bravo, senyor Àngel Quintana Morraja, senyora Amèlia Barbero Ribera i senyor Joaquim Bonaventura Ayats, dos vots en contra del grup municipal del PPC i deu abstencions del grup municipal de CiU.

MOCIONS

14. Moció que presenta el grup municipal del PSC per a la modificació de la Llei 27/2014 sobre les obligacions tributàries per a les entitats sense ànim de lucre del partit dels Socialistes de Catalunya a Girona.

Aquesta proposta es retira de l'Ordre del Dia a petició del grup que la presenta.

L'entrada en vigor de la Llei 27/2014 sobre l'Impost de Societats, aprovada a les Corts, i publicada al BOE el passat 28 de novembre, suposa que totes les entitats i associacions sense ànim de lucre hauran de presentar la declaració de l'impost de societats sense cap excepció a partir de l'any 2016, en relació a l'exercici comptable 2015.
En aquest sentit, la nova regulació obliga a les entitats socials, culturals, associacions cíviques i clubs esportius sense ànim de lucre a declarar l'impost de societats, i sigui quin sigui el seu volum i dimensió. Fins ara, les entitats parcialment exemptes, no estaven obligades a presentar l'impost si no feien activitat econòmica i, a més, complien els requisits següents: Que els seus ingressos no superessin els 100.000 euros anuals, que els seus ingressos sotmesos a retenció no superessin els 2.000 euros anuals, i que totes les rendes no exemptes que obtinguessin estiguessin sotmeses a retenció.
Aquesta iniciativa suposa una complicació administrativa i burocràtica que dificulta o impedeix la capacitat de gestió d'unes entitats -la gran majoria amb pocs recursos humans i financers-, les quals principalment, es troben dirigides i gestionades per persones que exerceixen voluntàriament aquesta responsabilitat social.
Certament, la desaparició d'aquests supòsits d'exempció que esmentàvem, -tot i que no han de suposar una nova càrrega tributària- poden dificultar -sinó van acompanyats d'un suport administratiu explícit- el funcionament mateix de les associacions.
Per tot plegat, aquesta Llei del Govern del PP suposa un atac directe a la viabilitat del

teixit associatiu català i gironí, que té en el món local una especial incidència pel seu arrelament dins la vida dels barris dels nostres municipis i ocupa de forma voluntària un gran nombre de ciutadans i ciutadanes que altruísticament dediquen esforços i temps en tirar endavant el món associatiu cívic, social, cultural, i esportiu.
Girona ha tingut i té entitats i associacions de caire esportiu, cívic, social o cultural incorporades plenament al teixit dels barris de la ciutat i que amb el seu treball voluntari a favor dels veïns i veïnes enriqueixen la societat civil i la ciutat de Girona des de fa molts anys. Aquestes entitats i associacions desenvolupen cohesió social per mitjà de l'esport, contribueixen a crear cultura, defensen principis generals de la democràcia o persones fràgils del teixit social. Per això, és tan important defensar la seva feina com a peces clau de la ciutat de Girona.

Primer.- MOSTRAR el recolzament a totes les federacions i plataformes d'entitats i associacions del municipi que s'han manifestat en contra de la Llei 27/2014 de l'Impost sobre Societats davant d'una mesura que, els obliga a portar una doble partida de comptabilitat, i que els tracta de forma anàloga amb una societat mercantil.

Segon.- Reiterem el reconeixement i compromís cap a la important tasca que realitzen totes les entitats sense ànim de lucre, la seva democràcia interna, transparència econòmica, i sostenibilitat dels seus projectes socials, educatius, culturals i esportius, així com la gran tasca voluntària i participativa que hi dediquen molts dels nostres conciutadans.

Tercer.- Instar el Govern espanyol a modificar la Llei 27/2014 de l'Impost sobre Societats per tal de simplificar les obligacions tributàries de les associacions i entitats sense ànim de lucre i recuperar els supòsits d'exempció que existien fins a l'entrada en vigor de la nova normativa els quals no dificultaven el desenvolupament de la iniciativa social.

Quart.- Demanar al Parlament de Catalunya i al Govern de la Generalitat a que instin al Govern de l'Estat a desenvolupar un nou marc fiscal per a les associacions en el que es reconegui el valor de la forma jurídica d'associació com eina de cohesió social, integradora i de saludable autogestió de la ciutadania, activa, compromesa i participativa.

Cinquè.- Fer arribar aquests acords al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, als grups parlamentaris i a la Mesa del Congrés dels Diputats, al Govern de la Generalitat, i al Parlament de Catalunya, així com a les Federacions i plataformes contràries a la Llei 27/2014 i a totes les associacions i entitats del municipi.

15. Moció que presenta el grup municipal d'ICV-EUiA per l'accessibilitat de totes les persones al Barri Vell.

La convenció de drets de les persones amb discapacitat (aprovada per l'assemblea general de l'ONU el 2006) estableix el dret d'aquestes persones a viure de forma independent i assegurar el seu accés en igualtat de condicions a l'entorn físic, les comunicacions o la tecnologia i, específicament, a: "edificis, vies públiques, transport i altres instal·lacions interiors o exteriors com escoles, habitatges, equipaments sanitaris i llocs de treball". Aquests mateixos drets estan recollits al "Real Decreto 505/2007, de 20 de abril, por el que se aprueban las condiciones básicas de accesibilidad y no discriminación de las personas con discapacidad para el acceso y utilización de los espacios públicos urbanizados y edificaciones" a l'estat espanyol. Com sabem, però, en molts casos aquests drets encara no són efectius, molts espais, carrers o barris dels nostres pobles i ciutats són encara inaccessibles per a persones amb mobilitat

reduïda convertint- los en persones depenents per a la seva vida quotidiana.
A Girona un dels llocs amb més dèficits d'accessibilitat és el Barri Vell, el seu caràcter monumental i històric i l'urbanisme propi d'un entorn d'aquestes característiques fan impossible la lliure circulació tot i els avenços que s'hi han fet els darrers temps. Encara avui, tal com denuncien veïns i veïnes de la ciutat, és impossible accedir a comerços i edificis del carrer nou, Santa Clara o Ciutadans, entre un interminable etcètera. L'empedrat dificulta la circulació de cadires de rodes i, en molts trams, és impossible accedir a les voreres per la seva alçada i manca de rampes o rebaixos. Moltes persones es veuen obligades a fer les compres des del carrer o a dependre de tercers per poder accedir a edificis i comerços.
És per tot això, i recollint la demanda de Marta Díez Compte, veïna de Girona i amb mobilitat reduïda, que mitjançant les xarxes ha recollit ja un miler de suports proposem:

Primer.- Que l'Ajuntament de Girona faci un pla d'accessibilitat del Barri Vell que garanteixi la circulació de les persones amb mobilitat reduïda de forma independent i sense dependre de tercers.

Segon.- Impulsar amb els comerços del centre de la ciutat l'eliminació de barreres arquitectòniques garantint el lliure accés a totes les persones.

Presenta la proposta la senyora Núria Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, portem una moció avui que és una demanda ciutadana amb gairebé cinc mil signatures recollides en un temps record, des del dia 27 de febrer, estem –ara mateix ho acabo de revisar– a 4.944, és a dir, ens hem quedat a cinquanta-sis signatures per arribar a les cinc mil amb onze dies. Per tant, podríem dir que és una moció col·laborativa en la qual han participat moltíssimes persones. Jo diria que potser és la primera moció que es presenta en aquest Ple que ha estat construïda a través de les xarxes, ha estat llançada a les xarxes a través d'un change.org, s'han acollit totes aquestes signatures i fins i tot el senyor alcalde ha contestat a través d'aquest mitjà. Per tant, penso que és interessant, la moció que presentem.
La Marta Díez és la persona portaveu de moltes persones a Girona, persones que silencioses, discretes, moltes vegades que arrepleguen amb la seva discapacitat, han trobat en ella una persona que els ha posat veu, que s'ha atrevit, ho ha llançat i nosaltres ho hem recollit. I ho hem recollit entenent també que no és l'única persona que podia haver fet això, possiblement en Quim de moltes altres maneres també fa molts anys que lluita pel mateix, entitats com Mifas, l'Associació Ictus, constituïda recentment, hi ha moltes entitats que també estan fent aquesta mateixa feina de demanar el que es demana en aquesta moció.
Per què hem presentat nosaltres aquesta moció? Bé, la Marta no pertany a cap entitat, no podia presentar aquesta moció a tall individual i perquè amb la Marta m'uneix una amistat de fa més de vint anys i perquè la seva causa és la meva, és la nostra causa i, per tant, com diu aquella frase africana, «no pots entendre'm fins que no et posis les meves sabates», potser aquí hauríem de dir: «No pots entendre'm» –i perdona l'expressió–, «fins que no m'assegui a la teva cadira i t'entengui.» Doncs una mica jo crec que això ho compartim tots i totes plegats.
És evident que de fa temps i també aquest Ajuntament està fent feina en aquesta direcció, no neguem que s'estigui fent feina a millorar l'accessibilitat i l'arranjament de voreres, l'arranjament d'entrades a equipaments públics, és veritat, s'ha anat fent feina, però creiem que cal ser més decidits i cal anar més enllà. Per això la proposta de fer un pla d'accessibilitat al Barri Vell, en concret, que asseguri precisament la circulació de persones amb mobilitat reduïda i l'accés a comerços i a edificis que pugui garantir també aquests itineraris d'autonomia per a persones que tenen dificultats. I creiem que hem de fer un salt qualitatiu endavant important i pensem que la velocitat a

què es van fer algunes d'aquestes adequacions és insuficient per donar resposta a les necessitats de mobilitat de moltes d'aquestes persones.
És un tema de justícia, no és un tema de maternalisme. De fet, si no féssim malbé les paraules, podríem dir que és un tema de compassió en el sentit de posar-se, de patir amb, de posar-nos, com deia abans, en la seva pell, seure a dalt de la seva cadira, de les seves cadires, de les seves ajudes per moure's.
Bé, és així com varem construir aquesta moció, on demanàvem aquestes dues qüestions. Per una banda, fer un pla d'accessibilitat al Barri Vell que garanteixi la circulació de les persones amb mobilitat reduïda de forma independent i, per tant, sense dependre de tercers. I també impulsar amb els comerços del centre de la ciutat l'eliminació de barreres arquitectòniques garantint el lliure accés a totes les persones.
Creiem que la resposta que a través de les xarxes ha donat l'alcalde va en la direcció, però que es queda curta, és insuficient i per això nosaltres mantenim aquestes dues demandes: fer un pla d'accessibilitat i impulsar que els comerços puguin ajudar, ser ajudats a contribuir també a eliminar aquestes barreres arquitectòniques.
I, bé, penso que queda prou clara la moció, prou clares quines són les nostres intencions per ajudar a fer possible i fer real que la nostra ciutat sigui veritablement una ciutat on, pensant en els que tenen i les que tenen més dificultats, tots plegats en sortirem també beneficiats i farem una ciutat això, amable, còmoda i accessible, amb equitat per a tothom.

Obert debat, intervé el senyor Joaquim Bonaventura, regidor no adscrit, en nom dels regidors no adscrits que representa, qui exposa, nosaltres com és lògic per la part que ens toca, donarem suport a la moció i donem també les gràcies a la companya que ha tirat endavant aquesta proposta a través de change.org, que jo vaig signar ràpidament.
Efectivament hem vist una resposta de l'alcalde dient que hi ha un compromís ferm a la ciutat de Girona en el sentit de fer que la nostra ciutat sigui més accessible. És veritat que en els últims anys, no aquests últims, sinó ja des de fa molt temps, la ciutat va fent moltes millores, són unes millores que no s'han aturat i, per tant, en aquests moments tenim part de la ciutat nova, diguem-ne, del que és tot Girona excepte el Barri Vell, ho tenim bastant bé per circular.
Ara bé, el Barri Vell és un tema molt complex, la primera vegada que jo anava amb bastons i vaig agafar la cadira de rodes, el primer dia que vaig tenir la cadira de rodes, que és aquesta que avui porto, vaig agafar la cadira i me'n vaig anar a fer un tomb per Girona i aquell dia precisament vaig trobar l'alcalde actual Puigdemont a la plaça Catalunya i li vaig ensenyar la meva cadira. No sé si te'n recordes, bé, en qualsevol cas, aquell dia jo me'n vaig anar a ramblejar i era una sensació nova per a mi, perquè la gent que va amb bastons també té molt difícil accedir a molts llocs de la ciutat, és a dir, no només la gent que anem amb cadira, sinó tota la gent que té problemes de mobilitat, quan arribes al Barri Vell, t'espantes, fa por.
Llavors, hi ha algunes qüestions com millorar terres, suprimir voreres. El bisbe un dia ens explicava que aniria molt i molt bé que a la catedral hi hagués un ascensor, perquè diu: «Vénen els francesos, tots vénen a veure la catedral i quan veuen que hi ha cent escales o que l'alternativa és una rampa molt complexa» –diu–, «la gent no puja, no acaba de pujar.» Per tant, és una qüestió, es pot fer un ascensor de moltes maneres, hi ha moltes i moltes maneres elegants de posar-lo.
Hi ha també detalls que al Barri Vell serien fàcils de resoldre i barats, i també hi hauria d'haver un esforç per fer una senyalització que expliqués els itineraris i els circuits alternatius. Jo no puc travessar tots els ponts de Girona, però n'hi ha algun que el puc travessar, doncs que davant d'aquests ponts em digués, que em senyalitzés quins són els ponts que puc travessar.
A part del Barri Vell, també hi ha algunes zones com el carrer Santa Clara, la plaça Mercadal, tot el que és l'entorn de la plaça Constitució, que és relativament més nou i que també necessitarien una repensada perquè tinguéssim una mobilitat més fàcil per

a tothom. I, bé, en aquest sentit, nosaltres pensem que un estudi de forma concreta d'aquests espais cèntrics, turístics i que ens aniria molt bé a tots, seria adequat.
El tema de les botigues és un tema que altres països ho han resolt bàsicament perquè consideren que la gent que va amb cadires de rodes porta la tieta, porta el tiet, la mare, els cosins, etcètera, i això són dòlars o són euros i, per tant, hi ha països que aquest tema l'han plantejat des del punt de vista merament econòmic: si aquesta gent poden entrar, consumiran i, per tant, hem de tenir els accessos preparats. Jo entenc que al Barri Vell hi ha alguns establiments que és molt difícil que es resolgui, però també n'hi ha d'altres que amb petites modificacions es podria millorar. I penso que des de l'Ajuntament hi hauríem de fer una petita empenta perquè tot això acabés de ser possible.
Nosaltres donarem suport evidentment a aquest tema, no només per la proposta que ha presentat Iniciativa i també la companya a través de les xarxes, sinó perquè estem convençuts i som militants de tot això.
I finalment també m'agradaria dir –no sé si ja s'han posat en contacte amb l'Alcaldia– que hi haurà una reunió del Comitè Paralímpic Internacional a la ciutat de Girona el proper mes d'octubre, gairebé no surten mai de la seva seu, però faran una reunió impulsada una mica des de gent de Girona que coneixen aquests temes i sembla que vindran aquí aquests dies. I també seria qüestió que quedéssim una mica bé, no només a nivell de ciutat, sinó també a nivell d'accessibilitat.

Intervé el senyor Carles Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, cal reconèixer que s'han fet i s'estan fent esforços per garantir l'accessibilitat de les persones amb discapacitat als espais públics de la ciutat, evidentment, en els últims anys això ha canviat bastant. Però encara aquesta actuació no ha assolit completament els seus objectius, precisament, com es diu, al Barri Vell en tenim alguns exemples bastant clars. Encara hi ha, per tant, a la ciutat, espais amb importants dèficits pel que fa a l'accessibilitat de les persones amb mobilitat reduïda que entre tots hem de contribuir a solucionar. És indispensable que hi treballem plegats i que l'Ajuntament s'hi posi al capdavant per trobar-hi solució.
Entenem que aquesta moció va en aquesta línia i, per tant, li donarem tot el nostre suport.

Intervé la senyora Sílvia Paneque, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, és evident, ja ho hem dit, Girona ha fet avenços, ho ha dit la regidora Terés, amb mobilitat reduïda en aquests últims deu anys, sobretot, però és evident que no són suficients, més després de llegir aquesta demanda a través de les xarxes socials. I per això estic d'acord amb l'aprovació de realitzar aquest Pla d'accessibilitat al Barri Vell, i donaré suport a aquesta moció, que garanteixi la circulació de les persones amb mobilitat reduïda d'una manera independent i sense dependre de tercers. També que s'impulsin comerços del centre a l'eliminació d'aquestes barreres arquitectòniques.
Sóc conscient també que aquesta demanda significa un esforç per a alguns comerços, com deia el company Bonaventura, i el cert és que aquest esforç pensem que s'ha de fer, però que potser seria interessant, i crec que també ho deia en Quim Bonaventura, coordinar un esforç compartit entre l'Ajuntament, els comerços i els establiments. I aquí, sí que seria important el compromís per la banda del consistori i de l'equip de govern.
Girona, per exemple, ha fet alguns avenços en la implantació del primer circuit saludable per a persones amb mobilitat reduïda a la zona verda situada entre Mas Catofa i Puig d'Adri, l'adaptació de busos urbans, perquè persones amb mobilitat reduïda hi puguin accedir sense problemes, o fer visitable l'esdeveniment Temps de Flors per a tothom. Hi ha hagut també alguna campanya interessant d'entitats de persones amb mobilitat reduïda, per exemple, aquella que advertia de l'ocupació d'aparcaments reservats a persones amb mobilitat reduïda o la que denunciava que

una moto o un cotxe mal aturat en una vorera pot provocar que algú no pugui superar aquests obstacles. Pensem que aquest tipus de campanya de conscienciació és interessant per anar tenint una ciutat per a tots i per a totes.
I és per tot això que el meu vot serà favorable.

Fa ús de la paraula el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui expressa, donar les gràcies, en primer lloc, a la Marta per haver impulsat aquesta campanya, molt bona iniciativa. També donar les gràcies a la gent d'Iniciativa que ha presentat aquesta moció. Nosaltres la votarem a favor. Voldríem fer unes petites consideracions. Ara fa uns set anys, aproximadament, l'any 2008, va entrar en vigor aquella convenció internacional sobre els drets de les persones a nivell de l'ONU, que això ha anat tenint rèpliques legislatives diverses, a Catalunya es va fer una llei, això va arribar a diversos municipis, la Diputació ha impulsat projectes a diversos llocs a les comarques gironines, però està clar que queda molt i molt de camí per recórrer. A Girona hi ha un pla d'accessibilitat per al conjunt de la ciutat, però està clar que caldria d'alguna manera aplicar-lo, accelerar-ne una mica els tràmits, els terminis d'aplicació i que penetri al Barri Vell amb força, que és una zona complexa, complicada, amb moltes barreres, moltes complicacions i no només al Barri Vell, sinó que molts indrets de la ciutat, indrets que tenen pendents, que tenen empedrats, que tenen zones complicades, poguessin beneficiar-se de l'aplicació d'aquest pla i que les barreres realment desapareguin o tendeixin a desaparèixer.
Nosaltres creiem molt en un principi que és que la ciutat ha d'adaptar-se, però no ha de ser la gent que s'adapti a la ciutat, sinó que ha de ser la mateixa ciutat que faci una mutació i s'adapti a les necessitats de les persones humanes que hi viuen amb tota la seva diversitat, que és molta i és molt gran i ha d'incloure, efectivament, les persones amb diverses discapacitats. Creiem que Girona té molt de potencial per fer aquest camí, que ha de ser un camí apassionant, que ha de ser un camí solidari que ens ha de lligar les persones que tenen discapacitat i les persones que no en tenim de conviure plegats i que les barreres no siguin una barrera, que sigui una barrera també a les oportunitats i a d'altres coses. Creiem que és molt injust i per això és important que la ciutat faci avenços en aquest sentit.
El regidor Bonaventura ha fet aquí una exposició molt acurada i molt interessant, la comparteixo al cent per cent, i tant de bo ens puguem convertir en una ciutat més sensible, més solidària, en aquest sentit.
Tot el suport a la moció.

Intervé la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, el meu grup donarà suport a aquesta moció, crec que tots compartim l'objectiu que persegueix i que busca. És veritat que a Girona s'han fet avenços amb relació a l'accessibilitat i a l'eliminació de barreres arquitectòniques. Crec, en aquests anys que porto de regidora, que en cada debat de pressupostos també s'ha posat sobre la taula quin era el pla de millora d'accessibilitat i de lluita contra les barreres arquitectòniques de la ciutat, ho han fet tots els governs que jo he conegut aquí en aquest Ajuntament, també l'equip de govern actual. Però sí que és evident i les persones que tenen mobilitat reduïda són les que ho pateixen directament, són les que ens poden fer adonar-nos i fer veure que efectivament cal camí per recórrer, que cal anar més lluny. I, per tant, en aquest sentit, crec que tot el que puguem fer i, a més, de manera consensuada i de manera conjunta per millorar la mobilitat per a les persones de mobilitat reduïda a la nostra ciutat, doncs benvingut sigui.
Crec i no m'allargaré més, perquè penso que quan es comparteix al cent per cent l'objectiu d'una moció, ja s'ha dit tot, quan comparteixes el cent per cent del que ha dit la persona que l'ha presentat, en aquest cas, la regidora Terés, poc més pots afegir que dir que hi donaràs suport.
Per tant, en aquest sentit, el nostre vot és favorable.

Intervé el senyor Carles Ribas, portaveu del grup municipal de Convergència i Unió, qui exposa, l'equip de govern el primer que vol manifestar, i per això hi va donar resposta, és que una eina com change.org ens permet tenir una interacció molt clara amb el ciutadà de Girona, que és un dels principis clau d'aquest equip de Govern. Abans hi ha hagut una mostra aquí, una entitat ha vingut a parlar al Ple, és una aportació nova en aquesta legislatura. I change.org sempre l'hem entès com una eina més al servei del ciutadà per fer aportacions directes, que jo crec que se'ls ha de donar resposta, com així s'ha fet i així ho va fer l'alcalde de Girona. Molt més enllà que després això s'aprofiti per fer una moció o no, jo crec que l'important és que ja l'aportació està feta per part de la Marta a través de change.org, la varem recollir i li varem donar resposta.
Li donem plenament suport, li diem que anem molt endarrerits, molt, molt endarrerits. La primera qüestió que varem fer ja el juliol del 2011 és preparar i aprofundir amb el Pla de voreres, i després conjuntament amb mobilitat reforçar aquest Pla de voreres amb el Pla d'accessibilitat, però és cert que ens queden dos elements molt importants a tractar: l'accés a l'edifici privat i l'accés a l'edifici públic.
L'estudi envers l'accés en edifici públic ja està en dansa, jo crec que en breu podrem tenir una imatge i un mapa molt real de quina és la realitat dels edificis públics, tot i que s'han fet moltes actuacions i en espais públics també, "NaturAct" és un exemple també molt clar en aquest aspecte.
I quant a l'edifici privat, té la complexitat que no podem aplicar normativa retroactiva, tot i que al proper Ple portarem la nova ordenança d'edificabilitat on s'incorporaran totes les obligacions per al tema de l'adaptació. Però hem de treballar per mirar d'aconseguir una qüestió que deia la senyora Paneque fa un moment, és a dir, intentar buscar aquells fons que permetin que privats, tot i que ja tenen la llicència concedida, puguin beneficiar-se de les ajudes necessàries, no només de la bonificació d'una llicència, que això per principi hi ha de ser, sinó per trobar aquelles fonts de finançament que permetin dur a terme aquelles obres d'adaptació que siguin necessàries. Hi treballarem, buscarem aquelles entitats que ens permetin donar aquesta ajuda econòmica per poder reforçar i així és el compromís que va adoptar l'alcalde, la resposta que li va donar en el seu moment: reforçar el que és Pla de voreres, Pla d'accessibilitat, edificis públics i evidentment l'edifici privat.
Quant al Barri Vell, és molt complicat, molt complicat. El primer que s'ha de fer, i és amb el que estem treballant, és a definir camins, i ho apuntava fa un moment el senyor Bonaventura, definir camins d'accés al Barri Vell que ja és bastant complicat per l'empedrat de molts de camins, i potser facilitar el que momentàniament han de ser aquelles vies que la gent que té una minusvalidesa pugui accedir-hi còmodament. I l'altre dia ho estàvem parlant i el treball que potser hem de fer és que ens hem de plantejar que determinats carrers del Barri Vell, adaptar-los perquè una cadira de rodes pugui circular-hi còmodament.
El patrimoni de la ciutat no ha d'estar reservat a determinada gent, sinó que ha d'estar obert a tothom. I sota aquest principi és on es fonamenta el Pla d'accessibilitat al Barri Vell que hem de treballar i li ben asseguro que ja ens hi hem posat i que hi treballarem en aquest sentit.

Fa ús de la paraula la senyora Núria Terés, qui expressa, vull donar les gràcies a tothom, perquè veig que serà aprovada per unanimitat. Donar les gràcies a tothom en nom, suposo, de totes les persones que podran gaudir de les conseqüències d'aprovar aquesta moció. És evident que aquest tema dels itineraris és importantíssim i penso que en Quim ha suggerit una proposta interessant, i és senyalitzar uns itineraris més aptes o més adaptats. Això també sempre ho he dit per als vianants, en el Pla de mobilitat normal, sempre ho he dit, per a vianants, també per a bicicletes, hem de definir aquests itineraris més utilitzables i penso que això serà un guany. Cal tenir

aquest Pla d'accessibilitat, no només fer un estudi, sinó arribar a desembocar amb un pla que tingui uns objectius, uns terminis, un pressupost, concretar-ho. Però, si aprovem aquesta moció per unanimitat, penso que fem un bon favor a la ciutat.
Gràcies.

Intervé el senyor alcalde, qui expressa, abans de passar a la votació, sí que voldria dir coses. En primer lloc, saludar la Marta, amb qui fa molts anys que ens coneixem. Agrair-li que de seguida que vaig obrir el perfil de change.org va fer una proposta directa i que, a més a més, ha donat peu a una resposta també directa, crec jo. Ara en parlem amb forma de moció, però crec que ha estat molt bé aquesta primera prova del perfil de change.org, perquè em sembla que és una metodologia que els governs han d'anar incorporant. I, en fi, poder-ho fer amb una proposta d'ella i poder donar en gran part satisfacció a les expectatives, a mi també m'ha agradat i voldria aprofitar per dir-ho i agrair-li la seva presència aquí.
Senyor Bonaventura, el recordo perfectament aquell dia, gairebé recordo la conversa. I, és veritat, a l'octubre hi haurà una delegació dels paralímpics que vindrà a Girona. De fet, l'Agència Catalana de Turisme ens va demanar una col·laboració, ja els hi hem dit que sí; representarà una despesa per a la ciutat, però em sembla que l'hem de fer, perquè són coses que valen molt la pena. I el regidor Carles Ribas ja els hi ha avançat que algunes de les qüestions que ens demanen ja formen part de les previsions inicialment fetes.
El que té de bo aquesta proposta, més enllà de si és d'un grup polític o no, jo crec que és col·lectiva, amb tots els respectes, crec que és una proposta que no sé si n'hem de fer gaire partidisme d'això o no, jo crec que no, jo crec que és una proposta col·lectiva. El que té de bo és que posa llum a un aspecte que sol ser invisible, sol ser invisible no només per a les persones, diguem-ne, que el pateixen, sinó per les polítiques públiques que s'adrecen aquí, que no són gens fàcils, però que s'han de fer.
Dit d'una altra manera, d'aquí uns anys al Barri Vell, allò que hem parlat a vegades amb Mifas, també amb l'ONCE, perquè hi ha els discapacitats visuals, alguns complets o d'altres no tant i que no són a vegades persones discapacitades, però que tenen dificultats de visió, que demanen itineraris accessibles i tenir una ciutat accessible. I és evident que aquest és un barem de qualitat de vida, d'estat del benestar. I els estàndards que tenim avui, que ens poden semblar mínims, perquè permeten comunicació estricta, seran insuficients i, per tant, hem de començar a preparar polítiques i la ciutat, i planificacions i, en aquest sentit, alguns dels treballs que s'han fet, que jo he vist, van molt ben encaminats i ara els hem de donar una empenta. Per tant, jo crec que una de les bondats que té la proposta és la visibilitat a unes polítiques públiques que no poden, diguem-ne, passar en segon pla. I, des d'aquest punt de vista, reiterar l'agraïment a la petició.
Proposo que votem perquè es vegi que hi ha un suport unànime, encara que no calgui comptar els vots.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació, s'aprova per unanimitat dels vint-i-quatre regidors presents.

(Aplaudiments.)

16. Moció que presenta el grup municipal del PSC per l'ocupació.

<u>S'ha desestimat la proposta següent:</u>

L'atur a la ciutat de Girona oscil·la entre 7.000 i 10.000 persones sense feina a Girona segons si les dades són de l'enquesta del Servei d'Ocupació de l'Ajuntament, o de la Unitat Municipal d'Anàlisi Territorial. Són xifres, en qualsevol cas, que signifiquen que

persones i famílies estan tenint moltes dificultats per trobar feina i, en conseqüència, poder desenvolupar la seva vida amb normalitat. Girona suporta una taxa d'atur inquietant i el desassossec de moltes famílies es fa palpable en zones de la ciutat on la concentració de persones en situació d'atur ha pres un major volum, en les quals el percentatge de desocupació arriba fins al 30%.
A la ciutat de Girona l'atur està concentrat en dos grups que estan patint dificultats més importants per trobar feina: els joves de fins a vint-i-cinc anys, que tenen una incorporació al mercat laboral molt dificultosa; i els majors de 45 anys, que molt majoritàriament són desocupats de llarga durada i pels quals, segons assenyalen alguns estudis, tindran problemes per reincorporar-se al gruix de la població activa si no reben suport de formació i oportunitats.
Aquestes últimes setmanes, el govern de l'Ajuntament de Girona ha anunciat una campanya, que consisteix en pagar 645 euros a empreses durant mig any amb la finalitat que contracti persones aturades. L'acord no demana res a canvi a les empreses i les permet accedir al benefici d'un treball sense cap compromís de renovació del contracte. Seria convenient que a canvi es demanés la pròrroga del contracte, com a mínim, durant la mateixa durada que l'inicial. El lema que utilitza aquesta campanya és "Tenim gent que pagaria per treballar a la teva empresa". El treball dignifica la persona i exigeix una remuneració, pagar per treballar no és una opció, quan es treballa no és per haver de pagar, sinó perquè et remunerin de manera justa. El treball exigeix una remuneració a canvi per part de l'empresari i no a la inversa.

Primer.- DESTINAR 1 milió d'euros del pressupost municipal a Plans d'Ocupació.

Segon.- Replantejar la campanya d'ocupació empresa per l'Ajuntament de Girona amb el lema "Tenim gent que pagaria per treballar a la teva empresa" per evitar transmetre la idea que el treballador pot haver de pagar per treballar i per incloure clàusules que beneficiïn el treballador o treballadora: que l'empresa s'hagi de comprometre a la pròrroga del contracte inicial si es compleixen les condicions pactades per ambdues parts.

Presenta la proposta la senyora Sílvia Paneque, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, els hi presentem avui una moció que vol incidir en un dels problemes, en un dels àmbits que pensem més importants i prioritaris per al Govern d'aquesta ciutat. Els prometo brevetat, entre altres coses perquè són acords molt concrets i no voldria de cap manera que aquesta moció es convertís en un ball de dades d'aturats, ni d'interpretacions de l'informe socioeconòmic, ni res que s'hi assemblés, ni de comparacions interanuals ni mensuals. Per tant, partiré de quatre punts que crec que tots nosaltres podríem compartir, tots els regidors presents en aquest Ple.
Primer, que la creació d'ocupació és i ha de ser la principal prioritat del Govern d'aquesta ciutat, que amb les dades que avui ens ha donat hi ha 1.148 aturats a la ciutat de Girona i que, per tant, aquesta xifra és prou greu, ho era el 2011, ho és ara. Per tant, imagino que si en aquell moment ens preocupava i li preocupava a l'alcalde i em consta, en aquest moment també li deu preocupar i deu voler fer tot el possible per reduir-la.
Una altra dada és que hi ha alguns barris de Girona –i amb dades també del mateix Ajuntament– amb un 30 per cent d'atur, per tant, tenim zones geogràfiques on sabem que es concentra aquest percentatge d'aturats més elevat. I també tenim dades que ens confirmen que l'atur entre els joves i els majors de quaranta-cinc anys és on hi ha més problemàtica també a la nostra ciutat.
Amb totes aquestes dades que, crec no equivocar-me, penso que tots nosaltres hi podríem estar d'acord, el que proposem és augmentar en 500.000 euros més o en 550.000 euros més l'aportació municipal per crear plans d'ocupació. Sé que em diran

molt probablement que això ja va estar debatut en el Ple de pressupostos, però també és cert que, quan ha convingut, hem fet modificacions de crèdit de partides i ha estat una pràctica que hem utilitzat al llarg del mandat i, per tant, no ho veiem poc factible. Per què ho demanem? No és una dada capriciosa, la d'1 milió d'euros, és una dada que ens igualaria als valors que altres ciutats catalanes d'una mida similar estan dedicant a plans d'ocupació o a la generació d'ocupació.
També aprofitaríem per demanar dades d'inserció laboral dels últims programes, no els del 2015, sinó 2014, que s'hagin obtingut. Se'ns varen donar algunes dades, però haig de dir que han entrat en contradicció amb dades posteriors que s'han facilitat a la Comissió Ciutat i Igualtat, on estaven desglossades per sexe. Per tant, ens agradaria saber avui també quina és la inserció real o quina és la valoració dels plans d'ocupació del 2014.
I el que finalment també ens motiva a presentar aquesta moció és la campanya a través del portal de l'Ajuntament que acompanyava l'anunci dels plans d'ocupació de l'any 2015, amb una frase que a criteri nostre atempta directament amb la dignitat dels treballadors i la llegeixo textualment: «Tenim gent que pagaria per treballar a la teva empresa.» Això, com a poc, desvirtua segur la filosofia que teníem el Partit dels Socialistes de Catalunya quan ens varem abstenir en dos pressupostos, i una de les condicions era destinar recursos a plans d'ocupació. Quan varem arribar a aquest compromís, en cap cas pensàvem que la filosofia que hi havia al darrere era aquesta, la d'abocar recursos públics directament a una empresa privada sense cap mena de retorn mínim d'assegurar una inserció laboral posterior al Pla d'ocupació. I el que demanem també d'una manera ferma és la retirada o la reformulació d'aquesta campanya que acompanya els plans d'ocupació, perquè pensem i n'hem pogut parlar amb altres membres que formen part dels sindicats, Comissions Obreres i UGT, que varen formar part del disseny d'aquests plans d'ocupació, i no estan d'acord amb aquesta frase, amb aquesta campanya, perquè pensen que perverteix absolutament l'esperit d'allò que s'havia iniciat amb els plans d'ocupació. Gràcies.

Obert debat, intervé el senyor Xavier Amores, regidor no adscrit, en nom dels regidors no adscrits que representa, qui exposa, nosaltres compartim el capteniment, com deuen compartir tots els regidors de tots els grups, sobre la situació de l'atur i la situació socioeconòmica en la qual està la ciutat. Com bé esmentava la regidora Paneque anteriorment, en els pressupostos 2013-2014 tots els regidors aquí presents, un dels elements que proposàvem era l'increment significatiu de les partides d'ocupació per compensar la mateixa caiguda que podia haver-hi a nivell de Govern de la Generalitat en els últims anys. Certament, el moment per replantejar el pressupost i quines partides s'hi destinen o no, probablement ara arriba una mica tard i, evidentment, el Govern va arribar a un acord amb un altre grup polític per tirar endavant el pressupost i, per tant, aquí probablement no tinguem gaire marge. Però, en tot cas, compartim la preocupació, la proposta i, com bé sap, també hi ha els elements que nosaltres posàvem sobre la taula a l'hora d'intentar plantejar una possible abstenció al seu pressupost, hi havia a sobre la taula també aquesta possibilitat d'incrementar les partides destinades a les polítiques d'ocupació.
Comparteixo que potser la campanya de comunicació no és la més afortunada, no només per aquesta part, també hi ha la segona part que va destinada als empresaris, diu que «ets un empresari ni-ni», sembla allò..., «que ni em coneixes que t'oferim 645 euros, ni saps que tenim candidats preparats». Entenc que deuen anar destinades a causar impacte i que la gent conegui la campanya i, per tant, sota aquest element, poden tenir un cert descàrrec, però potser no són les més afortunades. En tot cas, la utilització d'aquest programa per la nostra part sí que ens sembla correcta, perquè a sobre és un programa, un recurs de la Generalitat i, per tant, és qüestió d'aprofitar-lo, és a dir, aprofitem aquest recurs.

Jo el que sí que potser consideraria per afegir –a part que votarem favorablement a la moció–, és demanar a l'Àrea de Promoció Econòmica, i a l'alcalde li vaig suggerir fa un parell de plens, que seria bo que algunes de les dades positives que comencem a percebre en alguns dels subgrups, per exemple, especialment els joves, a veure fins a quin punt estan vinculades a aquestes polítiques que estem duent a terme. Perquè jo crec que darrerament portem parlant molt a vegades dels recursos que destinem, no de l'input, quants euros invertim a polítiques d'ocupació i sovint no fem prou l'anàlisi no de quants llocs de treball es creen directament, sinó de fins a quin punt el cost d'oportunitat, el procés, si determinades polítiques a determinats subgrups els estan beneficiant més i en d'altres potser menys. Estic pensant les dades darreres, per exemple, que hi ha hagut sobre joves aturats que comencen algunes a evolucionar positivament, per contra, potser l'aturat més crònic, el de més de cinquanta-cinc anys que cada vegada és més complexa la seva gestió. Per tant, veure com podem estudiar d'una manera seriosa, aprofundida, com destinem aquests recursos públics i que realment serveixin per incentivar creació d'ocupació *ex novo*. Jo crec que el que s'esmentava abans pot arribar a ser preocupant: si financem tres mesos i s'aprofita per fer una contractació que potser seria de temporada, doncs potser aquell recurs públic només està substituint un recurs privat i, en canvi, seria molt més interessant veure com el recurs públic està generant nova ocupació que el privat potser no faria.
En tot cas, donarem suport a aquesta moció i, per tant, la votarem a favor.

Intervé el senyor Carles Bonaventura, regidor no adscrit, qui expressa, coincidim amb l'anàlisi que es fa en la moció, ja ho hem dit altres vegades també, el drama de l'atur i tot el que se'n deriva afecta moltes famílies de la ciutat, de la ciutat de Girona i, per tant, considerem que les institucions i, en aquest sentit, l'Ajuntament han de centrar els seus esforços en l'ocupació i sobretot, en els col·lectius que s'indiquen en el text de la moció. Els menors de vint-i-cinc anys, que un cop acabada la seva formació tenen grans dificultats per incorporar-se al mercat laboral, i les persones majors de quaranta-cinc anys, que en molts casos s'acaben convertint en desocupats de llarga durada, i que són víctimes d'un model que té la paradoxa que, per una banda, vol allargar l'edat de jubilació, però que després condemna a l'atur a partir d'una determinada edat, perquè considera que ja no s'és prou rendible.
Així mateix també, com es diu en la moció, estem d'acord que el lema de la campanya municipal és bastant desafortunat. En uns moments de precarització del mercat de treball, amb sous reduïts, amb drets laborals retallats, només falta que algú doni la idea o la mala idea que hi hagi treballadors que estarien disposats a pagar per treballar. Per tant, els demanaríem, si us plau, que intentin canviar aquest eslògan.
Bé, com he dit abans, el meu vot serà favorable a la moció.

Intervé el senyor Joan Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, nosaltres demanaríem que es pogués votar per separat el primer punt i el segon punt. Sobre el segon punt teníem preparada una pregunta en el Ple, si havia arribat per part dels sindicats l'opinió de l'eslògan desafortunat, que compartim molts i que no representa, penso, el que es vol fer. Per tant, no hi ha una relació clara causa-efecte dient que «pagaràs per treballar», entre altres coses, perquè paguem nosaltres, no el treballador. Per tant, no és un eslògan afortunat i penso que s'hauria de canviar.
Més complexes trobo les condicions. Penso que hi hauria d'haver sempre condicions, és a dir, sempre que hi ha un diner públic, aquí es deia fa poc, sempre que hi ha un diner públic ha d'haver-hi unes condicions determinades i que assegurin que aquells recursos realment creen ocupació. Perquè, si no, sempre hi ha la por sense recursos que aquella persona hauria creat ocupació i, a més, s'embutxaca 650 euros, és a dir, que ja ho tenia previst i, de pas, aprofita aquesta avinentesa. Jo penso que necessitem que aquests sis mesos siguin, com a mínim, sis mesos més. No sé si això és factible, perquè a vegades alguns dels programes que ens arriben són finalistes, d'una

determinada manera, però entenc que la nostra acció ha d'anar per aquí, ha d'anar a aprofitar recursos públics, col·laborar amb les empreses, òbviament, perquè generin llocs de treball, però assegurar que això no sigui flor d'un dia o de sis mesos, sinó sigui la possibilitat d'incorporar persones a un treball més segur. En aquest sentit, nosaltres votarem a favor d'aquest segon punt.
Ja discrepem del primer, no tant perquè hi hagi d'haver més diners a ocupació, sinó perquè 1 milió i no 2, 3, 4? És a dir, potser no és el moment, varem fer una discussió sobre aquest tema en els pressupostos, jo crec que tots aquí, Govern i oposició, voldríem més diners per a ocupació, tots, i el que a vegades em queixo és que sovint els ajuntaments hem d'assumir responsabilitats que van molt més enllà de les nostres possibilitats, que a vegades l'únic que fem és de mitjancers de programes que a vegades ni dissenyem i ens costa molt de poder aplicar en el lloc concret on estem. La gent que ha tingut responsabilitats en aquesta àrea jo penso que ho sap i sempre hi ha hagut aquestes enormes dificultats. Probablement s'hauria d'anar a posicions més subsidiàries, és a dir, temes que afecten el treball, temes que afecten la salut, temes que afecten l'educació sempre hem pensat que, en ciutats mitjanes com la nostra, probablement som l'Administració actuant més capaç de treballar puntualment i fer-ho més bé.
En aquest sentit, ens abstindrem, penso que aquesta proposta potser no és ni el moment, ni el lloc adequat. I, en aquest sentit, demanaríem –espero que sí– que puguem votar per separat.

Fa ús de la paraula el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, nosaltres sí que donarem suport a la moció. Sobre el tema de les dades, està clar que hi ha moltes maneres d'interpretar-les, en podríem estar parlant hores, ja ho hem discutit més d'una vegada: on uns hi veuen recuperació econòmica, d'altres hi veiem precarietat i estancament. Però, no discutirem sobre això, perquè és impossible que ens posem d'acord.
Bé, dit això, sí que pensem que el discurs oficial que s'està fomentant de la recuperació econòmica es reprodueix a escala local, a escala nacional i a escala més global, i nosaltres pensem que això bàsicament és una simple cortina de fum per enganyar la gent i continuar fent reformes estructurals al servei de la dreta econòmica. Aquest lema de campanya està clar que no és afortunat, no és afortunat perquè estigmatitza, connota i no és positiu, des del nostre punt de vista. Però això, si ens està passant, és perquè per culpa nostra, de la mateixa classe treballadora que potser a vegades hem claudicat abans d'hora, hem permès que la creació d'ocupació estigui en mans únicament i exclusivament de les empreses, i així ens va. I nosaltres pensem que hauríem de recuperar i fomentar noves formes de creació d'ocupació sota control més democràtic i que no degradin la dignitat de la classe treballadora, perquè les condicions de precarietat i de degradació dels drets de la classe treballadora van en augment.
Per això nosaltres pensem que hauria d'arribar el moment en què hauríem de poder erosionar el poder de l'empresa privada i fomentar els valors de les cooperatives de treball, o les iniciatives públiques, o les de caire social i solidari, que són molt més democràtiques i més equitatives. Si continuem permetent, des del nostre punt de vista, que siguin els presidents de les cambres de comerç i de les grans empreses les que dictin les polítiques de foment de l'ocupació, anirem capa caiguda i només aconseguirem tenir ocupació precària, de mala qualitat o imposada amb unes condicions al servei de la classe dirigent.
Pensem que aquesta campanya, que és desafortunada, té altres rèpliques a nivell europeu. A Grècia, per exemple, ja hi han empreses que simplement anuncien que contracten personal a canvi de simplement sostre i manutenció, o sigui, al més pur estil caciquil i feudal. Són pràctiques empresarials que nosaltres pensem que no són positives, però que en certa manera beuen d'una tradició empresarial corporativista,

caciquil, paternalista, precaritzant i denigrant, una cultura empresarial que ha estat forjada en ambients i èpoques predemocràtiques. Per això pensem que s'ha de fer un replantejament.
Està clar que aquesta moció pot ser oportuna, és veritat, els municipis tenen una certa responsabilitat a fomentar l'ocupació, però creiem que és del tot insuficient. Creiem que, a d'altres nivells, caldria fer plans d'ocupació i reformes estructurals encaminades a replantejar un repartiment del treball i de la riquesa, una nova redistribució del temps laboral o aturar la discriminació de gènere en l'àmbit econòmic, que és molt i molt present, per desgràcia, cada vegada més present, malgrat que ahir celebréssim el Dia Internacional de la Dona Treballadora.
Pensem també que potser ha arribat el moment de posar al damunt de la taula una altra vegada el debat sobre les empreses de treball temporal, que nosaltres pensem que s'haurien d'abolir i ens agradaria molt que a Girona fossin declarades "non grates". O pensem també que caldria avançar cap a una nova cultura empresarial de tipus cooperatiu que aturi una mica aquesta bogeria desbocada de la competitivitat global. Disculpin, l'hora comença ja a fer-me males passades, voregem la mitjanit, ja es nota. En definitiva, la moció pot ser interessant, però en general pensem que s'hauria d'anar més enllà.
Gràcies i disculpin que m'hagi allargat tant.

Intervé la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui manifesta, el meu grup no li donarà suport, senyora Paneque. I vostè quan parlava en la seva intervenció ens recordava que durant dos pressupostos, a canvi de la seva abstenció, havien negociat. Bé, en aquell moment vostè no va negociar 1 milió d'euros, en va negociar molt menys, però ja li va anar bé. Bé, doncs de la mateixa manera, suposo que entendrà que el meu grup, que sí que va arribar a acords amb l'equip de govern per al pressupost del 2015, en el qual una de les parts més troncals de totes aquelles negociacions i converses i, per tant, finalment els acords que varem arribar era que es destinessin més diners a polítiques d'ocupació, que no a plans d'ocupació, polítiques d'ocupació que crec que és del que hauríem de parlar, de polítiques d'ocupació.
Per què? Doncs perquè per crear ocupació a la ciutat també cal que els sectors empresarials de la ciutat i aquells sectors que poden crear més ocupació la creïn. I tota aquella ajuda que es pot donar als diferents sectors i àmbits de la ciutat, als quals m'hi han sentit referir-m'hi moltíssimes vegades, com poden ser el sector del comerç, el sector del turisme, el sector dels serveis en general, tota aquella política que es fa en benefici o per ajuda d'aquest sector, perquè generi ocupació i, per tant, que generi activitat econòmica, també s'ha de considerar i és necessari que es consideri polítiques d'ocupació. Perquè no és l'Administració la que crea ocupació, l'Administració ha de vetllar per crear les condicions idònies perquè aquells que poden crear ocupació ho facin.
I, per tant, en aquest sentit, com li deia, crec que de la mateixa manera que quan vostè negociava pressupostos no demanava 1 milió d'euros, li he de dir, el senyor Olòriz li deia «per què no 2 o 3», efectivament, o mig o 5. El que està clar és que jo crec que en aquests dos mesos que queden no cal que vingui a aquest Ple a demanar-nos 1 milió, 2 milions, en funció del que vostè cregui que li donarà més vots el 24 de maig, quan la negociació de pressupostos ha passat, tothom va poder dir el que pensava, tothom va poder exposar el que considerava i tothom va poder tenir o va tenir la possibilitat d'arribar a acords i a consensos.
I pel que fa al segon punt, miri, jo sempre he pensat que el nom no fa la cosa i que de vegades les campanyes trencadores són aquelles que han de donar resultat. Per tant, jo no negaré que és impactant, perquè ho és, que és trencadora, perquè ho és, i a més respecto que els sindicats no l'acabin de veure clara i que hagin traslladat aquests dubtes, però, miri, nosaltres creiem que és arriscada i que possiblement hem

d'esperar a veure quin és el resultat. Perquè si el fet que sigui trencador o que sigui impactant ens ajuda que més empreses s'acullin a aquest programa, perquè al final el que volem i l'objectiu que es persegueix és poder incorporar al món laboral, encara que sigui d'aquesta manera taxada en els mesos que treballaran, aquelles persones que en aquests moments estan més en risc d'exclusió social o que és un col·lectiu que més li pot costar tornar a entrar al món laboral, doncs, escolti, la campanya haurà funcionat.
Per tant, nosaltres, en aquest sentit, donem un vot de confiança a aquesta campanya i esperem, i això sí que demanarem després a l'equip de govern quins han estat els resultats. I això ens farà veure si podem seguir fent campanyes trencadores o hem de tornar a ser més conservadors i tornar en la línia que havíem fet sempre de campanyes més tipus o menys trencadores, perquè són les que donen resultat. Però crec que en aquests moments en què les dades d'aturats a la ciutat de Girona sembla que estan repuntant una mica i, per tant, que aquest nombre va baixant de manera més substancial que en altres moments, fer aquesta campanya trencadora que ens pot ajudar una mica nosaltres creiem que no està en aquests moments totalment fora de lloc, com sí que ho considera vostè.

Fa ús de la paraula la senyora Marta Madrenas, regidora delegada d'Ocupació i Empresa, qui manifesta, em sap greu, però sí que m'agradaria donar-los algunes dades més, tot i que poques, i que no són les que evidentment ha dit, en primer lloc, el senyor alcalde i no seré repetitiva. Però és important donar-les, perquè són dades que tenen molt de sentit en termes comparatius, i de fet és el que els donarà sentit, tal com veuran ara, i perquè així ens situen d'una manera relativa amb relació al nostre entorn i com està situada Girona amb relació al nostre entorn. Seran tres, tres dades. Primer aniré a l'entorn més llunyà, que seria comparar-nos amb les capitals de província espanyoles. Doncs si ens comparem, l'atur registrat, amb les capitals de província d'Espanya, darrere de Sant Sebastià, Barcelona i Madrid, ve Girona, amb menys atur, evidentment.
Segon marc. Si ens comparem amb les ciutats de Catalunya de més de noranta mil habitants, que és amb les que ens hem de comparar nosaltres, o de noranta o més de noranta mil habitants, després de Barcelona ja ve Girona. Per tant, som la segona millor ciutat en taxa d'atur registrat després de Barcelona, que és un cas a part i que tots coneixem.
Si anem a l'entorn més immediat, agafaré les dades de la variació que els hi apareix a tots aquí i que l'alcalde en aquest cas no ha mencionat, en què es destaca l'evolució tenint en compte els àmbits geogràfics més propers, també surt Espanya, l'Estat espanyol, i també surt Catalunya. Però ara si ens referim a Girona respecte al Gironès i a la demarcació de Girona, també veuran que l'evolució és més favorable la de la ciutat de Girona que la del Gironès i la de la demarcació de Girona, tant mensual d'aquest últim mes com l'interanual. I això és important dir-ho, perquè a vegades quan sentim les dades amb xifres, tot i que tots sabem el dramatisme que suposa per a les persones i, per tant, tenen molt de valor, però també és important comparar-ho, perquè les xifres serveixen també com a valor comparatiu i no podia deixar de donar aquestes dades.
Ara amb relació a la moció, en primer lloc, m'agradaria referir-me prèviament, abans de referir-me als dos punts de la moció, a dos aspectes diferents. Per una banda, quan es refereix al col·lectiu dels joves. Té raó el senyor Amores quan diu que s'han d'anar realitzant anàlisis de l'evolució de l'atur tenint en compte diferents circumstàncies, tenint en compte les diferents polítiques que s'apliquen, evidentment que és així. I, per exemple, sí que podem dir també que del 2011 al 2015, és a dir, aquests darrers quatre anys o tres anys i vuit mesos, els joves de fins a vint-i-quatre anys que el mes de febrer, per exemple, eren 582 aturats, hi havien, de joves de fins a vint-i-quatre anys, respecte al 2011 s'ha reduït en 259 persones. És a dir, dels joves fins a dinou

anys, però aquest és un col·lectiu molt petit, de joves de quinze a dinou anys, s'ha reduït un 7 per cent, però dels de vint a vint-i-quatre anys en aquests quatre anys s'ha reduït un 37 «i pico» per cent. I exactament igual en els joves de vint-i-cinc a trenta-cinc anys, alguns són joves i d'altres no ho sé, és més discutible, però de vint-i-cinc a vint-i-nou anys en aquests quatre anys s'ha reduït un 37 per cent i dels de trenta a trenta-quatre anys, un 30 per cent.
Per tant, crec que és important dir que l'evolució i l'efectivitat quant a les polítiques per a joves estan essent prou efectives, mai seran suficients, sempre com repeteix l'alcalde hem de seguir treballant intensament per reduir igualment aquestes taxes, però sí que podem comprovar que estan essent positives. No obstant, no passa el mateix amb els majors de quaranta-cinc anys i especialment si són aturats de llarga durada, que precisament ja fa un parell d'anys que és el col·lectiu que nosaltres creiem que li hem de donar una major ajuda. Per això es va crear el programa Girona Actua, va destinat a aquest perfil, va destinat especialment a aquest perfil, és a dir, als majors de quaranta-cinc anys i amb certes fragilitats, amb certes precarietats, és a dir, derivats sempre de serveis socials o d'entitats del tercer sector, amb aquestes condicions, està dirigit a persones que tots coneixen amb especials dificultats d'inserció. Això era un primer tema que volia situar.
I un segon tema que necessito també situar és que aquest Girona Actua que dóna ajut a les empreses per a contractació sense demanar res a canvi, això no és correcte. Tenint en compte el perfil dels usuaris del programa, de cap manera es pot considerar que és un res a canvi contractar persones amb especials dificultats d'inserció, no ens enganyem, no ens vulguem enganyar, que és molt difícil que aquestes persones puguin inserir-se en empreses normals. No estem parlant que l'Ajuntament contracti, estem parlant que realment entrin en una empresa real i que si tenen una possibilitat de continuar amb la seva inserció ja estan en una empresa real, no estan en un ajuntament o en una administració que faci plans d'ocupació, que després també m'hi referiré. Per tant, si tenen una opció, és així i les empreses no estan molt contentes, costa molt convèncer-les; després sí, estem tenint molt bons resultats que ara els esmentaré.
Per exemple, de les 551 persones que s'han atès al llarg d'aquest 2014 mitjançant el programa Girona Actua, se n'han contractat 215, i estem parlant d'aquests col·lectius, que els que hi hem treballat ja sabem el que significa la contractació de persones d'aquests col·lectius. Un 67 per cent de les quals eren majors d'aquests quaranta anys; un 68 per cent eren aturats de llarga durada i un 46 per cent portaven més de dos anys a l'atur. Per tant, són col·lectius molt difícils d'inserir i nosaltres ens sentim molt satisfets d'aquest programa, que és cert que no va ser només conceptualitzat per nosaltres, és cert que varem comptar amb el Consell de Cohesió i Serveis Socials, és cert que van actuar perquè així ho varem voler nosaltres, fer-ho conjuntament amb més de trenta «i pico» entitats del territori, del tercer sector, sindicats, etcètera, perquè així ho varem decidir, perquè nosaltres crèiem amb serveis socials que els efectes són multiplicadors quan es treballa conjuntament; i així ho varem fer i els resultats són molt bons, i destinat a aquests col·lectius d'especial dificultat.
Per què dic això del consell, que s'ha fet a dins del si del consell? Ho dic perquè qualsevol proposta de millora del programa com la que vostè fa en el segon punt, entén el Govern que s'hauria de fer dins del si del consell i no per part del plenari de l'Ajuntament. I, si no es fes així, eliminaríem aquest valor que hem volgut donar nosaltres de treball compartit, de coordinació, d'impuls conjunt, que fins a data d'avui l'actual Govern hem volgut voluntàriament que embolcallés la feina de les nostres àrees, tant d'ocupació com de serveis socials.
Ara ja vaig als dos punts de la moció. El primer punt diu literalment: «Destinar 1 milió d'euros del pressupost municipal d'ocupació a plans d'ocupació.» No li diré res respecte al tema del pressupost i tal, que ha dit «segur que dirà...», no li diré res més; entenc que no és oportú pel temps, ja està. Però primer li he de dir: els plans

d'ocupació són contractacions directes per part de l'Ajuntament, tota la vida se n'ha dit això dels plans d'ocupació. És inviable legalment, l'Ajuntament no pot contractar persones i ja s'hauria acabat el debat sobre el primer punt. No és viable, no es pot fer; només es poden fer en aquells casos en què els fons vinguin derivats d'un ens diferent que la mateixa Administració. Per això aquestes contractacions directes sí que les fem, és cert, amb treballs als barris, etcètera, sí que les fem, però quan ens vénen subvencionades per la Generalitat, sinó l'Ajuntament no ho pot fer.
Tot i així, aquest és un argument menor, al nostre entendre, perquè per nosaltres, per l'actual Govern, també entenem que no seria la millor eina, perquè la contractació directa per part de l'Ajuntament respon a un model molt poc progressista de lluita contra l'atur, ja que les persones contractades es veuen ja resignades a acceptar que s'han vist excloses del mercat de treball real, que és el que no hem de permetre mai. I, per tant, encara que es pogués, seguiríem defensant que tampoc és la millor eina per implementar nosaltres. Perquè, això sí, el sentir-se excloses del mercat real, això sí que suposa una «merma» terrible de l'autoestima de les persones que estan a l'atur.
El segon punt que proposen en la moció –ja acabo, senyor alcalde– és, per una banda, replantejar la campanya i, en segon lloc, incloure unes clàusules diferents que beneficiïn i tal. Respecte al programa, a la campanya aquesta, disposem ara de moltes campanyes que incentiven la contractació de persones, algunes són subvencionades per la Generalitat i d'altres, com el Girona Actua, no. Però, tant «Joves per l'ocupació» com «Fem ocupació per a joves» són subvencions a empreses per contractació. Hem contactat amb el que teixit empresarial, tenim quatre prospectors d'empresa que contínuament estan visitant empreses, però el que és cert és que ens hem quedat una mica limitats en el gruix d'empresariat, de persones empresàries a qui dirigir-nos perquè també puguin admetre persones en les seves empreses amb aquests programes. Llavors, és cert, varem mirar de fer una campanya amb l'objectiu de no deixar indiferent les persones empresàries, és cert, evidentment amb l'única finalitat de millorar el nostre programa perquè més empresaris es vegin interessats, els puguem explicar perfectament en què consisteix i així també més beneficiaris s'hi vegin beneficiats per aquests programes. Per això aquesta era la campanya.
I per acabar, ja ho he dit, això que ens agradaria que se sotmetés al consell abans que es decidís en aquest plenari qualsevol canvi que, per cert, ja teníem previst de proposar dues modificacions en el consell, que ja estaven acordades amb serveis socials, una de les quals és: augmentar els ajuts a aquelles empreses que prorroguin el contracte a majors de cinquanta anys i, per altra banda, oferir també una subvenció, que fins ara no hi era, per a la contractació d'aquelles persones que els manca menys d'un any per a la jubilació i que no tenen encara prou cotitzat per poder després accedir-hi. Moltes gràcies.

Fa ús de la paraula la senyora Sílvia Paneque, qui exposa, no sé si podrà tornar a demanar brevetat, alcalde, als regidors després d'aquesta intervenció, que no sé si han sigut tres torns. En qualsevol cas, per concretar, em demanava el regidor Olòriz el perquè ara i el perquè aquesta quantitat. El perquè ara en aquest moment és perquè precisament en la negociació d'alguns pressupostos varem aprofitar el moment d'execució del pressupost per aprofitar els romanents per incorporar-los o per suplementar algunes partides. Per tant, jo crec que ara aquest moment actual en la vida del pressupost és un bon moment. I el perquè aquesta quantitat, crec que ho he dit a la meva primera intervenció, però en qualsevol cas, perquè, comparat amb altres ciutats catalanes de la mateixa mida més o menys amb habitants que Girona, la despesa o inversió –m'agrada més– en plans d'ocupació o en polítiques d'ocupació en global és molt major que la de Girona. De fet, és major que 1 milió d'euros en proporció, però ens semblava que passar de mig milió a 2 o 3, com altres ciutats estan destinant, no era factible, i per això proposàvem 1 milió.

Senyora Veray, hi ha hagut un moment de la seva intervenció que no sabia si em parlava de l'anunci d'una beguda refrescant o dels plans d'ocupació, perquè parlar de campanya impactant quan estem parlant d'una cosa tan seriosa com aquesta, em sembla, la veritat, bastant frívol.
I respecte a la intervenció de la regidora, ens agradarà participar d'aquestes millores dels plans d'ocupació, d'aquestes revisions. Insisteixo que Girona no està destinant la mateixa quantitat que altres ciutats catalanes de la mateixa mida, insisteixo que els resultats d'altres ciutats, no passa res, si és per emmirallar-nos, altres ciutats estan obtenint millors resultats d'ocupació amb inversions simplement una mica superiors. Per tant, insisteixo en aquesta idea.
I, miri, vostè m'ha dit que sóc, o m'ha semblat entendre-ho, poc progressista i excloent amb algunes de les coses que proposo. Sap què és poc progressista i excloent? Parlar d'«empreses normals» o «empreses reals» i de treballadors que sembla que quasi haurien de donar les gràcies per poder ocupar aquest lloc de treball. Què vol dir una empresa normal i que un treballador que ja és molt complicat pot accedir a una empresa normal o real? Per tant, no m'acusi de poc progressista o d'excloent quan vostè utilitza frases d'aquest nivell.

Intervé el senyor alcalde, qui agraeix les intervencions, i expressa algunes breus consideracions. Senyora Paneque, brevetat, crec que el Govern no es caracteritza precisament per esgotar els seus torns i, en tot cas, si haguéssim d'atrapar els excessos d'intervencions dels grups municipals considerant també el seu, històricament, no només l'última etapa, sinó en les anteriors etapes, ens faltarien encara molts de dies per atrapar-los a vostès. Per tant, que una vegada per parlar d'un tema que, vostè ho ha dit encertadament, és tan important, tan important, tan important com aquest puguem destinar-hi deu minuts, dotze minuts a fer-ho, crec que no és tan greu com perquè digui que a partir d'ara ja no tinc autoritat per demanar brevetat als regidors.
A veure, vostè reclama que no estem destinant els mateixos recursos que altres ciutats, però em sembla que vostè obvia els resultats. Vostè prefereix les polítiques de municipis o els resultats de municipis? Perquè en resultats de municipis, cregui'm que hi hauria molts municipis que voldrien estar en la nostra situació, com ha dit la regidora.
I finalment, pel que fa a la campanya, jo li he d'agrair la moció, perquè de fet ha generat un efecte crida sobre uns programes que, vostè ho sap, són molt difícils, no ens enganyem, podem fer tota la demagògia que vulguem, però inserir una persona de més de quaranta-cinc anys que porta més de dos anys a l'atur, amb unes problemàtiques socials afegides, que li pot presentar casos concrets el regidor de serveis socials, i vostè veurà si amb aquelles circumstàncies és fàcil la inserció. No és fàcil, no és gens fàcil, no és convencional i, per tant, s'han de fer mesures no convencionals. I hi ha moltes empreses que de *motu proprio* mai, mai contractarien, perquè no ho han fet en el passat, no ho han fet mai. I tenim un problema amb les persones de majors de quaranta-cinc anys que tenen dificultats d'inserció i les hem d'ajudar, i hem d'ajudar les empreses que són les úniques que les poden ocupar, no hi ha una altra solució. Aleshores empènyer les empreses que perdin la por a contractar aquesta gent –és perdre la por a contractar aquesta gent– em sembla que és un propòsit estratègic en la campanya i, des d'aquest punt de vista, la campanya fa el seu efecte.
Estic d'acord amb la senyora Veray, veurem després, compararem campanyes blanques políticament correctes, resultats; i una campanya que crec que es pot permetre ser políticament incorrecta, atesa la gravetat de la situació en què ens trobem, quins resultats dóna. Hi estic d'acord, ho mesurarem, però al final l'efecte crida sobre aquesta campanya, que està donant ja uns resultats, que dues-centes «i pico» persones hagin estat empleades després del període, estem vencent

resistències, estem ajudant directament gent que l'ajuda sobre aquelles persones realment té un efecte multiplicador en les seves unitats familiars.
Això ho sap vostè, senyora Paneque, vostè ho sap i, per tant, quan la regidora s'expressa en els termes que s'ha expressat vostè sap perfectament a què es refereix. Per tant, que destinem una actitud, diguem-ne, unes polítiques no convencionals i fora del convencional a fomentar aquests plans, a mi em sembla que és bastant justificat. De tota manera em sembla que la regidora ja li ha fet una proposta, en aquest sentit, que en el consell se'n pugui tractar i jo és on remetria la proposta i, a més, crec que vostè ha intervingut en aquest mateix sentit. Senyora Paneque, digui.

Intervé la senyora Sílvia Paneque, qui diu, senyor Puigdemont, només per clarificar-ho: no només ho sé, sinó que crec que no podrà dir que del Partit dels Socialistes de Catalunya no ha obtingut mai col·laboració justament en aquest tema. Per tant, ho sé, ho comparteixo i hi hem treballat.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, el senyor Olòriz ha fet una proposta de votació separada. Vostè hi està d'acord? Per tant, votació separada dels dos punts.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació separada dels dos punts:

El primer punt es desestima per dotze vots en contra dels grups municipals de CiU i el PPC, deu vots a favor dels grups municipals del PSC, la CUP i els regidors i regidores no adscrits, senyor Carles Bonaventura Cabanes, senyora Glòria Plana Yanes, senyora Pia Bosch i Codolà, senyor Xavier Amores Bravo, senyor Àngel Quintana Morraja, senyora Amèlia Barbero Rivera i senyor Joaquim Bonaventura Ayats, i dues abstencions del grup municipal d'ICV-EUiA.

Sotmès a votació el segon punt es produeix un empat amb dotze vots a favor dels grups municipals del PSC, la CUP, ICV-EUiA i els regidors i regidores no adscrits, senyor Carles Bonaventura Cabanes, senyora Glòria Plana Yanes, senyora Pia Bosch i Codolà, senyor Xavier Amores Bravo, senyor Àngel Quintana Morraja, senyora Amèlia Barbero Rivera i senyor Joaquim Bonaventura Ayats i dotze vots en contra dels grups municipals de CiU i PPC.

Sotmès el segon punt a una segona votació, queda rebutjat pel vot de qualitat de l'alcalde.

17. Moció que presenten els regidors no adscrits Pia Bosch Codolà, Xavier Amores Bravo, Àngel Quintana Morraja, Amèlia Barbero Rivera i Joaquim Bonaventura Ayats per demanar la posada en marxa de la nova estació d'autobusos de Girona.

Aquesta proposta es retira de l'Ordre del Dia a petició del grup que la presenta.

El mes de maig de l'any 2009 es va enderrocar l'estació d'autobusos que hi havia al parc Central, un cop traslladat el servei de forma provisional a la Plaça Espanya, a l'altre costat de les vies del tren. La previsió era que, després del procés de licitació i de redacció del projecte de la nova estació, els treballs comencessin l'any 2012.
Tanmateix, aquest calendari no s'ha complert, i l'actual conseller de Territori i Sostenibilitat va anunciar en una resposta parlamentària que el projecte constructiu, en redacció, "està previst que el proper mes de desembre [de 2014] finalitzi i s'aprovi" tot indicant, a més, que el calendari per a l'execució de les obres s'establiria "en funció de les disponibilitats pressupostàries", malgrat haver promès que les obres es

pressupostarien per aquest 2015.
En els pressupostos de la Generalitat d'enguany, que ja estan aprovats definitivament, no es preveu cap partida pel projecte, valorat a l'entorn de deu milions d'euros. Tanmateix, a mitjans del mes passat la conselleria ens va sorprendre amb l'anunci d'un conveni amb l'Estat per fer el baixador del TAV a l'aeroport, un projecte valorat, també, en deu milions d'euros.
Els sotasignants pensem que la feina d'un bon governant és prioritzar, i estem convençuts de que Girona necessita que es comencin les obres per a la nova estació d'autobusos el més aviat possible.

Per aquesta raó, proposem al Plenari el següent acord:

Instar al govern de la Generalitat a garantir la disponibilitat pressupostària per a començar l'execució de les obres per a la nova estació d'autobusos dins l'any 2015, i efectivament començar-les.

Presenta la proposta la senyora Pia Bosch, regidora no adscrita, en nom dels regidors no adscrits que representa, qui exposa, atesa l'hora i que jo crec que el tema és molt, molt clar, seré molt breu en la defensa de la moció que, com vostès han pogut llegir, és molt senzilla. Recordem que des que l'any 2009 es va enderrocar l'estació d'autobusos que hi havia al Parc Central es va traslladar el servei de forma provisional a la plaça d'Espanya, a l'altre costat de les vies del tren. I hi havia una previsió que era que, després que es licités i es redactés el projecte, els treballs començarien l'any 2012 i, per tant, que ara a dia d'avui aquesta estació d'autobusos, la nova, estaria en servei.
Aquest calendari no s'ha complert i no fa massa, a la segona meitat de l'any 2014, l'actual conseller de Territori i Sostenibilitat en una resposta parlamentària va dir que el projecte constructiu estava previst que el mes de desembre, que ja ha passat, s'acabés, s'aprovés i, per tant, que les obres es farien en funció de les disponibilitats pressupostàries al llarg del 2015.
Però com que la setmana passada ja es va aprovar en el Parlament de Catalunya el pressupost de la Generalitat per a aquest any 2015 i no es preveu cap partida per al projecte, que està valorat a l'entorn d'uns 10 milions d'euros i, a més, tanmateix, a mitjans del mes passat ens vam assabentar a través dels mitjans de comunicació també que a través d'un conveni amb l'Estat es faria el baixador del tren d'alta velocitat a l'aeroport i que aquest cost d'aquest baixador es xifrava al voltant dels 10 milions d'euros i que se'n faria càrrec el Govern de la Generalitat, ens sembla que estaria bé que aquest Ajuntament, aquest plenari, es manifestés amb relació a les obres d'aquesta nova estació d'autobusos. Evidentment no ens sembla de rebut que ens diguin que s'ha de revisar el projecte, perquè aquest projecte hi ha hagut temps suficient, més que suficient, de revisar-lo fins a dia d'avui. I el que volem és que aprovem tots plegats instar el Govern de la Generalitat que les obres s'executin dins l'any 2015, es faci la disposició pressupostària que cal dins dels pressupostos, de les partides pressupostàries del Departament de Territori i Sostenibilitat i, efectivament, s'apliqui durant l'any 2015, perquè aquest projecte ens sembla que està suficientment treballat com per poder-se executar.
I, per tant, senzillament demanem als altres grups el seu suport perquè aquest plenari es manifesti en aquest sentit. També ens sembla que val la pena recordar que hi ha molts veïns de la carretera de Barcelona que pateixen les molèsties de la presència d'aquesta estació tan propera a les cases, que segurament si es fes una mesura sonora de les molèsties que aquesta estació actual provisional provoca, no compliríem amb els estàndards, i que hi ha molts motius que demanen que aquesta estació, d'una vegada per totes, es faci on s'ha de fer. Moltes gràcies.

Obert debat, intervé la senyora Sílvia Paneque, portaveu del grup municipal del PSC, qui manifesta, donarem suport a la moció, perquè aquesta nova estació, al nostre entendre, és una prioritat per a la ciutat. És cert que acumula endarreriment, que el conseller Santi Vila va anunciar en resposta parlamentària que aquest projecte constructiu en redacció s'acabés el passat mes de desembre i que ens va sorprendre també la notícia del baixador pel mateix import, quan aquest no tenia partida assignada.
Per tant, donarem suport a la moció.

Intervé el senyor Joan Baptista Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, el nostre grup no considera prioritària aquesta estació, considerem que no està provat ecològicament els mitjans que s'hi situaran perquè la despesa energètica que significa aquesta estació sigui sostenible. Pensem que no s'han fet els estudis adequats per veure els problemes que generaran a la plaça d'Europa la sortida de fums dels autobusos que han de pujar una rampa considerable repetidament. I, per tant, considerem que un element mal plantejat, que ha significat una despesa inútil per a la ciutat, no és per a nosaltres prioritari. Fins i tot havíem pensat de convertir-ho en recurs didàctic: seria bo que potser les escoles i instituts de la ciutat donessin un tomb per aquests enormes espais buits per veure com els governs gasten els diners dels contribuents per a despeses absolutament superficials o com aquells s'entesten a continuar amb el mateix error i intentar tapar els seus errors culminant un tipus de proposta absolutament forassenyada.
Per tant, votarem en contra.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui expressa, el Grup Municipal de la CUP som uns defensors a ultrança del transport públic, pensem que s'ha de potenciar molt més el transport públic del que està, però considerem que abans d'obrir al públic aquesta estació d'autobusos caldria, efectivament, disposar d'informes tècnics solvents independents que avalin que no hi ha cap risc per a la salut de les persones pel que fa a la rampa d'accés a aquesta estació soterrada. Hi han indicis que apunten que aquesta estació farà augmentar els contaminants provinents dels vehicles dièsel afegits a una zona de trànsit molt intensa als voltants de l'antiga plaça Europa.
D'altra banda, també pensem que no és cap prioritat, perquè efectivament aquesta estació està molt sobredimensionada i nosaltres pensem que no ens hem de precipitar i que no corre pas tanta pressa. Ens agradaria veure aquests informes i, com que no els hem vist, per prevenció, de moment votarem en contra d'aquesta moció.

Intervé la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui manifesta, per anunciar el vot favorable del meu grup a aquesta moció. Nosaltres creiem que aquesta estació és necessària, jo crec que tots estem d'acord que s'ha anunciat ja en més d'una ocasió que es tirava endavant, de fet, és una estació que ja hauria d'estar feta i en funcionament des de fa bastant de temps. I, per tant, en aquest sentit, nosaltres esperem que el senyor Santi Vila, quan va dir que acabaria el projecte i que engegaria ja definitivament la posada en funcionament, que compleixi allò que va dir. Sí que és veritat que, en els pressupostos aprovats de la Generalitat de Catalunya, aquesta inversió com a tal i sota aquest nom no hi figura, i també és veritat que esmenes d'algunes forces polítiques, que també estem representades aquí i representades al Parlament de Catalunya, van ser votades en contra fa escassament una setmana i que anaven en aquesta direcció, que figurés una partida concreta amb aquest nom als pressupostos de la Generalitat, més que res per tenir la seguretat que realment seria executada i seria invertida en allò que aquí reclamem que s'inverteixi, que és en la posada en funcionament de l'estació d'autobusos.
Per tant, el meu grup hi donarà suport.

Fa ús de la paraula el senyor Carles Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, crec que es necessita temps per aprendre una mica com van les coses, perquè, quan vaig rebre la trucada de la senyora Bosch fa uns quants dies preguntant-me sobre l'estació, el que menys pensava és que apareixeria una moció al respecte. Però, bé, la realitat és aquesta, és a dir, el que jo vaig explicar és el que trametré avui aquí. Efectivament, el conseller de política territorial fins que no es va confirmar, i li he dit que entregaria el projecte el mes de desembre, fins que no es va confirmar l'aturada definitiva i haver de compartir l'accés a l'estació d'autobusos amb l'accés amb l'estació del tren d'alta velocitat, va comportar una modificació en el projecte que hi han estat treballant els serveis tècnics d'aquesta casa, junt amb els serveis tècnics de la Generalitat de Catalunya i d'Adif. I la darrera reunió que varem tenir va ser fa escassament dues setmanes i mitja on ja varem tancar el projecte, que tal com va dir el conseller després de les modificacions que s'havien hagut de fer i fins i tot en converses que va tenir el regidor Alcalà també amb les entitats afectades amb la mateixa estació, a raó del volum d'andanes que hi hauran, aquest mes de març es presentarà.
I quant al que és el pressupost en si mateix, evidentment no surt cap partida en els pressupostos, però a ningú escaparà que hi ha una eina molt important que és el pla econòmic financer on sí apareix la partida de 9.900.000 euros per a l'estació d'autobusos de Girona. El compromís del senyor conseller ha estat clar des de bon moment: portaria el projecte, el projecte s'executaria, es culminaria. Hi han hagut els entrebancs que hi han hagut, aquest mes de març el projecte ha d'estar entregat i, com deia, en el pla econòmic i financer apareix la partida de 9.900.000 euros per executar l'estació d'autobusos de Girona. Per tant, entenem que no podem votar a favor d'aquesta moció amb el benentès que a la mateixa ja hi ha la previsió suficient per poder-la executar.

Intervé la senyora Pia Bosch, qui expressa, senyor Ribas, jo crec que l'argument que vostè em dóna és justament per votar-la favorablement. La trucada, senyor Ribas, era per assegurar-nos que això estava en aquest moment en aquest punt de la tramitació, nosaltres abans d'entrar la moció varem voler-nos-en assegurar, perquè vostè havia fet unes declaracions públiques que nosaltres després varem intentar trobar i no varem trobar; volíem saber exactament què és el que havia declarat. Però, en el nostre cas, el nostre treball s'estava fent a nivell del Parlament de Catalunya i en els pressupostos que es varen aprovar en el Parlament de Catalunya aquest és un concepte que no apareix, vostè ho sap perfectament. I, per tant, per part nostra la seguretat que aquest plenari prengui aquesta decisió i sigui un element més que asseguri que hi ha la voluntat d'aquest Ajuntament que aquesta estació s'executi no ens sembla que sigui res contrari, ans al contrari, és un element favorable a l'hora que vostès tinguin la seva relació amb el Govern de la Generalitat amb relació a aquest tema, és un element a favor, no sé per què ho veu un element en contra, de veritat que no entenc per què ho veu un element en contra; crec que és un element absolutament favorable i, per tant, aquesta suspicàcia no l'entenc.
En tot cas, per nosaltres aquest és un tema del qual el que és lògic és que ho votem tots a favor i que sigui un element perquè pugui estar present en la negociació que vostès tenen amb el Govern de la Generalitat. El pressupost de la Generalitat, li ho reitero, no ho recull, el pressupost que es va aprovar en el Parlament de Catalunya i, per tant, és un doble element que per nosaltres seria lògic que votessin favorablement. Allà vostès, però no ens sembla que sigui lògic que el votin en contra.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, només per aclarir-ho, perquè no hi hagi dubtes sobre aquest tema. L'estació d'autobusos està assegurada, els diners hi són. El pla econòmic i financer, que és un instrument bastant rellevant a l'hora de saber si els

diners hi són..., hi ha partides en pressupostos públics, que apareixen en pressupostos públics i després no s'executen, en tenim alguns exemples d'això, però en el pla econòmic i financer hi són els diners. I, per tant, l'estació està més que assegurada, de tal manera que la seva moció és absolutament prescindible. O sigui, l'estació està assegurada, el projecte tècnic, és veritat, amb un retard de tres mesos amb relació al calendari inicialment previst pel conseller, però tampoc cal que en fem una moció, d'aquest retard de tres mesos. L'important és que hem pogut resoldre els serrells tècnics que ens allunyaven amb els diferents actors que tenien a veure amb aquesta solució de la solució final que hem trobat i que permet desbloquejar completament això, però l'estació, que a ningú li quedi cap dubte, està asseguradíssima. Per tant, des d'aquest punt, més rotund no ho puc ser. Per tant, passem a la votació. Senyora Bosch, té la paraula.

Fa ús de la paraula la senyora Bosch, qui pregunta, perdoni el meu desconeixement. Aquest pla econòmic i financer és públic, està recollit públicament? Perquè, si això és així, si és públic, en el nostre cas, retirem la moció.

El senyor alcalde, respon, senyora Bosch, jo li dic la conversa amb el conseller Santi Vila, la negociació, la garantia que em dóna és aquesta, que està al pla econòmic i financer.

La senyora Bosch, continua dient, aquest instrument de què vostè parla, jo ho desconec, el meu coneixement de la metodologia d'aprovació dels pressupostos i del pla econòmic i financer jo ho desconec, no sé el grau de publicitat que té això. Si això és un element públic i, per tant, és públic que això està aprovat, en el nostre cas, retirem la moció. El que nosaltres hem pogut veure i el que és públic en el Parlament de Catalunya és el pressupost, allà no hi és i vostè ho sap.

El senyor alcalde, respon, senyora Bosch, vostè podria fer, en fi, com la diputada que tenen al Parlament que es va abstenir amb moltes coses del pressupost perquè no havia tingut temps de mirar-se-les, que és preguntar al conseller exactament això que li preocupa tant i veuria que un cop respost el conseller, li pot fer la pregunta directa, li dóna l'absoluta garantia que els diners hi són i, per tant, l'estació es farà, està garantida i no cal donar-hi més voltes. Vostè vol mantenir la moció...

Respon la senyora Bosch, senyor alcalde, no li he dit que la vull mantenir, li pregunto si això és públic, perquè llavors la retiraré.

El senyor alcalde, comenta a la senyora Bosch que li pot preguntar a la seva diputada al Parlament de Catalunya i que aquesta li pregunti al conseller i li donarà la mateixa resposta que li ha donat a ell.

La senyora Bosch, diu, en aquest moment em sembla que no puc fer-ho, oi que ho entén? Per tant, li pregunto per retirar o no retirar la moció.

El senyor alcalde, diu, si vostè no em creu a mi, mantingui la moció i passem a la votació i no hi donem més voltes.

La senyora Bosch comenta que retirarà la moció.

El senyor alcalde, reitera a la senyora Bosch, jo més rotundament no li puc dir: els diners hi són.

La senyora Bosch, dirigint-se a l'alcalde, escolti, retirem la moció, és això el que li estic preguntant: el que vull saber és quin grau de compromís hi ha, simplement.

L'alcalde, respon, el grau de compromís és absolut.

La senyora Bosch, manifesta, retirem la moció i ens n'alegrem molt.

El senyor alcalde expressa l'agraïment a la senyora Bosch i anuncia que queda retirada la proposta.

18. Moció que presenta el grup municipal de la CUP per demanar que es realitzin sessions plenàries o de debat municipal itinerants als barris.

S'ha desestimat la proposta següent:

Atès que en les darreres eleccions municipals almenys dos partits amb representació (CiU i CUP), un dels quals és actualment a l'equip de govern, van incorporar al programa electoral el compromís de celebrar plens itinerants als barris de la ciutat;
Atès que al 2011, ja iniciat el mandat, l'alcalde va expressar en més d'una ocasió la voluntat d'implantar aquesta mesura en el marc del mandat 2011-2015, i que cap grup municipal va mostrar una oposició a aquesta iniciativa;
Atès que, malgrat alguns impediments de l'actual legislació estatal en aquest aspecte (bàsicament el Reglamento de Organización, Funcionamiento y Régimen Jurídico de las Entidades Locales), és possible trobar fórmules que permetin celebrar sessions plenàries o de debat municipal en els diferents barris de la ciutat;
Atès que la implantació d'aquesta mesura afavoriria la transparència, l'accés a la informació i la participació ciutadana a Girona, que a més d'un dret legal és una forma imprescindible d'apropar les veïnes i veïns de la nostra ciutat a la gestió municipal dels afers públics i millorar l'acceptació i la identificació de la ciutadania envers les polítiques i la gestió de l'Ajuntament;

Per tot això, el grup municipal de la CUP proposa al ple de l'Ajuntament de Girona l'adopció dels següents acords:

Primer.- CELEBRAR de forma periòdica sessions plenàries o de debat municipal de forma itinerant en diferents barris de la ciutat, establint-ne un mínim d'una cada trimestre;

Segon.- Incloure, en aquestes sessions, un punt a l'ordre del dia destinat a discutir propostes qüestions relatives al barri on se celebri la sessió;

Tercer.- Permetre la intervenció dels ciutadans en la discussió dels punts que afectin al barri i en l'apartat de precs i preguntes;

Quart.- Aprovar, abans de final del mandat, una modificació Reglament Orgànic Municipal per tal d'adaptar-lo a aquests acords.

Presenta la proposta el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui expressa, abans de presentar-la, voldria preguntar l'alcalde que si es repeteix el mateix procediment, si ja es fa això, potser ens estalviem...

Intervé el senyor alcalde, qui expressa, si vol, li responc. Vostè sap que hi ha un informe de la secretària, un informe jurídic, que diu que un dels punts que vostès porten a aprovació no es pot aprovar, perquè legalment és impossible.

Reprèn la intervenció el senyor Navarro, qui exposa, no m'ha convençut, o sigui que la presento, intentaré convèncer-lo ara. Hem presentat des del Grup Municipal de la CUP aquesta moció per intentar fer plens itinerants o sessions plenàries de debat municipal als barris. Perquè pensem que això era un compromís que vam adquirir nosaltres amb la ciutadania i no només nosaltres, sinó que el Grup Municipal que representa l'alcalde aquí presidint el Ple també el va adquirir; el portava al programa electoral, si més no. Nosaltres pensem que enfortir la democràcia és un exercici de maduresa, de vitalitat, que la nostra ciutat ja ha fet en més d'una ocasió i hem vist que retransmetre els plens, facilitar que les entitats puguin participar en els plens o celebrar audiències públiques no només no ha dificultat el bon funcionament democràtic d'aquesta institució, sinó que l'ha enfortit des del nostre punt de vista i que facilita i contribueix a apropar la democràcia local a la ciutadania, que bona falta ens fa en els temps que corren.
En aquest sentit, nosaltres considerem que Girona podria fer un pas més i per això proposem aquesta moció, aquesta mesura que, com deia abans, tant la CUP com Convergència, i crec que d'altres partits que es van presentar a les passades municipals, portaven en els seus programes electorals, però que per alguna raó que, bé, en certa manera l'alcalde n'ha fet un petit avanç, l'equip de Govern no ha tirat endavant al·legant impediments legals. Nosaltres ja sabem que al començament del mandat des d'Alcaldia es van fer algunes consultes tècniques a Secretaria i a la Generalitat i que finalment es va decidir no aplicar aquesta mesura. És veritat, i això s'ha de dir, que el reglament orgànic, el ROF, el text estatal que regula el funcionament dels ajuntaments i, a partir d'aquí, la llei catalana i el ROM estableixen que com a norma general els plens s'han de celebrar a la seu del consistori. Bé, nosaltres pensem que els fets demostren que, si hi ha voluntat política, es poden buscar fórmules per trobar solucions.
Per això pensem o proposem que aquestes sessions itinerants es podrien fer almenys un cop per trimestre, que incloguessin punts de l'ordre del dia relacionats amb temàtiques del barri on se celebri i que finalment es permeti participar-hi als veïns i veïnes. Creiem que seria molt positiu aprovar una modificació del ROM abans del mandat següent amb el suport de tots els grups municipals, perquè creiem que una mesura així seria maco que tingués una unanimitat. No ens volem penjar cap medalla, no volem passar a la història com els que hàgim presentat això, sabem que tothom d'una manera o d'una altra hi està d'acord, ens podem discutir amb la manera com es fa, quan es fa, però creiem que és del tot viable i que es podria fer.
Pensem, senyor alcalde, que vostè ha fet passos en aquesta ciutat per acostar la democràcia a la ciutadania i creiem que segur que podem buscar una fórmula perquè això sigui possible, si més no, en el proper mandat, ja que en aquest no ha sigut probable. Per això els demanem que ens votin a favor d'aquesta moció.

Obert debat, intervé el senyor Àngel Quintana, regidor no adscrit, en nom dels regidors no adscrits que representa, qui exposa, des de començament de la legislatura s'ha parlat que era la legislatura de la transparència, d'interacció amb les entitats i, per tant, el tema de com acostar els temes que es tracten aquí als plens als barris és un tema que ha anat sortint al llarg de la legislatura. És evident que hi han problemes legals, nosaltres estem d'acord amb bona part de l'esperit de la moció de la CUP, creiem que probablement una solució seria la creació de taules territorials de barri en les quals hi haguessin els representants de les associacions de veïns, representants dels barris, representants de les entitats i representants del consistori i que podria ser una forma operativa de treballar i per resoldre els problemes legals. Atenent que estem d'acord amb l'esperit de la moció, hi votarem a favor.

Intervé el senyor Carles Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, com s'ha dit, s'està acabant el mandat i allò que en un inici va ser un compromís o, com a mínim,

una aposta de l'equip de Govern, fer plens itinerants per diversos barris de la ciutat, no s'ha complert. Pensem que aquesta decisió, que no seria tan complicada tècnicament i reglamentàriament de portar a terme, seria en canvi molt beneficiosa políticament i ho seria perquè acostaria l'Administració a la ciutadania, perquè beneficiaria la transparència, perquè facilitaria la participació, perquè es tractarien temes concrets que afecten directament alguns barris, etcètera.
En aquest sentit, compartim el que es demana a la moció i, per tant, hi votarem a favor.

Fa ús de la paraula la senyora Sílvia Paneque, portaveu del grup municipal del PSC, qui expressa, el meu vot serà favorable a aquesta moció per dues raons i ambdues relacionades amb la forta crisi de confiança que pateix la política en diferents àmbits, català i gironí. Molta gent del carrer té una imatge crítica de la política en general, dels partits polítics, i crec que aquest toc d'atenció requereix un gir immediat de la manera de procedir de les institucions i de la política en general per tal de recuperar aquesta confiança.
I, en aquest sentit, en primer lloc, els plens itinerants als barris és un gest de proximitat, d'apropar l'Ajuntament de Girona als seus ciutadans i ciutadanes, que permet que la gent comuniqui de manera directa els problemes, les propostes de barri a l'equip de Govern, als regidors del Ple. I entenem que aquesta proximitat podria ajudar a resoldre, en part, aquest aspecte que els dèiem d'allunyament de la política, dels polítics.
I, en segon lloc i en aquesta mateixa línia, pensem que els compromisos electorals també s'han de complir i, si no ho recordem malament, precisament aquest era un dels compromisos de l'actual equip de govern. I, per tant, seria també una qüestió de respecte per part de Convergència cap als seus votants.

Intervé el senyor Joan Baptista Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui manifesta, jo penso que hem d'explorar opcions creatives quant a la definició de seu de l'Ajuntament de Girona. A veure, és cert que els plens s'han de fer a la seu de l'Ajuntament, però no es diu on és la seu de l'Ajuntament. Penso que es pot fer un article que digui: «A efectes dels plens municipals, la seu de l'Ajuntament és la plaça del Vi i altres llocs concrets.» A veure, hi han ajuntaments que no tenen una sola seu, tenen quatre o cinc edificis i tots són seu municipal. I, per tant, explorem aquesta via. Perquè, mirin, l'Ajuntament és els seus electes i les seves institucions, no l'edifici en el qual estan i, per tant, jo demano explorar una futura moció, si s'escau, o una proposta al Govern, en què digui: «A efectes de plens municipals, la seu de l'Ajuntament de Girona és: tal lloc, tal lloc, tal lloc, tal lloc.» Dubto que ningú pugui dir el contrari, de cap manera. Si aquesta sala estigués amb obres, evidentment que faríem plens. Si aquest Ajuntament ara es remodelés, perquè tingués aluminosi, aniríem un altre lloc i faríem el Ple. No, perdoni, torno a dir, a mi els nominalismes, els nominalisme jurídics, no em lliguen; les lleis es canvien per assegurar l'acció de les persones a la legalitat oportuna, no és al revés.
Per tant, si hi ha una voluntat política, que no dubto, d'aquest Govern de descentralitzar jo no dic tots, però suficients, descentralitzarà. El Govern arbitrarà, amb el recolzament de l'oposició, aquelles mesures legals que ho facin factible. Explorem-ho. Per això votaré a favor, perquè si votem a favor, s'haurà d'explorar.

Fa ús de la paraula la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui expressa, el meu grup no donarà suport a aquesta moció, a part dels arguments jurídics i legals, que ja l'alcalde ha expressat en el primer moment quan vostè li preguntava si havia de retirar la moció i, per tant, hi ha un informe de la secretària, a la qual jo tendeixo sempre que li hem demanat un informe a respectar quin és l'informe de la secretària. A vegades l'hem compartit, a vegades no, però per això té la funció

que té la secretària de l'Ajuntament. Però, a part, sí que hi han dues coses que jo li volia dir també, senyor Navarro.
La primera, sí que és veritat que quan vam començar aquesta legislatura els plens no es retransmetien de la manera que s'estan retransmetent en aquests moments i, per tant, no eren accessibles a tots els ciutadans gironins o a la majoria de ciutadans gironins que volen seguir un ple en directe, com poden fer en aquest moment. I, per tant, amb això hem avançat. Jo crec que tots vam estar-hi d'acord. Crec recordar que va ser una de les primeres mocions que en aquest Ple, en aquest nou Ajuntament, es va plantejar i que va tenir el suport de totes les forces polítiques i que s'ha desenvolupat de manera correcta.
Segon punt. Nosaltres pensem que en els barris es poden fer moltes coses, vostè aquí parla de debats. Bé, n'hi pot dir debat, n'hi pot dir audiència pública, o n'hi pot dir trobades o xerrades informatives sobre temes que els afecten. Sovint, li ho diré així, tenim ordres del dia que, si s'hi fixa, no hi ha cap punt de l'ordre del dia que sigui molt concret o subscrit a un barri de la ciutat, sinó que són molt genèrics. Per tant, en aquest sentit, possiblement quan hi hagi alguna cosa que afecta algun barri es podria parlar d'audiències públiques, de muntar, com deia, trobades, xerrades informatives sobre el punt que afecta el barri, però no perquè sigui descentralitzar per allò de dir que ho portava en el programa electoral.
Per tant, penso que en aquest sentit s'ha de ser una mica més flexible, una mica més obert i plantejar en cada moment, si és que s'escau i ja és necessari, què es pot fer i com acciona el barri sobre un tema concret, però no perquè sí dir que descentralitzem; hi ha vegades que no cal i altres que caldrà i no a través d'un ple. Perquè tampoc donarem una solució satisfactòria al barri, el fet que aquell Ple es faci en aquell barri, sinó que el que haurem de fer segurament és que si hi ha un punt de l'ordre del dia que afecta un barri és escoltar el barri abans de portar el punt a l'ordre del dia, perquè fer-ho directament que ho puguin escoltar *en vivo y en directo*, com li he dit, en aquests moments, a través d'internet ja poden fer-ho.
Per tant, nosaltres entenem que és una promesa electoral seva i, per tant, la transformen en moció per justificar que ho van prometre i ara ho presenten com a moció, però nosaltres no creiem i menys a final de legislatura que sigui moment d'aprovar aquest tipus de coses. El 25 de maig hi haurà un altre Ajuntament, aquest altre Govern que surti de la ciutat li agradarà més, li agradarà menys, en formarà part la seva formació política o no en formarà part la seva formació política, però estic convençuda que aquest és un tema que si realment es vol obrir el debat, com vostè pretén amb aquesta moció, doncs els toca més als que formin el nou Govern que no pas als que estem acabant, que Déu n'hi do tots de manera consensuada i conjunta el què hem avançat per fer accessible el que els ciutadans de Girona puguin seguir un ple en directe.

Intervé el senyor Carles Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, senyor Navarro, sap perfectament que aquest equip de Govern des de bon inici va compartir aquesta idea, vam treballar, vam obtenir un informe que posava de manifest la dificultat. Jo no sé si la solució és la que estava apuntant el senyor Olòriz; jo per això potser el convidaria, si fóra possible, a deixar-la a sobre la taula i potser explorar aquestes noves redaccions o aquestes noves propostes que ara apuntava el senyor Joan Olòriz. Evidentment hi ha la dificultat jurídica. Si el que estem parlant és d'un treball de fer debats municipals o audiències públiques, que Déu n'hi do les que s'han fet durant aquesta legislatura també, i fer-les als barris, també hi estaríem d'acord.
Però jo, en representació del Grup de Convergència i Unió, sí que creiem que ara a dos mesos vista fer una modificació del ROM, quan els que estem aquí no sabem si seguirem i no sabem tampoc el conjunt de forces que hi haurà, ho entenem una mica precipitat i, no ho sé, si em permet dir-ho sense ofendre, una mica presumptuós. Perquè evidentment el consistori acabarà configurant-se de la manera que toqui a

partir de les properes eleccions. No sé si potser deixar-la a sobre la taula, començar a treballar amb diferents alternatives, deixar-les a punt perquè, quan es configuri el nou consistori a partir de juny, treballar una mica a veure amb quina dinàmica podem funcionar, ja sigui trimestralment, semestralment, audiències públiques o debats ciutadans, que evidentment hi combreguem i que això sempre ho defensarem, però creiem que ara la moció, en aquest sentit, no és oportuna.

Intervé el senyor Jordi Navarro, qui expressa, gràcies per les diverses aportacions, gràcies als regidors, regidores, grups municipals que han dit que votarien a favor de la moció. El senyor Olòriz ha dit alguns dels camins per superar els entrebancs legislatius amb els quals aquí ens trobem. Nosaltres els volíem proposar, eren tres, un d'ells és el que ha dit ell, al·legar que per alguna raó justificada determinats plens no es poden celebrar al Saló de Sessions; l'altre és establir que centres cívics i altres equipaments municipals també són seus descentralitzades del consistori; i una altra alternativa seria crear la figura de les sessions de debat municipal, que formalment no serien plens, però que hi hauria el compromís dels grups municipals de donar-los caràcter vinculant: un cop feta la sessió municipal, els acords presos es podrien ratificar en un següent ple. Per tant, des del nostre punt de vista, és simplement qüestió de voluntat política.
Sí que admeto que pot haver-hi debat i pot haver-hi diferències de criteri amb el moment, és ara el moment més oportú o és d'aquí tres mesos? Nosaltres pensem que és un debat molt clàssic dels mandats: quan un equip de Govern ha de fer coses, si al començament, si al final, si no semblarà d'electoralista; però també és veritat que des del moment zero fins al moment final de la legislatura es poden fer coses. Nosaltres creiem que avançar la feina, fer els deures i deixar la feina feta perquè en el proper mandat es pugui ja desenvolupar això, hi insistim, creiem que seria un pas important per a la democràcia a la nostra ciutat i que Girona una vegada més es col·locaria, no vull ser presumptuós, no dic a l'avantguarda, però que es situaria en un punt preeminent de les ciutats catalanes que han fet passos decidits cap a l'enfortiment i cap a la modernització de la democràcia representativa.
I dit això, ens agradaria molt que el Grup Municipal de Convergència i Unió, l'equip de govern, reconsiderés la seva posició i fes un pas decidit, que estic convençut que realment l'alcalde de la ciutat hi creu.

El senyor alcalde dóna la paraula a la senyora secretària, M. Glòria Gou.

Intervé la senyora secretària, qui explica, només una puntualització per la referència que parlava de tres possibilitats. La que comentava el senyor Olòriz que sí que hi han ajuntaments que tenen diferents seus, la normativa no parla d'una seu, parla de la casa consistorial, el saló de sessions, i els ajuntaments només en tenen un, avui per avui, de saló de sessions habilitat per fer les sessions.
Pel que fa als casos d'emergència i de poder-ho fer en un altre indret, ha de ser una causa de força major que ha de venir justificada per una –ja ho diu la paraula– causa de força major.
I la tercera, que potser sí que seria la viable, de fer sessions de debat, evidentment sense acords resolutius, i posteriorment ratificats en el Ple. Aquesta seria la possibilitat, de les tres, la que jurídicament seria viable.

Intervé el senyor alcalde, qui manifesta, deixin-me fer algunes matisacions perquè se m'ha al·ludit diverses vegades. Jo els diré d'entrada que em confesso commogut per l'adhesió dels grups de l'oposició al programa electoral de Convergència i Unió. Fantàstic. Jo estic content, espero que la resta de punts que portem a aprovació del plenari que són objecte, són fruit del programa electoral gaudeixin de la mateixa comprensió i benevolència que gaudeix aquest d'aquí. És veritat i el senyor Navarro té

raó: jo hi crec molt en l'aproximació de les institucions als ciutadans. Ho hem fet al llarg del mandat. Vam començar a portar-ho a l'anterior programa electoral i, per cert, ho havíem demanat a l'anterior mandat des de l'oposició amb mocions de la retransmissió en directe dels plens i se'ns havia negat, se'ns havia negat. No li dic per vostè, li dic per aquells grups que van abanderant la transparència amb alguns temes i que, quan estaven governant, justament van rebutjar el que era un clamor, que era que els plens almenys es poguessin veure a la casa de la gent. Doncs això ho hem fet de comú acord tots a l'inici del mandat, per tant, ara el Ple ja és més present a les llars dels gironins i gironines del que no era abans. Punt número ú. Per tant, és un dels problemes que teníem, un, no tots, i ja l'hem resolt.
En segon lloc, els mecanismes de participació s'han anat eixamplant, ara mateix hem vist una moció que, de fet, tenia a veure amb un altre canal que cap portàvem en el programa, però que l'hem adoptat, que és la subscripció del perfil del chanche.org. Bé, és una cosa que permet ampliar la participació; per no parlar de l'eclosió de les xarxes socials en aquest mandat, que permet que hi hagi molta interacció amb els ciutadans i tot un seguit d'informacions que vostès coneixen en aquest sentit. Per tant, hem anat guanyant, hem anat conquerint espais d'aproximació cap al ciutadà de la institució. I té raó la senyora Paneque, és absolutament necessari això, perquè hi ha una crisi de credibilitat de les institucions i és veritat. I, per tant, hem de fer tot el que puguem fer, a vegades ens semblarà poc.
Crec que hem fet raonablement bastant en aquest mandat i que el compromís de fer itinerants els plens topa d'entrada amb un problema legal, que és el que descriu la secretària, és veritat, topa amb un problema d'oportunitat. Si estiguéssim partint del zero més absolut, que el Ple fos com aquella caixa tancada que era fins al 2011, d'aquí no sortia res més que el que deien els mitjans després a l'endemà, probablement hauríem de fer algun tipus de gest en aquest sentit, però això ja no és així. I, per tant, la itinerància dels plens topa amb aquesta resistència, diguem-ne, legal, formal, i l'altra, que, en fi, no és tan senzill habilitar un saló de sessions amb la seva megafonia, amb l'espai per al públic, tota una sèrie de qüestions que fan també que al final el fer-lo itinerant pels diferents centres, això acaba tenint un cost també. Però, vaja, estem disposats a contemplar, ja li ha dit el senyor Ribas, que hi hagi la possibilitat de per què no, potser a través dels mecanismes de les audiències públiques que existeixen al ROM o amb les modificacions del ROM que calguessin, algun altre format, que després pogués ser ratificat en els plens, que permeti aquest exercici de proximitat. No diem pas que no.
Però sí que és veritat que hi ha una cosa que és per mi imponderable: els beneficis d'aquests canvis del ROM que hauríem de fer, que serien uns canvis que hauríem de fer una tramitació llarga, els beneficis no els veuríem en aquest mandat, els hauria d'aplicar un nou consistori. Deixem la llibertat al nou consistori en la formació que decideixin els gironins, que decideixi des de primera hora, si cal, els reglaments, els canvis en el ROM, que potser no seran només aquests, potser a la vista de l'experiència d'aquest any, d'aquest mandat, se n'han de fer alguns altres. Per exemple, preveure què passa amb els regidors no adscrits, ho dic seriosament, i les seves atribucions. Per exemple, què passa amb les intervencions, si les hem de limitar o no les hem de limitar, etcètera. Tot això que vostès saben que és segur que el nou mandat s'haurà de plantejar, i també aquesta qüestió. Per tant, amb això té raó el senyor Carles Ribas, potser ara marcar el full de ruta a través de modificacions del ROM, de les quals no en podrem gaudir en aquest mandat, sinó que haurà de fer-ho sí o sí el proper mandat, que no haurà tingut ni veu ni vot en aquestes modificacions, potser ara sí que no toca.
És des d'aquest punt de vista que nosaltres li expressem el vot en contra i ho fem, senyora Paneque, des del més absolut respecte als votants de Convergència i Unió, com no podia ser d'una altra manera. Nosaltres ja ens cuidem del respecte als votants, vostè haurà d'explicar als seus votants com ha acabat el seu grup i si això ha sigut

respectar o no la seva voluntat. Però, en tot cas, el respecte als votants de Convergència i Unió sobre el que portem en el programa electoral és escrupolós i ens en cuidarem nosaltres d'explicar-los el que hem fet.
Senyor Navarro, entenc que vostè manté la moció i, per tant, haurem de passar a la votació.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació es produeix un empat amb dotze vots a favor dels grups municipals del PSC, la CUP, ICV-EUiA, i els regidors i regidores no adscrits, senyor Carles Bonaventura Cabanes, senyora Glòria Plana Yanes, senyora Pia Bosch i Codolà, senyor Xavier Amores Bravo, senyor Àngel Quintana Morraja, senyora Amèlia Barbero Rivera i senyor Joaquim Bonaventura Ayats, i dotze vots en contra dels grups municipals de CiU i PPC.

Sotmesa la proposta a una segona votació, queda rebutjada pel vot de qualitat de l'alcalde.

En aquest moment les regidores senyora Anna Pujolàs Vilar i senyora Concepció Veray Cama, abandonen el saló de sessions.

19. PRECS I PREGUNTES

En aquest punt intervé en primer lloc el senyor Joaquim Bonaventura, qui formula una pregunta, la Comissió Nacional del Mercat i la Competència, fa unes setmanes, va obligar Telefònica concretament a compartir les línies de fibra òptica que estiguin desplegant en municipis més petits de cinquanta mil habitants; no és el cas de Girona. I, en el cas dels municipis que tenen més de cinquanta mil habitants, diguem-ne, la comissió permet que cada companyia faci un desplegament. I com que la qüestió és la fibra òptica i jo penso que això té un interès important per a ciutadans i també per a empreses, la pregunta que faig al Govern és com està el desplegament de fibra òptica a la ciutat de Girona, no només en el cas de la companyia Telefònica d'Espanya, sinó també de les altres operadores, a veure quin coneixement en tenen i veure com està.
L'altra qüestió que volia comentar és que a la carretera de Barcelona davant del número 33, a l'edifici que hi ha Catalunya Ràdio a la quarta planta, hi ha un pas de carruatges curiosament molt rústic i la gent que vivim per allà i passem per allà, i avui una senyora m'ho ha tornat a demanar, que a veure si es pot resoldre aquest pas rústic que per a la gent gran, per a la gent que va amb cotxets, per als que anem amb cadira, etcètera, que és una mica complicat. He dubtat de si realment era competència de l'edifici o si era una qüestió que l'Ajuntament anys enrere devia autoritzar que quedés així, no ho sé. Però, en tot cas, la part rústica es podria resoldre arreglant-ho una mica i aquell accés seria més fàcil per als vianants. A part que no s'utilitza com a entrada de vehicles.

El senyor alcalde pregunta si es refereix a la part de la vorera o a l'accés a l'edifici.

El senyor Bonaventura respon que és la part de la vorera. La superfície de la vorera és molt vella i és dificultosa per als vianants, per a la gent gran. I allà hi ha consultoris mèdics, a part que és un carrer que hi passa moltíssima gent.
I finalment dir que he estat veient el carril bici del carrer Oviedo, no sé si ja s'ha acabat la implementació. Hi havia dues consideracions. Una, que acaba una mica així com fins aquí arribem, diguem-ne. I llavors a veure si això podia acabar d'una altra manera, que aquest acabament, en qualsevol cas, sigui senyalitzat adequadament. I després al llarg del carrer Oviedo, dels 857 metres que heu asfaltat, hi ha unes petites senyalitzacions a terra que han volat. En tinc una de fotografiada que està a punt de ser arrencada, i l'altra estava arrencada i ahir vaig pensar: «potser que l'agafis i la

portis al Ple», però no hagués quedat bé que m'hagués presentat amb una senyal de trànsit. Llavors, era per veure si podem senyalitzar-ho d'una manera que duri una mica més. És una qüestió de cultura, això de la bicicleta i costa que la gent entengui tots aquests temes i el carrer Oviedo, diguem-ne, el carril lògicament ha envaït una part del carril dels vehicles i és una possibilitat que jo veig bé, que comparteixo que la gent ha de conviure, la circulació, bicicletes i vehicles. Però, és clar, ho hem de senyalitzar i ho hem de senyalitzar d'una manera una mica més resistent.

Intervé la senyora Pia Bosch qui formula dues preguntes. Una que ens ha arribat a través d'una ciutadana de Girona que ens deia que va caure al pujar al tren, a l'andana del tren convencional i va anar a presentar una reclamació a Adif perquè no hi ha recreixement a l'andana, com sí que en altres poblacions i en altres andanes d'altres llocs hi és, i que el responsable de l'estació, a mi m'estranya molt, però el responsable de l'estació li va dir que aquest era un tema del qual l'Ajuntament s'havia de preocupar. M'estranya, però em va dir que així se li havia comunicat i jo, en tot cas, ho dic amb moltes reserves, però, atès que aquesta ciutadana em va reiterar que li havien donat aquest tipus de resposta, no sé si es poden interessar a prop dels responsables de l'estació, a veure si s'ha de fer alguna petició per part de l'Ajuntament o alguna gestió concreta amb relació a aquesta qüestió. I seria concretament el recreixement que en moltes andanes de tren hi ha per facilitar l'accés del material mòbil als trens per part de la gent amb mobilitat reduïda.
I l'altra és una qüestió que ens ha arribat a través de diferents responsables de centres educatius de la ciutat de Girona, d'instituts de secundària. Ens han manifestat la seva preocupació perquè fa pocs dies, justament abans que comencés la preinscripció a l'ESO, que un informe que ha elaborat la comissió de seguiment de conflictivitat juvenil als centres docents de Girona, en la qual hi participen aquests centres educatius i també l'Ajuntament de Girona, es va fer públic de manera íntegra, es va penjar de manera íntegra a la pàgina web de l'Ajuntament. Aquesta publicitat d'aquest informe va anar acompanyada de la publicació del contingut, de determinades parts del contingut en alguns dels mitjans de comunicació gironins i això ha generat un malestar important entre els directors d'alguns centres i també al director dels Serveis Territorials d'Ensenyament de Girona, perquè aquestes dades de conflictivitat que convenientment va treballant la comissió, publicades d'aquesta forma, els responsables de centre han tingut la impressió que podrien influir negativament en aquest procés de preinscripció. En tot cas, voldríem saber com és que s'ha donat publicitat de manera íntegra a aquest informe i què tenen pensat fer perquè aquesta situació es pugui corregir.

Intervé la senyora Sílvia Paneque, qui exposa, ens felicitem de l'assignació de pisos d'algunes de les famílies derivades de la problemàtica del bloc del carrer Acàcia, però avui ens ha arribat informació que se'ls estava assignant pisos que tampoc disposen de llum i del qual també s'haurien de donar d'alta de llum. Són pisos propietat d'entitats bancàries, per tant, entenem que haurien de requerir o de tenir les condicions mínimes per entrar-hi, en aquest cas, a lloguer social.
Traslladar-los també la inquietud dels veïns del carrer Torrent i Barranc al respecte d'algunes construccions amb presència d'animals properes a la zona del carrer Planura. Si s'ha fet alguna acció i, en cas positiu, quin és el resultat i si se n'esperen de noves.
També ens demanen intervenir a les escales que connecten precisament el carrer Torrent i el carrer Barranc que amb les pluges es complica l'accés. I demanaríem també algun arranjament per a la gent de mobilitat reduïda perquè és una zona on hi viu molta gent gran i tenen dificultats per pujar.
I finalment des de Germans Sàbat, Taialà, Domeny, ens han arribat notícies de part de veïns de diferents zones de la presència novament de rates.

Intervé la senyora Núria Terés, qui exposa vàries qüestions. En primer lloc, en la passada cercavila de carnestoltes dels barris de Santa Eugènia, Can Gibert, totes les escoles del sector anaven disfressats de senyals de trànsit i de policies municipals, una mica com a queixa per l'incident que ja vaig portar també en aquest Ple de l'atropellament d'un infant i que aquí se'm va fer callar bastant per dir que ja s'havien posat en contacte amb l'escola i que ja estava tot solucionat, a l'Escola Montfalgars. I com que això no ha estat així de cap de les maneres, totes les escoles com a protesta es varen disfressar al respecte. Bé, jo volia comentar-los-hi a veure què saben, perquè evidentment és una situació d'inseguretat que la gent ho ha traspassat d'una manera festiva, però penso que se li ha de donar un altre tipus de solució.
Després una altra qüestió, també l'ha esmentat la senyora Pia Bosch, que és tot el tema de l'estigmatització dels centres educatius de secundària que van sortir evidenciats pel fet de penjar un informe en el web municipal. Fa moltíssims anys que demanem transparència a l'Administració, al Departament d'Ensenyament, perquè volem dades per aplicar polítiques, però evidentment l'única vegada que donen dades serveixen precisament, just abans de la preinscripció, per estigmatitzar centres i això creiem que és un mal favor, que no es pot tornar a repetir de cap manera. I demanaríem si han investigat com és que això ha arribat fins aquí i quines mesures pensen prendre i com pensen restituir el mal que s'ha pogut fer.
També pel que fa al barri de Fontajau, amb relació a la passera, el rec del carrer Sant Gregori tocant al carrer La Sopa, aquella passera, aquell canal que passa per sota i va a parar al costat dels mòduls de l'Escola Balandrau, doncs bé, és una riera que està en molt males condicions. Fa més de dos anys que sembla que hi havia un compromís per part de l'Ajuntament d'arreglar-ho, no s'ha fet res, està en una situació d'abandonament que crec que *no ha lugar*.
Després també un tema de podes, no només cal podar Sant Narcís, sinó també el barri del Pont Major i, en concret, un lloc molt evident són els plataners que hi ha al carrer Port Lligat a tocar de l'escola, que fa anys i panys que ningú els poda i aquests dies que hi ha hagut vent, hi han hagut conseqüències.
I també pel que fa a la rotonda de connexió, tinc entès que demà s'obre el pont, no sé si m'equivoco o no? No, sembla que no. Doncs bé el dia que s'obri hi ha una rotonda, que ja ho saben de sobres, que està portant molts problemes, moltes dificultats i, bé, que calen solucions imaginatives, que segur que molts veïns i veïnes de Girona estarien disposats a portar propostes. Hauríem de fer alguna cosa.
I finalment un prec. Un prec que ha sortit diverses vegades en una reunió que anem fent cada quinze dies al barri de Santa Eugènia amb relació als pisos que han estat ocupats per persones incíviques i que han generat moltes queixes als veïns i moltes reunions. I es demanava la possibilitat que un advocat de l'Oficina d'Habitatge o un advocat de l'Ajuntament de Girona pogués assessorar totes aquestes comunitats de veïns que han tingut conseqüències nefastes pel que fa al funcionament de les seves comunitats de veïns. Demanen, aquests veïns, la possibilitat que l'Ajuntament pugui oferir-los un advocat municipal per assessorar-los amb temes greus, que crec que estaria bé poder-los escoltar.

Intervé el senyor Joan Baptista Olòriz, qui exposa tres qüestions. No fa pas massa dies l'alcaldessa de Figueres va fer unes declaracions sobre la remodelació d'un determinat barri de la ciutat, això ha arribat als barris de la zona est que tenen una mala història amb el que va passar també en un barri de Barcelona i les repercussions que va tenir, o a Figueres mateix i, per tant, estan bastant molestos. Seria un prec a l'alcalde de Girona perquè pogués amb una reunió amb l'alcaldessa poder desmentir determinades coses i, per tant, assegurar que les conseqüències negatives que podria significar per als barris de la zona est no es produiran.

La segona qüestió és la passera de l'Onyar, ja ho he comentat més d'una vegada. Com està? Sé que l'ACA havia posat alguns problemes amb el tema. Què s'ha fet? S'ha de dignificar, s'ha de trobar una solució. Jo penso que això s'hauria de trobar tan abans com sigui possible, si és abans del període electoral, molt millor.
I una tercera qüestió referent a la comissió d'aigües, li dic «la comissió d'aigües» perquè el nom és una mica més llarg. Vam acordar d'acabar la comissió el dia 15 i dubto que el dia 15 puguem acabar aquesta comissió, però no es pot perllongar massa en el temps. La pregunta és com estan les compareixences que s'havien demanat; s'havien demanat les compareixences dels dos darrers gerents del Consorci Costa Brava. I després urgeix, urgeix molt que les actes ens arribin, estiguin a les nostres mans i, per tant, demanaria que es fes una acció el més ràpida possible. Convindria, si hi ha algun problema, en les compareixences, tornar-se a reunir la comissió per veure què fem. Però evidentment aquesta comissió ha de tenir una mort natural o la mort que faci falta, perquè els altres grups puguem també veure què es fa si aquesta comissió acaba sense unes conclusions clares.

Intervé el senyor Jordi Navarro, qui planteja unes quantes preguntes. Una adreçada al senyor Alcalà, li vaig una pregunta fa uns dies a vostè personalment sobre si la Policia Local de Girona havia comprat pistoles Taser, que diverses policies locals de Girona n'estan adquirint; em va comentar que no. La pregunta que jo li voldria fer al respecte és si hi ha intenció d'adquirir aquest tipus de dispositius més endavant.
Una altra pregunta relacionada amb el Parc de Bombers de Girona, l'hem visitat, està en una situació molt deixada i molt malmesa i molt precària, pensem que s'ha de resoldre. Sabem que l'alcalde de Girona n'està al corrent, però voldríem preguntar què es pensa fer al respecte per tal de millorar aquesta situació.
Volíem fer una pregunta també sobre el currículum de l'Ajuntament, hem detectat que en el web de l'Ajuntament, a l'àrea de Recursos Humans, hi ha un model de *curriculum vitae* en el qual es demanen dades com ara l'estat civil o el número de fills. Considerem que això és una demanda que s'immisceix en la vida privada de les persones i que discrimina, d'alguna manera, les dones. Tinc el model de currículum aquí, el puc ensenyar, si cal.
Continuem. Voldríem preguntar també sobre la contractació de diverses àrees de l'Ajuntament o empreses públiques que depenen de l'Ajuntament a través d'ETT, si això s'està fent.
També voldríem preguntar sobre aquest concurs, aquestes beques de cultura que es diuen Kreas, que sembla que s'han restringit a persones empadronades a Girona. Nosaltres hem rebut algunes propostes, algunes queixes de persones que són de les comarques gironines que voldrien accedir al concurs i no han pogut. I, atès que Girona exerceix un rol de capitalitat molt fort en el conjunt de la demarcació, creiem que potser es podria ser una mica més flexible.
També voldríem preguntar sobre el camp del Girona que ja fa temps que s'hi han atrinxerat un grup d'aficionats que fan ostentació de valors feixistes, amb total normalitat i impunitat; no és la primera vegada que passa. Preguntaríem a l'equip de govern si en té coneixement i si pensen fer algun tipus d'actuació per posar-hi remei, a veure si és possible.
Al senyor Fàbrega, diverses vegades hem preguntat des d'aquest Grup Municipal per l'Anella Verda. Creiem que el projecte està bastant congelat, no s'han desenvolupat gaire actuacions, ni s'han potenciat l'Anella Verda amb totes les potencialitats que té. I, en aquest sentit, demanaríem un inventari de les actuacions fetes, tant de manteniment com de desenvolupament, i també pressupost destinat i pressupost executat.
També adreçat al senyor Fàbrega, sóc conscient que a quarts de dues de la matinada no em posaré ara aquí a tenir un debat sobre dades de residus, no estic jo ara mateix en el meu millor moment, però sí que pensem que, com a mínim, podríem tenir un

debat una mica més serè en algun altre àmbit que puguem debatre més a fons sobre això.
També voldríem preguntar-li al senyor Puigdemont una pregunta que hem fet diverses vegades, que vostè la va respondre, sobre biblioteques i horaris de biblioteques. Vostè em va respondre a mi que, quan la biblioteca nova estigués oberta, es podria replantejar a veure si es pot ampliar l'horari de les biblioteques.
També al senyor Puigdemont una pregunta relacionada amb el seu viatge a Polònia. Doncs ens agradaria saber exactament amb qui es va entrevistar. També creiem que seria interessant que l'agenda de l'alcalde fos pública. I també veure una mica la despesa que ha suposat aquest viatge, si és que n'ha tingut per a l'Ajuntament.
Finalment fer només una observació, una queixa que ens ha fet arribar un treballador municipal referent a la revisió dels llocs de treball i a les categories. Voldríem saber si són conscients que hi ha malestar entre alguns treballadors pel que fa a la pujada de categories. I, quins criteris són els adoptats per reconèixer a uns i no a altres treballadors d'aquest Ajuntament la seva legítima categoria professional. Són criteris objectius o són criteris de tipus subjectiu?
Finalment, una simple observació. Avui aquest regidor està a l'Ajuntament des de les set del dematí, he estat al despatx del Grup Municipal de la CUP i els asseguro que feia una calor insuportable i m'he passat tot el dia amb les finestres obertes. Creiem que potser s'haurien de revisar una mica els criteris de les calefaccions, la temperatura, que estava altíssima, en benefici de l'eficiència energètica. És un prec.

El senyor alcalde disposa la resposta als precs i preguntes formulats.

El senyor Bonaventura demanava amb relació a la fibra òptica, hi ha una qüestió que no és d'aplicació a la ciutat de Girona, com bé sap. I també li puc dir que malgrat que la companyia Telefònica havia anunciat i ha anunciat, de fet, que paralitzava els seus plans en diferents ciutats arran d'aquesta notícia, Girona no figura entre les ciutats on Telefònica es replanteja les seves inversions. Per tant, des d'aquest punt de vista, podem estar tranquils.
Sobre el pas de l'edifici que vostè descriu a la carretera de Barcelona, si vostè ho recorda bé, aquest és un terra de pedra, per tant, mirarem que no hi hagi cap tipus de catalogació d'aquella peça, que podria ser, perquè l'altra resta de la vorera està bé i aquella no, diguem-ne, té una altra característica. Farem la consulta per si realment no hi hagués algun element de protecció patrimonial, que justament volgués abocar el pas de carruatge que tots coneixem allà, o si es podria corregir una mica més –potser preservant fins i tot l'element patrimonial– el pas, per garantir el pas tranquil a les persones de mobilitat reduïda.
Amb relació al carril bici del carrer Oviedo, és cert que connecta amb la rotonda i, a partir d'allà, segueix per la via normal. Aquí cal una revisió de la senyalització, certament, el que vostè descriu és un fet. Tanmateix aprofito per assenyalar que ha quedat molt bé l'asfaltat del carrer Oviedo i que tots ens en podem congratular, que aquella assignatura pendent, llargament pendent, en aquella zona, ha quedat prou ben resolta.
Senyora Pia Bosch, no sé francament què va dir Adif a aquesta ciutadana, o sigui que si ens pot passar la informació, nosaltres demà trucarem al director de l'estació a veure realment quina resposta va donar, però és que l'Ajuntament de Girona no té res a dir sobre la manera com Adif organitza les seves andanes. De fet, ja ens agradaria, però no ho podem dir. Si és així, doncs llavors a bodes ens convidaran, perquè a partir d'ara tindrem algunes coses a dir. Però ens en preocuparem, si més no perquè la ciutadana tingui la tranquil·litat que si hi ha alguna cosa que està a la seva mà, l'Ajuntament ho fa.
Amb relació als centres educatius, la preocupació per la informació de la comissió de conflictivitat, que és també la mateixa pregunta que ha fet la senyora Terés, dir-los que

en aquests moments s'han eliminat les dades que podien identificar això, que, en fi, probablement potser ens hem empès per un capteniment de transparència que té aquest Govern, que vostès el reclamen sovint amb altres temes que són delicats o que a criteri del Govern són tan o més delicats que aquest, que poden afectar la reputació d'altres serveis o persones i sobre les quals no hi ha cap problema, fins i tot a fora de l'Ajuntament es pengen informacions que el mateix Ajuntament no ha decidit penjar. Reconec la queixa, no s'ha fet amb voluntat d'estigmatitzar en absolut i jo els hi prego que, en aquest sentit, siguin un pèl més prudents, perquè de l'Ajuntament de Girona no hi ha hagut en cap cas cap voluntat de res, sinó al contrari. I evidentment, la informació ja s'ha posat adequadament i això no vol dir que no ens deixi de preocupar.

La senyora Paneque parlava de l'assignació de nous pisos de la gent del carrer Acàcia. Senyor Berloso, té informació de darrera hora, si us plau?

Intervé el senyor Eduard Berloso, regidor delegat de Serveis Socials, Cooperació i Participació, qui explica, el bloc del carrer Acàcia, 12, tots saben que és aquell famós bloc que s'ha declarat inhabitable i, per tant, s'ha entrat en contacte amb els un, dos, tres, quatre veïns que s'ha comprovat que eren els que vivien allà; dos eren propietaris, els altres dos eren llogaters, i després n'hi ha un d'ocupat. Els que són llogaters que depenen d'Adigsa està fent, diguem-ne, tota la negociació Adigsa i suposo que es refereix a algun d'aquests de l'Oficina d'Habitatge de la Generalitat. Quan es lloga un pis no hi ha comptador, s'ha d'anar a donar d'alta, i tots els veïns d'allà saben que hi ha un segon pla que s'ha fet per poder-se acollir a aquests beneficis que hem conveniat amb Endesa i que poden acollir-se a aquest pla per posar el comptador de llum. És el que li puc dir respecte a això. En tot cas, no són els que negociem nosaltres, que són amb els propietaris.

Intervé el senyor alcalde, sobre les escales del carrer Torrent i Barranc, per evitar les pluges, senyor Carles Ribas, si volgués aprofitar, o senyor Joan Alcalà.

Respon el senyor Carles Ribas, regidor delegat d'Urbanisme i Activitats, qui comenta, anirem tant a Urbanisme com a Mobilitat a revisar-ho. Deuen haver estat les obres i repararem el que faci falta.

El senyor alcalde, comenta, en tot cas, a la bústia no ha arribat, però ens ho mirarem si realment hi ha alguna cosa a millorar. És igual que amb el tema de les rates, de fet, a l'àrea no li consta que hi hagi cap queixa en aquest sentit, però efectivament ho mirarem i si hi hem d'intervenir, ho farem com amb altres plans de desratització, que periòdicament es fan.

La senyora Terés preguntava amb relació al Carnestoltes i a la queixa de l'atropellament d'un infant, dir-li que tot just avui s'ha rebut la resposta de l'AMPA de Montfalgars al requeriment que es va fer i que en el seu moment es va posar en contacte amb la família, si no ho tinc mal entès. Per tant, pensar que hem estat una gent sense ànima que davant d'un incident no ens n'hem preocupat no és just, no és veritat, no és veritat i no és just. I, per tant, les coses s'han de situar en el seu just terme i dir-li que tothom ha de fer la seva feina, diguem-ne, adequadament; nosaltres l'hem feta, l'hem feta correctament, i el que m'informen tot just avui s'ha rebut. Senyor Alcalà, pot ampliar la informació?

Respon el senyor Joan Alcalà, regidor delegat de Seguretat, Mobilitat i Via Pública, qui expressa, m'agradaria fer un aclariment sobre això que ha fet i la manera que ho ha fet. El dia 23 ens varem reunir amb la comunitat educativa, en la qual també hi havia la presidenta i hi havien tres regidors de l'Ajuntament, la regidora d'educació, la de barri i

un servidor, varem estar voltant per l'escola, varem reconèixer a la presidenta de l'AMPA que allà on s'havia produït l'accident era a fora estrictament del que era l'àmbit de l'escola, que sí que s'havia produït l'accident, però que era a fora de l'àmbit. Però certament sí que hi han aspectes a millorar i ho varem estar mirant i ens varem comprometre que en un termini raonable faríem una proposta. Termini raonable, els «apretaven» amb terminis, i en quinze dies, ho tinc documentat aquí a través de correus electrònics, li varem fer una proposta des de l'Àrea de Mobilitat; se li envia el 23 de gener i avui ens han contestat, que els semblava bé la proposta que els hem fet, però és avui que ens han contestat. Els hem reclamat, a través de regidora d'educació i de barri, a veure què els semblava la proposta que els havíem fet per poder-hi treballar i per veure la feina i deien que havien d'estudiar-ho, que s'havien de trobar, que havien de parlar-ho amb el consell escolar, i avui hem rebut la resposta favorable conforme els semblava bé el que els serveis de mobilitat els havien proposat.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, en relació a la passera de Fontajau, senyora Terés, dir-li que el projecte que fa referència a la passera ja està redactat i pendent de licitació. I si vol consultar el projecte, suposo que no hi haurà cap inconvenient.
Amb relació a les podes del Pont Major, dir-li que la setmana que ve es començaran. El regidor ja li pot confirmar que és així.
I a la rotonda de la connexió al Pont Major, vostè ja sap que ja hi ha converses i propostes a sobre la taula i, per tant, ja estem en la fase de trobar una solució abans que es pugui obrir aquest pont, que no tenim data formal, o almenys no ens consta, hi ha una data que s'ha aventurat, però de moment comunicació oficial i formal en aquest Ajuntament no li consta, de data d'obertura del pont.
Amb relació als pisos ocupats, vostè sap que hem fet molta feina *in situ*, que no és fàcil, aquesta feina, no és fàcil, que hem hagut de fer front a una problemàtica creixent, que hem pogut resoldre algunes situacions que realment eren molt conflictives i que hi som a sobre i que no ho hem abandonat des de diverses perspectives, des de la policia mateix, des de serveis socials i que continuarem. I si en aquest marc detectem que hem de fer alguna cosa més, la farem, però crec que estem ja en la bona direcció i estem donant respostes allà on els veïns ens en demanen.

Senyor Olòriz, vostè demana un tema important i efectivament que hi estem a sobre, hi ha coses que poden ser més o menys explícites, però hi estem a sobre. I ja sé la inquietud que compartim i hem de mirar, com crec que podrem fer, de garantir que no hi hagi un efecte no desitjat sobre les nostres zones que ja pateixen prou tensió o ja estan prou tensionades. També és veritat que a vegades ens trobem al revés, amb municipis que ens diuen que pateixen conseqüències d'algun tipus d'acció que estem fent en el nostre municipi, justament ahir parlàvem dels temes dels pisos, doncs altres municipis poden tenir la sensació que pateixen les conseqüències de les nostres accions.
La passera de l'Onyar. Hem presentat les al·legacions a l'ACA, estem a l'espera de les seves respostes, les al·legacions estan presentades i esperarem a veure quina resolució en fan.
De la comissió d'aigües, les actes evidentment s'han de lliurar, aquesta setmana es lliuraran. I després tenim una reunió per veure quina és la continuïtat que li donem o l'acabament que li donem tots plegats per veure en quin format ha d'acabar.

Senyor Navarro, vostè pregunta per les pistoles Taser. La Policia de Girona en té, en va comprar fa més de deu anys un parell d'unitats. Aquest Ajuntament no n'ha comprat mai, però sí que, en honor a la veritat, dir-li que ja fa més d'una dècada se'n van comprar; no sé si s'han fet servir mai, penso que un parell de cops, però no hi ha cap previsió en principi que n'hi hagin. Però, tanmateix, si hi hagués una recomanació o es veiés que és necessari de comprar-ne, doncs ho consideraríem, no dic que ho hàgim

de fer; no ho hem fet, no està en previsió de fer-ho, però és veritat que n'hi ha dues unitats que es van comprar en el seu moment.
Pel que fa al Parc de Bombers jo el vaig visitar extensament el divendres, perquè ja havia rebut la seva carta i havia parlat amb alguns d'ells. En alguns punts crec que podem donar, diguem-ne, bones notícies, perquè si no ho tinc mal entès demà han de començar les obres de la coberta, tota. I, per tant, tota la coberta exterior i interior de la zona que vostès segurament van visitar i que fa més impacte, això es renova de dalt a baix, si la informació que varem donar després amb el director d'Interior a Girona davant de tots els bombers és exacta, que jo crec que sí, demà, perquè ja es va fer l'acta de replanteig, començaran aquestes obres. Es van reformar fa poc alguns lavabos, no és suficient, però ja hi ha pressupost per l'any que ve fer la cuina, ja hi ha pressupost, l'any que ve es farà la cuina.
Tot i així, això és insuficient, ja ho varem veure. Hi ha un problema amb la sala de control de la regió de bombers, que aquesta és l'única peça de la regió que no s'ha desubicat i no s'ha traslladat a Santa Caterina. Hi ha espai a Santa Caterina perquè hi càpiga, no és problema d'espai, però tanmateix és un problema de cost en aquests moments, perquè el trasllat està valorat en uns 200.000 euros i ara mateix, a curt termini, la Generalitat no disposa d'aquests diners. Però que el full de ruta és –i això va quedar clar– que en el disseny del Parc de Bombers de Girona, la zona que ocupa l'encara sala de control de la regió desaparegui, això és un fet. I que el Parc de Bombers de Girona s'ha de mantenir allà i reformat, també, i això també va quedar clar. I, en fi, varem escoltar altres queixes i crec que he de dir que el director d'Interior es va comprometre a participar, si convenia, en una assemblea dels bombers a donar explicacions, per tant, també valoro el seu gest de voler donar les explicacions directament al col·lectiu de treballadors. I, en fi, mantindrem el contacte perquè efectivament el Parc de Bombers de Girona tingui els serveis i les característiques que ha de tenir.
Sobre el currículum, senyor Navarro, mirarem si realment la petició de l'estat civil i del nombre de fills és una cosa obsoleta o no, francament, no sé què dir-li. Mirarem, parlarem amb el comitè de treballadors i amb el sindicat si realment això és una cosa que és convencional i ho demanen totes les administracions, o és una cosa excepcional que ha quedat aquí, o hi ha algun tipus de normativa. No sé què dir-li, ja mirarem si hi ha alguna cosa que no fem correctament.
Pel que fa a la contractació a través d'empresa de treball temporal sí que hi hem recorregut en dues ocasions, em diu la regidora. No és la fórmula habitual, però si en alguna altra circumstància s'hi ha de recórrer, li avanço que hi recorrerem, si és que realment hi hem de recórrer. Això passa quan la llista d'espera s'esgota, a vegades s'han de resoldre coses de manera urgent que només es poden resoldre per aquest camí.
Sobre les beques culturals Kreas, aquesta és la tercera edició que estan en aquest nou format, no és la primera vegada, és la tercera. Li varem voler donar aquest canvi, perquè ens semblava que amb els diners de l'Ajuntament el que havíem de protegir era el teixit creatiu autòcton, d'aquí. I que, en tot cas, si s'havia d'ajudar el de les comarques gironines, que em sembla que sí que s'ha d'ajudar, potser li pertoca a la Diputació de Girona com a ens o al Consell Comarcal com a ens comarcal o supramunicipal. Per tant, des d'aquest punt de vista, ens semblava que els diners de l'Ajuntament de Girona per a la creativitat cultural havien d'anar a aquella gent que feia l'aposta per estar a Girona, no cal que siguin nascuts a Girona ni molt menys, però cal que el seu treball el facin aquí. Hem fet alguna modificació en aquest sentit també per intentar a veure, en alguns casos, que no tothom hagi de ser empresa de Girona. Si hem d'operar un petit canvi, li farem, però no canviarem el criteri que preferentment els creadors de la ciutat de Girona siguin els receptors de les beques Kreas.
Amb relació al camp del Girona jo hi vaig molt sovint i jo ara no recordo a quin símbols feixistes es refereix, no els he vist i deuen estar en algun racó, però jo al darrer partit

que vaig anar no m'hi vaig fixar. Deuen ser poquets, però m'hi fixaré més bé. Si hi ha símbols feixistes, els farem retirar, naturalment, perquè ja en el passat havia passat i els havíem fet retirar. Jo l'últim partit que vaig anar no va ser l'últim que van jugar a Montilivi, però el penúltim no en vaig veure, no me'n vaig adonar, i ningú m'ho va reclamar.
Pel que fa a l'Anella Verda, el regidor Jordi Fàbrega li respondrà.

Respon el senyor Jordi Fàbrega, regidor delegat de Sostenibilitat i Atenció Ciutadana, qui explica, a l'Anella Verda, com vostè sap, es fa un manteniment bastant exhaustiu i precisament el fan empreses de manteniment de jardineria del tercer sector. Hi ha hagut alguns problemes en llocs molt determinats per la major afluència en moments donats, però això està resolt i que jo sàpiga no tenim coneixement de més incidències en tota l'Anella Verda. Per la quantitat econòmica que hi destinem, jo ara no li sé dir de memòria, però li faré arribar al llarg d'aquesta setmana.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, amb relació a les dades dels residus, fer-li un aclariment, senyor Navarro. Jo crec que sí que és bo que parlem dels residus, que en parlem des del coneixement, però sàpiga que la informació que consta a la memòria és una informació que conté, per exemple, totes les dades referents als voluminosos i que en les sèries precedents no hi eren. I, per tant, si vostè veu que hi ha alguna distorsió, sàpiga que és perquè ara metodològicament es fan les coses com s'han de fer. Jo crec que és com s'han de fer. I queda aclarit que, a més a més, les estadístiques compten amb els voluminosos i amb la deixalleria, perquè si volem parlar de residus, hem de contemplar-ho tot. Per tant, jo crec que aquesta és la metodologia correcta.
Aprofito per dir-li que ahir varem presentar la nova web de Girona + Neta, que els convido a repassar, perquè té una informació que probablement no hi ha ajuntaments a Catalunya que la tinguin, que és la traçabilitat, per exemple, de les màquines de neteja pràcticament en temps real, a través del GPS que porten incorporat, perquè els veïns puguin veure àrea a àrea fotografiada, fotografia àrea a àrea, amb la data de la fotografia, els dies de la recollida, els períodes de neteja de cada àrea i la possibilitat que des de cada àrea es pugui comentar una incidència directament. Per tant, des d'aquest punt de vista, les informacions amb relació als residus han anat augmentant i bé.
Sobre les biblioteques, és veritat que tenim ganes de fer una «sentada» amb la Generalitat, perquè el problema el tenim sobretot amb la biblioteca Carles Rahola. També nosaltres hauríem de mirar-ho, l'altre dia participava en una reunió amb gent jove, que eren usuaris de la biblioteca universitària, que alguns no eren universitaris de la Universitat de Girona i, per tant, em sembla que tenen un problema amb els préstecs, però que ja els va bé per estudiar, i que em deien una cosa que tenen raó: els diumenges és un gran dia perquè molts universitaris de la universitat de Girona o gironins que estan en universitats de fora puguin utilitzar-ho. Sens dubte que ho hem de mirar això, no és senzill, això també ho reconec, però potser especialitzant alguna biblioteca de la ciutat per poder fer aquest servei ens agradaria molt de poder-ho fer. Estem encara en l'aterratge del que representa l'impacte de la Carles Rahola, sàpiga, com ja vull recordar una altra vegada, que els serveis municipals de biblioteques estan físicament a Carles Rahola, es treballa conjuntament amb ells i d'aquí n'hem de treure sinergies molt positives, entre elles a veure si podem fer una formulació d'horaris com la que em sembla que tots estem d'acord que hem de tenir. No li diré pas que no, per tant, buscarem la manera de fer-ho, però a curt termini no és possible, però hi estem treballant.
Sobre el tema del viatge a Polònia, el puc tranquil·litzar dient-li que probablement totes les despeses associades al viatge potser no pujaran cinquanta euros, he d'acabar de repassar els tiquets, perquè el viatge ha estat pagat pel Govern polonès íntegrament,

desplaçaments, hotels, menjar, l'esmorzar i el dinar, en totes les ocasions i només quedava algun àpat d'algun sopar que havia d'anar a càrrec nostre.
Hi han participat altres alcaldes que en podríem dir de la futura xarxa de calls de Catalunya i ha servit com un programa de coneixement que el Govern polonès té interès a oferir a zones del món que tinguin llegat jueu, per posar en contacte aquestes zones amb les comunitats jueves de Polònia, amb la realitat del patrimoni jueu històric i contemporani, amb la realitat de l'holocaust, naturalment. I ens hem entrevistat amb tots els directors dels centres jueus que hi ha tant a Varsòvia com a Cracòvia, amb el director hem visitat les instal·lacions d'Auschwitz-Birkenau, hem visitat el nou museu dels jueus obert a Varsòvia, que es diu Polin, que és un dels grans, probablement el museu d'història dels jueus dels més importants del món, amb qui hem establert també relació. I evidentment hem presentat també el que fem des d'aquí, i cada municipi ha pogut presentar les possibilitats de col·laboració que es puguin donar en alguns casos. Per exemple, ens hem interessat molt concretament sobre l'ensenyament de la llengua *jiddisch* i de com s'ensenya l'hebreu, quina és la realitat comparada entre l'ensenyament de l'hebreu a Polònia i l'ensenyament de l'hebreu que fem a Girona. I, per tant, ha estat un viatge, des d'aquest punt de vista, curt, intens, el cap de setmana, però molt útil i, en tot cas, hi haurà una informació disponible de tots i cadascun dels contactes que hem fet a disposició de tots vostès, perquè vegin la utilitat d'aquest viatge.
Amb relació a les queixes, pel que sembla, de categories de llocs de treball, la regidora senyora Planas li podrà donar alguna informació.

Respon la senyora M. Àngels Planas, regidora d'Hisenda i Gestió Municipal, qui expressa, jo no sé ben bé a quines categories es refereix, perquè no hem fet cap canvi de categories de llocs de treball, per això no ho entenc. Com no es refereixi a la relació de llocs de treball. Perquè hem fet la promoció, perquè hem portat aquesta promoció a l'ordre del dia de passar places d'auxiliar administratiu a administratiu, de passar places d'administratiu a tècnic i de passar places de peó a peó especialista, i de peó oficial? Precisament ho anem fent però ho anem fent mica en mica, i en som conscients, per això precisament hem portat aquest punt de l'ordre del dia.

Intervé el senyor alcalde, qui expressa, i finalment amb relació a la calor que fa al seu despatx, senyor Navarro, jo li he de dir que, a la mateixa hora, al meu despatx feia molta fred, i que més d'una vegada m'he constipat. Aquest és un edifici, des d'aquest punt de vista, molt ineficient.

I no havent-hi cap més assumpte per tractar, es dóna per acabat l'acte. Són tres quarts de dues de la matinada. Ho certifico.

M. Glòria Gou Clavera.